

Scan

ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณที่มีทศ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง

จังหวัดนนทบุรี

นางพัชรา ท้วมถี

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต^๑
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

พ.ศ. 2550

**The Effects of Using of Mathematics Skill Enhancing Workbook on the Topic of
Multiplication with Carried-Forward Digits for Prathom Suksa III Students at
Wat Santithamratbamrung School in Nakhon Nayok Province**

Mrs. Patchara Tuamlee

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2007

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณที่มีทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ชื่อและนามสกุล	โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง จังหวัดนครนายก นางพัชรา ท้วมลี
แขนงวิชา	หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ขันตรี คุปตะวากิน

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

ก.๗๙/๑๖๒๘

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ขันตรี คุปตะวากิน)

ก.๗๙

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สาร บุญด้าว)

คณะกรรมการบันทึกศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ก.๗๙ -

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

วันที่ 27 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2551

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่อง การคูณที่มีทศ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสันติธรรมรายภูร์บารุง
จังหวัดนราธิวาส

ผู้ศึกษา นางพัชรา ท้วมลี^๑ ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์จันทร์ คุปตะวาทิน ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียน (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกับประชากรคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนวัดสันติธรรมรายภูร์บารุง อำเภอกรากซ์ จังหวัดนราธิวาส จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง การคูณที่มีทศ จำนวน 10 แผ่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่อง การคูณที่มีทศมีประสิทธิภาพ 81.06/82.35 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 38.8 (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ การใช้แบบฝึกเสริมทักษะในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ แบบฝึกเสริมทักษะ การคูณที่มีทศ ประถมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จาก รองศาสตราจารย์จันทร์ คุปตะวานิช อาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาหลักสูตรและ การสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และรองศาสตราจารย์ ดร.สาระ บุญดาว ที่ได้กรุณาให้ คำปรึกษาและข้อแนะนำต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ เสนอความคิด แก้ไขปรับปรุงและติดตามการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้อย่างต่อเนื่องตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจน กระทั้งสำเร็จเรียบร้อย ผู้ศึกษาชาวบึงและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาครริ่งมีอวัย ได้แก่ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ทั้ง 3 ท่าน คือ อาจารย์ธีรนุช รอดแก้ว อาจารย์เอื้อ งานทอง และอาจารย์สุนทร เหยชื่น ใน การตรวจสอบประเมินคุณภาพครริ่งมีอ ที่ใช้ในการวิจัยที่ทุกท่านได้สละเวลา ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับครริ่งมีอ แนะนำ แนวทางการดำเนินการวิจัยしながらลุล่วงด้วยดี

นอกจากนี้ผู้ศึกษาขอขอบคุณคณะผู้บริหารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก และผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดสันติธรรมรายภูรบำรุง ตลอดทั้งคณะครู นักเรียน และผู้มีส่วน เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่มีส่วนผลักดัน ช่วยเหลือ และสนับสนุนให้การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ สำเร็จด้วยดี ไว้ ณ โอกาสนี้

พัชรา ท้วมลี

กรกฎาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญตาราง	๗
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๓
สมมติฐานการวิจัย	๔
ขอบเขตของการวิจัย	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๗
แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและหลักการสอนคณิตศาสตร์	๗
ทฤษฎีการสอนคณิตศาสตร์	๒๓
รูปแบบของการจัดการเรียนรู้	๒๔
การสร้างแบบฝึกทักษะ	๒๖
ความพึงพอใจ	๓๗
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๘
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๔๒
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๔๒
แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย	๔๒
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๔๓
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๗
การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๘
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๙
ตอนที่ ๑ การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ โดยเทียบเกณฑ์ 80/80	๔๙

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ตอนที่ 2 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน	
เรื่องการคูณที่มีพหุ	51
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึก	
เสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีพหุ	52
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปการวิจัย	53
อภิปรายผล	56
ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	66
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	67
ข การตรวจสอบคุณภาพของครื่องมือ	69
ค ตารางกำหนดวัน เวลา และเนื้อหาที่สอน	77
ง แผนการจัดการเรียนรู้	80
จ เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล	166
ฉ การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ	177
ช แบบสอบถามความพึงพอใจ	184
ซ การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก	187
ประวัติผู้ศึกษา	190

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงคะแนนของแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ระหัวงเรียน 10 ครั้ง	49
ตารางที่ 4.2 แสดงคะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นผลลัพธ์หลังเรียน	50
ตารางที่ 4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน	51
ตารางที่ 4.4 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีพค	52

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเนื้อหาการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษา.....	21
ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	41

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ ทำให้มนุษย์ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ ระเบียบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหา และสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบทำให้สามารถคาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจและแก้ปัญหา ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

คณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนศาสตร์ อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตและช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังช่วยพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความสมดุลทั้งทางร่างกาย จิตใจ สรติปัญญา และอารมณ์ สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เกิดขึ้นเพื่อรองรับการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะในหมวด 4 แนวทางจัดการศึกษา มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1) จัดทำสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียนโดย คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเชิญสถานการณ์และการประยุกต์ ความรู้มาเพื่อใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา

3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วน สมดุล กันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

5) สร้างเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกต่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรับรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัย

เป็นส่วนหนึ่งของการบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากการเรียน การสอนและแหล่งวิทยาการประเพณีต่างๆ

6) จัดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบุคคล นารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

นอกจากนี้หลักสูตรคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษา ยังมุ่งพัฒนาพฤติกรรมทั้งด้าน พุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย และเน้นกระบวนการเรียนรู้ซึ่งแบ่งเป็นสมรรถภาพ 8 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะการคิดคำนวณ กระบวนการทางคณิตศาสตร์ การแก้โจทย์ปัญหา เจตคติต่อคณิตศาสตร์ การนำคณิตศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ใช้คณิตศาสตร์ในวิชาอื่น และทักษะในการปฏิบัติ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สถานศึกษาจึงได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบ การศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ หลังจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี แล้วว่า การที่ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมดุลระหว่างสาระทางด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการควบคู่ไปกับคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ดังนี้

1) มีความรู้ความเข้าใจในคณิตศาสตร์พื้นฐานเกี่ยวกับจำนวนและการดำเนินการ การวัด เรขาคณิต พีชคณิต การวิเคราะห์ข้อมูล และความน่าจะเป็น พร้อมทั้งสามารถนำความรู้นั้นไป ประยุกต์ได้

2) มีทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ที่จำเป็น ได้แก่ ความสามารถในการแก้ปัญหา ด้วยวิธีการที่หลากหลาย การให้เหตุผลการสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และ การนำเสนอ การมีความคิดสร้างสรรค์ การเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ ทางคณิตศาสตร์และ เชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆ

3) มีความสามารถในการทำงานอย่างเป็นระบบ มีระเบียบวินัย มีความรอบคอบ มีความรับผิดชอบ มีวิจารณญาณ มีความเข้มข้นในตนเอง พร้อมทั้งตระหนักในคุณค่าและมีเจตคติ ที่ดีต่อคณิตศาสตร์

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เพื่อให้ผู้เรียนเกิด กระบวนการเรียนรู้ และสามารถนำคณิตศาสตร์ไปประยุกต์เพื่อพัฒนาคุณภาพของชีวิตและพัฒนา คุณธรรมของสังคมไทยให้ดีนั้น จะต้องจัดให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

เนื่องจากธรรมชาติของคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับความคิดที่เป็นนามธรรม มีโครงสร้างแสดงความเป็นเหตุเป็นผลกัน และสื่อความหมายโดยสัญลักษณ์ ซึ่งยากต่อการเรียนรู้ จึงส่งผลกระทบการจัดการเรียนรู้ไม่บรรลุผลที่น่าพอใจ จากการประเมิน โดยเครื่องมือของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนนเฉลี่ยกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ต่ำ และผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ยังพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่วนมากมีจุดอ่อนด้านการคิดคำนวณ ความคิดรวบยอดคณิตศาสตร์ ทักษะการแก้โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับการบวก ลบ คูณ และหาร

จากรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน โรงเรียนวัดสันติธรรมรายภูร์บำรุง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 ที่เข้าสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จำนวน 11 คน มีคะแนนเฉลี่ย 15.55 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 51.82 จำนวนนักเรียนที่มีผลการสอบอยู่ในระดับปรับปรุงร้อยละ 9.09 ระดับพอใช้ร้อยละ 54.55 ระดับดีร้อยละ 36.36 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน โรงเรียนวัดสันติธรรมรายภูร์บำรุงอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก 2550)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณที่มีทศ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเป็นสื่อการสอนด้านทักษะการคิดคำนวณ เรื่อง การคูณที่มีทศ โดยสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนประถมศึกษา และนำมาใช้ในการเรียน การสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ได้ฝึกฝนโดยผ่านการทำแบบฝึกเสริมทักษะ ซึ่งนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองอันจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การคูณที่มีทศของนักเรียนสูงขึ้น อิกทั้งยังเป็นการจัดการศึกษาที่ตอบสนองพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การคูณที่มีทศ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง การคูณที่มีทศ

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80/80

3.2 นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคูณที่มีทศ ในระดับมาก

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง อำเภอครรภ์ จังหวัดครนายก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 17 คน

4.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย โดยดำเนินการระหว่าง วันที่ 30 มิถุนายน 2551 ถึง วันที่ 11 กรกฎาคม 2551 รวม 10 ชั่วโมง ซึ่งไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3 เนื้อหา

เนื้อหา ที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณที่มีทศ ได้แก่ การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนไม่เกินสี่หลัก และการคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลัก ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.4 ตัวแปรที่ศึกษา

4.4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ คณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศ

4.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคูณที่มีทศ

2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ คณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศ

4.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.5.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ

1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการคุณที่มีทัด เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการคิดคำนวณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 10 แผน เวลา 10 ชั่วโมง

2) แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคุณที่มีทัด ฝึกเป็นกลุ่มและรายบุคคล จำนวน 10 แบบฝึก

4.5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการคุณที่มีทัด
- 2) แบบสอบถามความพึงพอใจ

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องการคุณที่มีทัด เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะเพิ่มขึ้น

5.2 ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้จากการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องการคุณที่มีทัด

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หมายถึง คะแนนวัดความสามารถของนักเรียนในด้านการคิดคำนวณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องการคุณที่มีทัด

5.4 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน หลังจากที่ได้เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคุณที่มีทัดแล้ว

5.5 ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ หมายถึง การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคุณที่มีทัดให้ได้ตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ $80/80$ ซึ่ง 80 ตัวแรก ประเมินจากการทำแบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนทั้งหมดมาคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด ส่วน 80 ตัวหลัง ประเมินจากผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคุณที่มีทัด คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคุณที่มีทดสอบที่สามารถพัฒนาความสามารถในการคิดคำนวณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ

6.2 เป็นแนวทางสำหรับผู้สอน ในการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คณิตศาสตร์ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

6.3 เป็นแนวทางในการทำแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์รังนี้ ผู้รายงานได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร หนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร และหลักการสอนคณิตศาสตร์
 - 1.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
 - 1.2 ธรรมชาติของคณิตศาสตร์
 - 1.3 คุณลักษณะของผู้เรียน
 - 1.4 ลักษณะสำคัญทางคณิตศาสตร์
 - 1.5 หลักการสอนคณิตศาสตร์
 - 1.6 วิธีการสอนคณิตศาสตร์
2. ทฤษฎีการสอนคณิตศาสตร์
3. รูปแบบของการจัดการเรียนรู้
4. การสร้างแบบฝึกทักษะ
5. ความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและหลักการสอนคณิตศาสตร์

1.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (2544: 2-8) ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนไว้ ดังนี้ เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในเนื้อหาสาระคณิตศาสตร์ มีทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ มีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ กระหึ่นในคุณค่าของคณิตศาสตร์ และสามารถนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตลอดจนสามารถนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงขึ้น

การที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างมีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมดุลระหว่างสาระทางด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ ควบคู่ไปกับคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม คือ มีความรู้ความเข้าใจคณิตศาสตร์พื้นฐานเกี่ยวกับจำนวนและการดำเนินการ การวัด เรขาคณิต พีชคณิต การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น พร้อมทั้งนำความรู้นั้นไปประยุกต์ได้

กำหนดคุณภาพผู้เรียนช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) ในเรื่องจำนวน และตัวเลข ไว้ว่า เมื่อผู้เรียนจบการเรียนช่วงชั้นที่ 1 ผู้เรียนควรมีความสามารถดังนี้

มีความคิดรวบยอดและความรู้สึกเชิงจำนวนเกี่ยวกับจำนวนนับ และศูนย์ และการดำเนินการของจำนวน สามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับการบวก การลบ การคูณ และการหารจำนวนนับ พร้อมทั้งตระหนักรถึงความสมเหตุสมผลของคำตอบที่ได้ และสามารถสร้างโจทย์ได้

สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

สาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้เป็นสาระหลักที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคน ประกอบด้วยเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ และทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ ในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรบรรยายการสาระต่างๆ เข้าด้วยกันแท้ที่จะเป็นไป

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ประกอบด้วย

สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ

สาระที่ 2 การวัด

สาระที่ 3 เรขาคณิต

สาระที่ 4 พีชคณิต

สาระที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น

สาระที่ 6 ทักษะ/กระบวนการทางคณิตศาสตร์

สาระที่ 1 : จำนวนและการดำเนินการ

มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวน
ในชีวิตจริง

มาตรฐาน ค 1.2 เข้าใจถึงผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของจำนวนและความสัมพันธ์
ระหว่างการดำเนินการต่างๆ และสามารถใช้การดำเนินการใน
การแก้ปัญหาได้

มาตรฐาน ค 1.3 ใช้การประมาณค่าในการคำนวณและแก้ปัญหาได้

มาตรฐาน ค 1.4 เข้าใจในระบบจำนวนและสามารถนำสมบัติเกี่ยวกับจำนวนไปใช้ได้

สาระที่ 2 การวัด

มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการวัด

มาตรฐาน ค 2.2 วัดและคาดคะเนขนาดของสิ่งที่ต้องการวัดได้

มาตรฐาน ค 2.3 แก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดได้

สาระที่ 3 เรขาคณิต

มาตรฐาน ค 3.1 อธิบายและวิเคราะห์รูประฆาตผลสองมิติและสามมิติได้

มาตรฐาน ค 3.2 ใช้การนึกภาพ (Visualization) ใช้เหตุผลเกี่ยวกับปริภูมิ (Spatial reasoning) และการใช้แบบจำลองทางเรขาคณิต (Geometric model) ในการแก้ปัญหาได้

สาระที่ 4 พีชคณิต

มาตรฐาน ค 4.1 อธิบายและวิเคราะห์แบบรูป (Pattern) ความสัมพันธ์และฟังก์ชัน ต่าง ๆ ได้

มาตรฐาน ค 4.2 ใช้นิพจน์ สมการ อสมการ กราฟ และแบบจำลองทางคณิตศาสตร์อื่น แทนสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนแปลความหมาย และนำไปใช้ แก้ปัญหาได้

สาระที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น

มาตรฐาน ค 5.1 เข้าใจและใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

มาตรฐาน ค 5.2 ใช้วิธีการทางสถิติและความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นในการคาดการณ์ ได้อย่างสมเหตุสมผล

มาตรฐาน ค 5.3 ใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและความน่าจะเป็นช่วยในการตัดสินใจและ แก้ปัญหาได้

สาระที่ 6 ทักษะ / กระบวนการทางคณิตศาสตร์

มาตรฐาน ค 6.1 มีความสามารถในการแก้ปัญหา

มาตรฐาน ค 6.2 มีความสามารถในการให้เหตุผล

มาตรฐาน ค 6.3 มีความสามารถในการสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอ

มาตรฐาน ค 6.4 มีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์กับศาสตร์ อื่น ๆ ได้

มาตรฐาน ค 6.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1

สาระที่ 1 : จำนวนและการดำเนินการ

มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวนในชีวิตจริง

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	
ป.1-3	<ol style="list-style-type: none"> มีความคิดรวบยอดและความรู้สึกเชิงจำนวน (number sense) เกี่ยวกับจำนวนนับและศูนย์ อ่าน เพียงตัวหนังสือ และตัวเลขแสดงจำนวนนับและศูนย์ได้ เปรียบเทียบจำนวนนับ และศูนย์ได้

ขอบข่ายเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ

มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ชั้น ป.3
ค 1.2 เข้าใจถึงผลที่เกิดขึ้นจาก การดำเนินการของ จำนวนและ ความสัมพันธ์ระหว่าง การดำเนินการต่างๆ และสามารถใช้ การดำเนินการใน การแก้ปัญหาได้	ค 1.2.1 มีความคิดรวบยอด เกี่ยวกับการบวก การลบ การคูณ และการหาร จำนวนนับและศูนย์ ค 1.2.2 บวก ลบ คูณ และหาร จำนวนนับและศูนย์พร้อมทั้ง ทราบนักถึง ความสมเหตุสมผลของ คำตอบที่ได้ และแสดงวิธีทำได้	1. เมื่อกำหนดโจทย์การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลัก กับจำนวนไม่เกินสี่หลักให้สามารถหาคำตอบ พร้อมทั้งทราบนักถึงความสมเหตุสมผลของ คำตอบที่ได้ และแสดงวิธีทำได้ 2. เมื่อกำหนดโจทย์การคูณจำนวนที่มีสองหลัก กับจำนวนที่มีสองหลักให้สามารถหาคำตอบ พร้อมทั้งทราบนักถึงความสมเหตุสมผลของ คำตอบที่ได้ และแสดงวิธีทำได้

การจัดหน่วยการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนไม่เกินสี่หลักสามารถหาคำตอบพร้อมทั้งระบุนักถึงความสมเหตุสมผลของคำตอบที่ได้ และแสดงวิธีทำได้ 7 ชั่วโมง

1.1 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศจากหลักหน่วยไปหลักสิบ 1 ชั่วโมง

1.2 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศในหลักสิบ 1 ชั่วโมง

1.3 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศทั้งสองหลัก 1 ชั่วโมง

1.4 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลัก ที่มีการทด จากหลักหน่วยไปหลักสิบ 1 ชั่วโมง

1.5 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการทดจากหลักสิบไปหลักร้อย 1 ชั่วโมง

1.6 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการทดจาก หลักหน่วย ไปหลักสิบและ หลักสิบไปหลักร้อย 1 ชั่วโมง

1.7 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสี่หลักมีทศทุกหลัก 1 ชั่วโมง

3. การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักให้สามารถหาคำตอบพร้อมทั้งระบุนักถึง ความสมเหตุสมผลของคำตอบที่ได้ และแสดงวิธีทำได้ 3 ชั่วโมง

2.1 การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทศเฉพาะตัวคูณในหลักหน่วย 1 ชั่วโมง

2.2 การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลัก มีทศเฉพาะตัวคูณ ในหลักสิบ 1 ชั่วโมง

2.3 การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทศทุกหลัก 1 ชั่วโมง

หลักการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้คิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ได้ศึกษาค้นคว้าจากสื่อและเทคโนโลยีต่างๆ โดยอิสระ ผู้สอนมี ส่วนช่วยในการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้สอนทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ และชี้แนะ ข้อบกพร่องของผู้เรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะให้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นแนวการจัด การเรียนรู้ แนวหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกันคิด ร่วมกันแก้ปัญหา ปรึกษาหารือ อภิปราย และแสดง ความคิดเห็นด้วยเหตุผลซึ่งกันและกัน ช่วยให้ผู้เรียน

ได้พัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการคิดและมีประสบการณ์มากขึ้น ในการจัดกลุ่มให้ ผู้เรียนร่วมกันแก้ปัญหา อาจจัดเป็นกลุ่มเล็กๆ 2 คน หรือ กลุ่มย่อย 5 – 6 คน

ในขั้นดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ สิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรคำนึงถึง คือ ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ผู้สอนสามารถใช้คำตามเชื่อมโยงกับเนื้อหาสาระใหม่ ขั้นเตรียม

ความพร้อมเพื่อนำเข้าสู่กิจกรรม ผู้สอนควรใช้ยุทธวิธิต่างๆ ในการทบทวนความรู้เดิม ในขั้นปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนอาจใช้ปัญหา ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับเรื่องราวในขั้นเตรียมความพร้อมและใช้ยุทธวิธิต่างๆ ให้ขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ผู้สอนควรให้อิสระทางความคิดกับผู้เรียน และการหมุนเวียนไปตามกลุ่มต่างๆ เพื่ออย่างสังเกตตรวจสอบความเข้าใจ และให้คำแนะนำตามความจำเป็น

การจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้ออกมานำเสนอแนวคิดของแต่ละคนหรือแนวคิดของกลุ่มก็เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรปฏิบัติให้มีบ่อยๆ เพราะในการนำเสนอแต่ละครั้ง ผู้เรียนมีโอกาสสร่วมแสดงแนวคิดเสริมเพิ่มเติมร่วมกัน หรือซักถาม หากข้ออภิปรายขัดแย้งด้วยเหตุผล ผู้สอนมีโอกาสเสริมความรู้ขยายความหรือสรุปประเด็นสำคัญที่เป็นความคิดรวบยอดของสาระที่นำเสนอ นั้น จะทำให้การเรียนรู้ขยายในวงกว้างและถึกมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้หรือแนวคิดที่ได้จากการนำเสนอนั้นไปประยุกต์หรือเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติได้ ผลดีอีกประการหนึ่งของการที่ผู้เรียนได้ออกมานำเสนอผลงาน คือ ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีมีความภูมิใจในผลงาน เกิดความรู้สึกอย่างคิด อยากรู้ กล้าแสดงออกและจะนำสาระที่ตนเองได้ออกมานำเสนอได้นานสำหรับขั้นการฝึกทักษะหรือการฝึกปฏิบัติ ผู้เรียนควรได้ฝึกเป็นรายบุคคล หรืออาจฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มก็ได้ตามความเหมาะสมของสาระและกิจกรรม

เนื่องจากลักษณะการเรียนรู้คณิตศาสตร์ต้องอาศัยความรู้พื้นฐานที่ต่อเนื่องกัน ในการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์สำหรับเด็กเล็ก ผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้จากการปฏิบัติ ทำกิจกรรม ได้ฝึกทักษะ/กระบวนการ โดยการฝึกสังเกต ฝึกให้เหตุผล และหากข้อสรุปจากสื่อ รูปธรรมหรือแบบจำลองต่างๆ ก่อน และขยายความรู้ สู่namธรรมให้กว้างขึ้นสูงขึ้นตาม ความสามารถของผู้เรียน ถ้าสาระเนื้อหาหรือกิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้นั้นยากเกินไป หรือต้องอาศัยความรู้พื้นฐานที่สูงกว่าที่ผู้เรียนมี ผู้สอนควรสร้างพื้นฐานความรู้ใหม่ อาจใช้วิธีลดรูปของปัญหา นั้นง่ายกว่าเดิมหรือจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมเพิ่มเติมให้อีกที่ได้

1.2 ธรรมชาติของคณิตศาสตร์

คณิตศาสตร์ แปลจาก Mathematics หมายถึง “สิ่งที่เรียนรู้หรือความรู้” เมื่อพูดคำว่าคณิตศาสตร์ คนทั่วไปมักเข้าใจว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเลขเป็นศาสตร์ของการคำนวณและการวัดการใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์เป็นภาษาสากล เพื่อความหมายและเข้าใจได้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2537: 5)

ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคณิตศาสตร์ไว้หลายแนว เช่น ฉวีวรรณ กิรติกร (2537: 5) กล่าวว่า คณิตศาสตร์เป็นสิ่งที่เรียนรู้เกี่ยวกับตัวเลขหรือความรู้ที่ว่าด้วย การคิดคำนวณที่แสดงความคิดที่เป็นระเบียบ มีเหตุผลรวมถึงเป็นวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาถึงระบบ

นามทั่วไป และพิสมัย ศรีอ่าไฟ (2534: 12) ได้กล่าวถึงความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ ในแง่ของภาษาและศิลปะว่าคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่แสดงให้เห็นถึงวิธีทางการคิด แสดงถึงความสัมพันธ์ของกระบวนการคิดทางคณิตศาสตร์ที่นำไปใช้ประโยชน์กับทุกวิชาชีพจึงทำให้คณิตศาสตร์เป็นภาษาสากลที่คนทั่วไปสามารถที่จะสื่อสารให้เข้าใจตรงกันได้ ทั้งนี้ เพราะคณิตศาสตร์ช่วยให้คุณมียุทธศาสตร์ในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ซึ่งให้เห็นถึงความเหมือนหรือความแตกต่างของการคิด สามารถใช้ข้อเท็จจริง ทักษะและความโนนคติที่ได้จากการเรียนมาถ่ายโยงสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากที่กล่าวมาพอสรุปความหมายของคณิตศาสตร์ได้ว่า เป็นวิชาเกี่ยวกับพื้นฐานทางจำนวน พีชคณิต การวัดและเรขาคณิต ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน และที่สำคัญคณิตศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ทำให้เกิดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

1.3 คุณลักษณะของผู้เรียน

การศึกษาคณิตศาสตร์สำหรับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ เป็นการศึกษาเพื่อปavgชนที่เปิดโอกาสให้เยาวชนทุกคนได้เรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิตตามศักยภาพ ทั้งนี้เพื่อให้เยาวชนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางคณิตศาสตร์ที่พอเพียง สามารถนำความรู้ ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ที่จำเป็นไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งสามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อ ดังนั้นจึงเป็นความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่ต้องจัดสาธารณะการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนแต่ละคน ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถทางคณิตศาสตร์ และต้องการเรียนคณิตศาสตร์มากขึ้นให้ถือเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องจัดโปรแกรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้คณิตศาสตร์เพิ่มเติมตามความถนัดและความสนใจ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ที่ทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ

1.4 ลักษณะสำคัญทางคณิตศาสตร์

พิสมัย ศรีอ่าไฟ (2533 : 1-2) กล่าวว่า นักการศึกษาทางคณิตศาสตร์ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ ดังนี้

- คณิตศาสตร์ เป็นการศึกษาถึงกระแสความสัมพันธ์ (Mathematics is a Study of Pattern and Relationships) เด็กๆต้องการที่จะมองเห็นกระบวนการและความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด เชิงคณิตศาสตร์ ผู้สอนควรซึ่งให้เด็กเห็นว่า แนวความคิดอันหนึ่งเหมือนหรือต่างกับแนวความคิดอีกอันหนึ่งอย่างไร เช่น เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จะมองเป็นความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริง

เมื่องต้น เกี่ยวกับการบวกและการลบได้อบ่างไร ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างการบวกและการลบนั้นจะ มีอยู่ใน 4 ลักษณะ ดังตัวอย่าง เช่น $2+3=5$ $3+2=5$, $5-3=2$, $5-2=3$

2. คณิตศาสตร์ เป็นวิถีทางของการคิด (Mathematics is a way of Thinking)

นักคณิตศาสตร์ใช้คณิตศาสตร์พิสูจน์อย่างมีเหตุผลว่า สิ่งที่เข้าคิดขึ้นนั้นเป็นจริงหรือไม่ ด้วยการคิด เช่นนี้สามารถนำคณิตศาสตร์ไปใช้แก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมต่างๆ ได้ คณิตศาสตร์ช่วยให้คนเป็นมีเหตุผล การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ได้อบ่างดี

3. คณิตศาสตร์เป็นศิลปะ (Mathematics is an ART) เด็กส่วนมากนึกถึง

คณิตศาสตร์ว่าเป็นสิ่งที่ทำให้สนับสนุน และเป็นทักษะที่ต้องจำ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพียงการพัฒนาทักษะ ต่างๆ ทางคณิตศาสตร์นั้นทำให้เด็กสนับสนุน ซึ่งเราลืมไปว่าเด็กต้องการคำแนะนำเพื่อให้เขาระหนัก ว่า ความคงงาม ความต่อเนื่อง และความสนุกสนานของคณิตศาสตร์ทุกระดับชั้น อยู่ที่การค้นหา และการพิสูจน์แนวคิดต่างๆ

4. คณิตศาสตร์เป็นภาษาอย่างหนึ่ง (Mathematics is Language) คณิตศาสตร์ถือ เป็นภาษาสำคัญ เพราะคนทั่วโลกสามารถเข้าใจประ迤คณิตศาสตร์ได้ตรงกัน เช่น $5+3=8$ ไม่ว่า คนชาติใด ภาษาใด อ่านประ迤คันนี้ก็เข้าใจได้ตรงกัน

5. คณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือ (Mathematics is a Tool) คณิตศาสตร์เป็นสิ่งที่ นักคณิตศาสตร์และนักวิทยาศาสตร์ใช้ และเป็นสิ่งที่ทุกคนใช้ในชีวิตประจำวัน เด็กๆ สามารถใช้ ข้อเท็จจริง ทักษะ และมโนติ ที่ได้เรียนในชั้นเรียน แก้ทั้งปัญหาที่เป็นนามธรรม (Abstract Problem) และปัญหาในทางปฏิบัติ (Practical Problem) คณิตศาสตร์มีประโยชน์สำหรับทุกวิชาชีพ ดังที่ เฟนนีมา และเชอร์เมน (Fenema and Sherman) กล่าวว่าคณิตศาสตร์เป็นตัวกรอง (Critical Filter) ที่สำคัญจะเข้าสู่อาชีพหลาย ๆ อาชีพ

ปานทอง ภุลนาถศิริ (2546 : 11-15) ได้สรุปลักษณะความสำคัญของคณิตศาสตร์ ไว้ดังนี้

1. คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับความคิด และมีการพิสูจน์อย่างมีเหตุผลว่า สิ่งที่เราคิดเป็นจริงหรือไม่

2. คณิตศาสตร์เป็นภาษาอย่างหนึ่งที่ใช้สัญลักษณ์ที่รักกุมและสื่อความหมาย ได้ ถูกต้อง โดยใช้ตัวอักษรแสดงความหมายแทนความคิด เป็นเครื่องมือที่จะใช้ฝึกทางสมองซึ่ง สามารถช่วยให้เกิดการกระทำในการคิดคำนวณ การแก้ปัญหา

3. คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีโครงสร้างที่มีเหตุผล ใช้อธิบายข้อคิดต่างๆ ที่สำคัญได้ เช่น สังกะสัน คุณสมบัติ กฎ ทำให้เกิดความคิดที่เป็นรากฐานในการพิสูจน์เรื่องอื่นๆ ต่อไป

4. คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีแบบแผน ในการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์นั้นต้องคิดอยู่ในแบบแผน และมีรูปแบบ ไม่ว่าจะคิดเรื่องใดก็ตามจะมีขั้นตอน จะตอบได้และจำแนกออกมาให้เห็นชัดเจน

5. คณิตศาสตร์เป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ความงามของคณิตศาสตร์ คือ มีความเป็นระเบียบและกลมกลืน นักคณิตศาสตร์ได้พยายามแสดงความคิดเห็นใหม่ๆ และแสดงโครงสร้างใหม่ๆทางคณิตศาสตร์ออกมานั่นจุดเด่นคณิตศาสตร์มีบทบาทมากกว่าในอดีต และมีความสำคัญในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น ทางด้านสังคมวิทยาที่ต้องอาศัยความรู้ทางสถิติ นักธุรกิจที่ต้องใช้ความรู้และหลักการทางคณิตศาสตร์ช่วยคิดคำนวณผลผลิตต่างๆ

บุญทัน อัญชมนุษย์ (2529 : 2-4) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์ว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีความสำคัญวิชาหนึ่ง คณิตศาสตร์มีได้หมายความเพียงตัวเลขสัญลักษณ์เท่านั้น คณิตศาสตร์มีความหมายกว้างมาก ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวกับการคิด เราใช้คณิตศาสตร์พิสูจน์อย่างมีเหตุผลว่า สิ่งที่เราคิดขึ้นนั้นเป็นจริงหรือไม่ ด้วยเหตุนี้เราจึงนำวิชาคณิตศาสตร์ไปใช้ในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และอุตสาหกรรมต่างๆ คณิตศาสตร์ช่วยให้คนเป็นผู้ที่มีเหตุมีผล เป็นคนใฝ่รู้ตลอดจนพยายามคิดค้นสิ่งแปลกใหม่ คณิตศาสตร์ซึ่งเป็นรากฐานแห่งความเจริญในด้านต่างๆ

2. คณิตศาสตร์เป็นภาษาอย่างหนึ่ง คณิตศาสตร์มีภาษาเฉพาะของตัวมันเอง เป็นภาษาที่กำหนดขึ้นด้วยสัญลักษณ์ที่รัดกุม และสื่อความหมายได้ถูกต้อง เป็นภาษาที่มีตัวอักษรตัวเลข และใช้สัญลักษณ์แทนความคิด $10+4=?$ เมื่อเขียนสมการนี้ ทุกคนที่เรียนคณิตศาสตร์จะเข้าใจความหมายที่ตรงกัน

3. คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีโครงสร้าง เราจะเห็นว่าคณิตศาสตร์นั้นจะเริ่มต้นด้วยเรื่องที่ง่ายๆ อันเป็นพื้นฐานนำไปสู่เรื่องอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง เช่น เริ่มต้นด้วยอนิยม บุคคล เส้นตรง ระยะ ขนาด และอื่นๆ ฯลฯ

4. คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีแบบแผน เราจะเห็นว่าการคิดในทางคณิตศาสตร์นั้น จะต้องคิดในแบบแผนมีรูปแบบ ไม่ว่าจะคิดในเรื่องใดก็ตาม ทุกขั้นตอนจะตอบได้และจำแนกออกมายให้เป็นชัดเจน

5. คณิตศาสตร์เป็นศิลปะอย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับศิลปะอื่นๆ ความงามทางคณิตศาสตร์คือความมีระเบียบและความกลมกลืน นักคณิตศาสตร์ได้พยายามแสดงความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ความคิดเริ่มที่จะแสดงสิ่งใหม่ๆ โครงสร้างใหม่ๆ ทางคณิตศาสตร์ออกมานั่นเอง

สรุปลักษณะสำคัญของคณิตศาสตร์ได้ว่า คณิตศาสตร์มีความเป็นสามาก ด้านเนื้อหา สัญลักษณ์ การสื่อความหมาย ความมีระเบียบ ระบบแบบแผน ความมีเหตุผล ภายใต้เงื่อนไข

ของคณิตศาสตร์เป็นทั้งศาสตร์ และศิลปะ มีความงามที่กลมกลืนในธรรมชาติการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างแนววิธีการที่มีความหมาย และมีเหตุผลในตัวเอง

1.5 หลักการสอนคณิตศาสตร์

การสอนคณิตศาสตร์ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้สอนต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์และเอาใจใส่ต่อนักเรียนแต่ละคนให้มาก พร้อมทั้งนำหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กวัยประถมศึกษาที่จะต้องเรียนจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปสู่น้ำธรรมชาติด้วยกรรมการเรียนการสอน จึงจะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนเป็นอย่างดี เพราะวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับnamธรรมซึ่งสามารถสรุปในเชิงรูปธรรมได้ ดังมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ว่า “ดังนี้”

การเรียนการสอนคณิตศาสตร์นั้น ครุภัณฑ์สอนจำเป็นต้องคิดหาวิธีการเชื่อมโยงเพื่อถ่ายทอดสิ่งที่เป็นนามธรรมไปสู่รูปธรรมให้ได้ พิมพ์ ศรีอ่าໄไฟ (2538:8 – 9) ยุพิน พิพิชกุล (2530: 45 – 50) และสมทรง สุวพานิช (2539: 83 – 85) มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ก่อนดำเนินการสอนคณิตศาสตร์ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การสอนเนื้อหาใหม่แต่ละครั้ง ครูจะต้องคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนทั้งความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน ทั้งรายบุคคล และรายบุคคล เพื่อเป็นพื้นฐานการเริ่มนบทเรียน และเป็นพื้นฐานที่จะเรียนในเนื้อหาต่อไป

2. มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่นักเรียนอย่างต่อเนื่องกับประสบการณ์ และความรู้เดิมเพื่อช่วยให้นักเรียนมองเห็นความหมายและหลักการทางคณิตศาสตร์ ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ควรจัดให้กับนักเรียนมี 3 ประเภท ได้แก่ ประสบการณ์เรียนรู้ที่เน้นของจริง เน้นของจำลองและเน้นสัญลักษณ์

3. ควรเน้นความเข้าใจมากกว่าความจำ เน้นการจัดประสบการณ์การเรียนที่มีความหมาย ฝึกให้นักเรียนเข้าใจความคิดรวบยอด จากนั้นจึงให้ฝึกทักษะหรือทำแบบฝึกหัดเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์อันจะนำไปสู่การนำไปใช้ แต่ในบางครั้งอาจให้นักเรียนฝึกทักษะจนกระทั่งคล่องแคล่วแล้วจึงให้นักเรียนสรุปให้เป็นความคิดรวบยอด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาแต่ละเนื้อหา

4. สอนจากปัญหาจริงที่นักเรียนประสบอยู่ เช่น ในชีวิตประจำวัน การที่นักเรียนจะมีความสามารถในการแก้ปัญหา ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนได้อภิปรายและแสดงความคิดเห็นในโจทย์ปัญหาหรือสถานการณ์ต่าง ๆ แล้วแปลเป็นประโยชน์สัญลักษณ์หรือประโยชน์คณิตศาสตร์

5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัย ความต้องการความสนใจและความสามารถของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรจัดบทเรียนโดยคำนึงถึงเด็กเก่งและเด็กเรียนช้า

6. คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีระบบที่ต้องเรียนไปตามลำดับขั้น เพื่อความเข้าใจ ก่อให้เกิดทักษะพื้นฐานที่จะนำไปสู่ทักษะอื่น ๆ ต่อไป ฉะนั้นจึงควรจัดบทเรียนจากง่ายไม่ซับซ้อน และเพิ่มความยากขึ้นไปตามลำดับ

สุวร กาญจนมยูร (2544: คำนำ) กล่าวว่า เทคนิคในการเสนอเนื้อหาสาระ คณิตศาสตร์นี้ จะพยายามใช้วิธี เล่น เรียน สรุป ฝึกทักษะโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนเล่น เพื่อให้ รู้จักสังเกต ให้นักเรียนเรียนเพื่อศึกษารายละเอียดของเนื้อหาในเบื้องต้น ความคิดรวบยอด หลักการ และวิธีการคิด ให้นักเรียนสรุป มีความคิดรวบยอด หลักการ วิธีการคิดโดยวิธีลัด ได้ด้วยตนเอง และ ให้นักเรียนฝึกทักษะการคิดคำนวณ นอกเหนือไปจากนี้ พิศมัย ศรีอ าไฟ (2538: 8 – 9) ยังได้แนะนำว่า การ สอนคณิตศาสตร์ ควรใช้วิธีการสอนแบบบันไดเรียน คือไม่สอนเนื้อหาใดแล้วทิ้งไปเลยแต่สอน เนื้อหาเดียวกันในระดับขั้นที่ต่างกัน และควรใช้คำถามช่วยกระตุ้น ให้นักเรียนได้คิดและค้นพบ หลักเกณฑ์ด้วยตนเอง ดวงเดือน อ่อนน่วม (2535: 14 – 16) กล่าวว่าในการสอนคณิตศาสตร์นี้ ครู จะต้องรู้วิธีสอน เทคนิค การสอนตลอดจนกลวิธีการสอน เพื่อจัดการเรียนการสอน ให้นักเรียนเกิด ความเข้าใจ ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

1.6 วิธีการสอนคณิตศาสตร์

ในด้านวิธีสอนนี้ ไม่มีวิธีใดที่ดีที่สุด ครูผู้สอนจะต้องรู้จักเลือกวิธีสอนให้ เหมาะสมกับเนื้อหา ไม่ควรยึดมั่นวิธีใดวิธีหนึ่ง วิธีสอนที่สามารถนำมาใช้เพื่อให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์ของหลักสูตรและทำให้นักเรียนเกิดที่ได้ น. ๓ วิธี ดังนี้

1. วิธีสอนโดยการค้นพบด้วยตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนได้คิดค้นวิธีการหา คำตอบในสิ่งที่ตนอยากรู้ หรือตรวจสอบสมมติฐานที่ตนคิดไว้ การค้นพบด้วยตนเองเกิดขึ้น มากในเด็กปฐมวัย เพราะความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติของเด็กวัยนี้ เช่น เด็กค้นพบว่าแท่งไม้ รูปทรงใดสามารถนำไปใส่ในช่องที่มีรูปทรงของเดียวกันกับรูปทรงนั้นได้โดยไม่ต้องอาศัย คำแนะนำจากผู้ปกครอง การค้นพบด้วยตนเองเป็นการสอนแบบปลายเปิด คือนักเรียนตั้งคำถาม ที่ตนอยากรู้ซึ่งก็ขัดเป็นคำถามที่มีความหมายแก่ตนเอง แล้วพยายามหาคำตอบด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การลองผิดลองถูกการสอนคณิตศาสตร์ด้วยการให้นักเรียนค้นพบด้วยตนเอง นับว่าเป็นวิธีสอนที่ เหมาะสมในกรณีที่ครูต้องการเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความคิดอย่างอิสระ หรือคิดอย่าง สร้างสรรค์ สนับสนานกับอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่ครูจัดให้ โดยปราศจากการถูกบังคับให้เรียน ดังนั้นครูจึงน่าจะหาโอกาสจัดประสบการณ์ให้นักเรียนค้นพบด้วยตนเองบ้าง ถึงแม้จะไม่สามารถ ทำได้ตลอดเวลา เพราะความจำกัดที่ว่าการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่สามารถให้เป็นแบบ ปลายเปิด ได้เสมอ ตัวอย่างที่สามารถจัดให้นักเรียนได้ เช่น การจัดวางอุปกรณ์ทางคณิตศาสตร์ให้ นักเรียนได้เล่นในเวลาว่าง

2. วิธีสอนโดยการค้นพบภายใต้การแนะนำ หมายถึง การที่ครุตั้งปัญหาแล้วให้นักเรียนแสงหาวิธีการเพื่อหาคำตอบของปัญหาภายใต้คำแนะนำของครุ วิธีสอนแบบนี้ครุจะจัดเตรียมสภาพการณ์ หรือข้อมูลต่าง ๆ ไว้ให้พร้อม เพื่อให้นักเรียนเห็นแนวทางในการแก้ปัญหา การค้นพบด้วยตนเองแบบนี้อยู่ในรูปการคิดแบบอุปนัย เป็นการหาคำตอบหรือข้อสรุปจากส่วนย่อย เป็นวิธีการที่ง่าย ๆ นักเรียนในชั้นประถมศึกษาเข้าใจได้ดี ขั้นตอนการสอนเป็นดังนี้

2.1 ขั้นเสนอปัญหา หมายถึง การกำหนดขอบเขตของปัญหาว่า เรื่องที่จะศึกษาคืออะไร

2.2 ขั้นรวบรวมข้อมูล ในขั้นนี้ครุจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียน จากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมไปสู่รูปธรรม และไปสู่นามธรรมในที่สุด

2.3 ขั้นหาลักษณะร่วมของข้อมูล ในขั้นนี้ครุมีบทบาทเป็นผู้ค่อยช่วยเหลือแนะนำเพื่อให้นักเรียนหาลักษณะร่วมของข้อมูลการค้นพบด้วยตนเองภายใต้คำแนะนำของครุเป็นวิธีสอนที่นักเรียนมีส่วนร่วม ดังนั้นครุควรตั้งโจทย์ปัญหาที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน พร้อมทั้งจัดประสบการณ์เพื่อเอื้อให้นักเรียนค้นพบคำตอบ การให้คำแนะนำช่วยเหลือมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียน วิธีสอนแบบนี้เหมาะสมมากในการสอนให้เกิดความคิดรวบยอด หรือสอนให้เข้าใจในหลักการ

3. วิธีสอนโดยการสาธิต การสอนแบบนี้เป็นการสอนโดยครุเป็นผู้กำหนดปัญหา และเป็นผู้ตอบปัญหาเอง โดยนักเรียนเป็นเพียงผู้ปฏิบัติตามวิธีการที่ครุบอกหรือแสดงให้ดูวิธีสอนแบบนี้อาจเป็นการคิดแบบนิรนัย หรือการคิดแบบอุปนัยก็ได้ การคิดแบบนิรนัย คือ คิดจากส่วนใหญ่ไปสู่ส่วนย่อย ดังตัวอย่าง การสอนคุณสมบัติของ 1 โดยการที่ครุบอกความคิดรวบยอดว่า เมื่อนำ 1 ไปคูณจำนวนใดแล้วได้ผลลัพธ์เป็นจำนวนนั้น วิธีการดังกล่าวสรุปได้ว่า ครุเสนอความคิดรวบยอดหรือหลักการแล้วให้ตัวอย่าง อธิบายความคิดรวบยอดหรือโดยการสาธิต อาจอยู่ในรูปของการอุปนัย ได้ โดยครุแสดงผลการคูณระหว่าง 1 กับจำนวนใด ๆ หลาย ๆ ครั้ง แล้วสรุปเป็นความคิดรวบยอดว่า 1 คูณกับจำนวนใดแล้วได้จำนวนนั้น ประโยชน์ของการสอนแบบสาธิตคือ ประหยัดเวลา ใช้ได้สำหรับเรื่องที่เรียนไปแล้ว และมีประโยชน์อย่างยิ่งกับเรื่องที่ไม่สามารถค้นพบได้ง่าย ๆ หรือไม่สามารถค้นพบได้เลย เช่น สัญลักษณ์ หรือชื่อเฉพาะต่าง ๆ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์

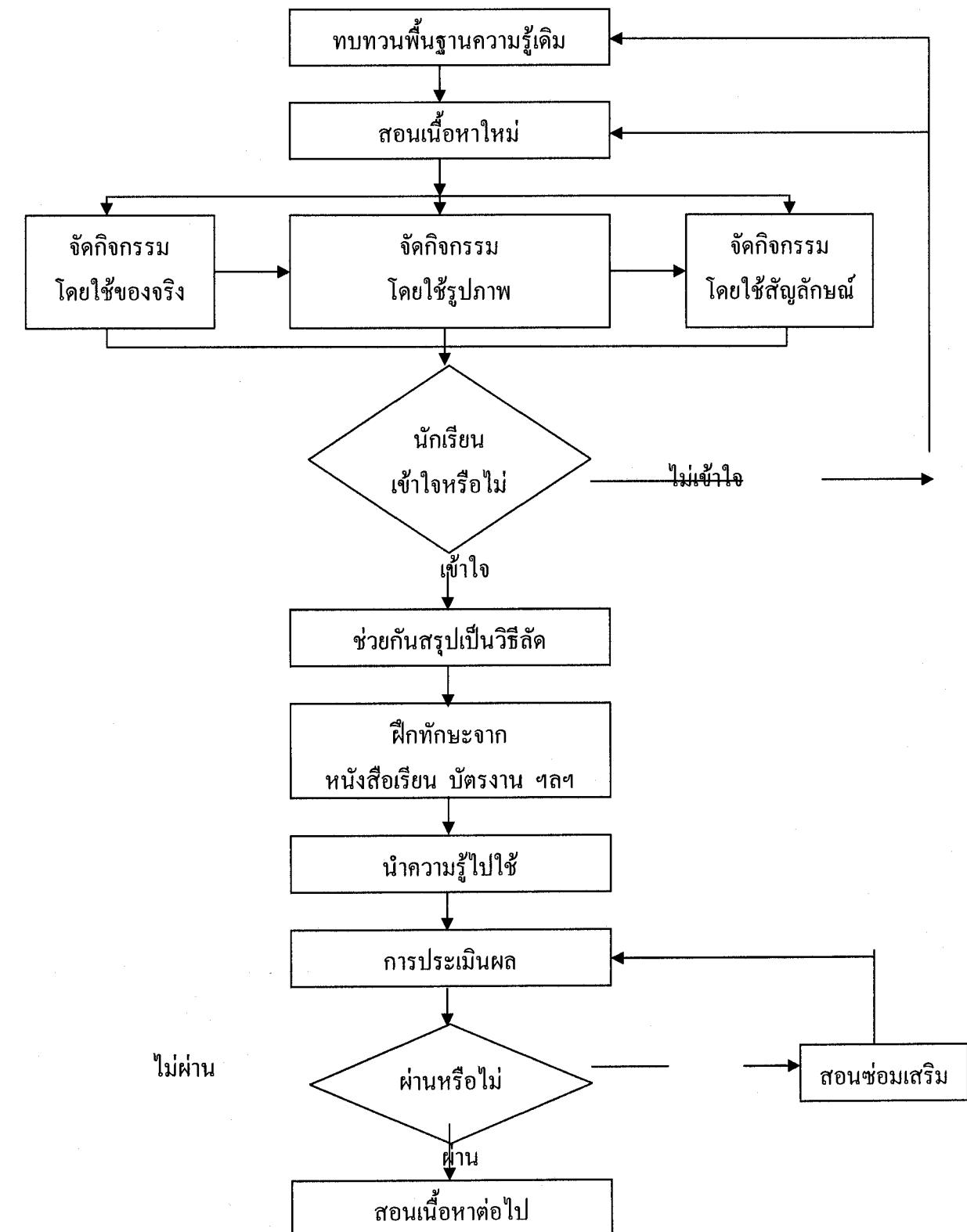
เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์หลักสูตรคอมพิวเตอร์ที่ระบุไว้ ครุเป็นผู้มีบทบาทยิ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถึงแม้ว่านักเรียนจะได้เรียนเนื้อหาครบถ้วนตามหลักสูตร ถ้าครุจัดการเรียนการสอนไม่สนองจุดประสงค์ของหลักสูตร นักเรียนก็จะได้แต่ความรู้เนื้อหา ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของจุดประสงค์เท่านั้น ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ผู้สอนควรจัด

ประสบการณ์ให้นักเรียนได้เคยชินกับทักษะการแก้ปัญหา รู้จัคิด วิเคราะห์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเองของนักเรียน คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่จะช่วยพัฒนา และช่วยให้นักเรียนรู้จักรีบ “คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น” การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักแก้ปัญหานับว่าเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในคณิตศาสตร์ และมีทักษะการคิดคำนวณนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงถึงการจัดกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมโดยใช้ของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์ เมื่อนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจดีแล้ว จำเป็นต้องให้ได้รับการฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะ ความชำนาญ แม่นยำและรวดเร็ว ทักษะการคิดคำนวณจะเกิดได้ต่อเมื่อมีการฝึกฝนมากพอ

กรมวิชาการ(2545: 20 – 21) และสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2537: 6) ได้เสนอขั้นตอนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. ทบทวนความรู้เดิม เป็นการกล่าวหรืออ้างถึงสิ่งที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้วและเกี่ยวข้องกับบทเรียนใหม่ที่กำลังสอน ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมนี้ได้หลายอย่างและให้สอดคล้องกับเนื้อหาใหม่ เช่นการทำแบบสอบถาม ทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนหรือการฝึกปฏิบัติกิจกรรมในบัตรงาน
2. ขั้นจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน
 - 2.1 ขั้นใช้ของจริง เป็นขั้นที่พยายามนำรูปธรรมมาใช้ เพื่อให้นักเรียนสามารถสรุปไปสู่ namaธรรม
 - 2.2 ขั้นใช้รูปภาพ ครูจะเปลี่ยนแปลงเครื่องช่วยคิดจากของจริงมาเป็นรูปภาพ
 - 2.3 ขั้นสัญลักษณ์ หลังจากที่นักเรียนเรียนรู้จากขั้นที่ใช้ของจริงหรือรูปภาพประกอบการสอนแล้ว ครูอธิบายโดยใช้ประโยชน์สัญลักษณ์ออกจากน้ำใจจัดกิจกรรมในรูปของการเล่าเรื่องสนุกสนานเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ การตอบปัญหาคณิตศาสตร์ที่เร้าความสนใจและความสามารถของนักเรียน การใช้เพลงประกอบการเรียนเล่าประยุชน์ของเนื้อหาที่จะเรียน ตลอดจนให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ
 3. สรุปนำไปสู่วิธีดัด เพื่อความรวดเร็วและคิดหาคำตอบจากประโยชน์สัญลักษณ์
 4. ขั้นฝึกทักษะ เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีดัดแล้ว จึงให้นักเรียนฝึกทักษะด้วยการทำแบบฝึกหัดจากบทเรียนหรือบัตรงาน
 5. ขั้นนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และใช้ในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องให้นักเรียนทำโจทย์ปัญหา หรือทำกิจกรรมที่นักประสมในชีวิตประจำวัน
 6. ประเมินผล ประเมินผลการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ ถ้านักเรียนคนใดบกพร่องควรสอนซ้อมเสริมก่อน แล้วประเมินผลอีกครั้งหนึ่งก่อนสอนเนื้อหาใหม่ดำเนินขั้นตอน

การสอนดังกล่าวข้างต้นเป็นหลักวิชาฯ ที่จะเป็นแนวทางในการวางแผนการสอน ซึ่งสามารถเพิ่มเติมขั้นตอนปลีกย่อยได้อีกตามที่เห็นสมควรว่าจะช่วยให้การสอนบรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตร จากขั้นตอนการสอนทั้ง 6 ขั้นดังกล่าวข้างต้นสามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนเนื้อหาทางคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษา

หลักการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ที่มีผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ได้ศึกษาค้นคว้าจากสื่อและเทคโนโลยีต่างๆ โดยอิสระ ผู้สอนมีส่วนช่วยในการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้สอนทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ และชี้แนะข้อบกพร่องของผู้เรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะให้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นแนวการจัดการเรียนรู้แนวทางนี้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกันคิด ร่วมกันแก้ปัญหา ปรึกษาหารือ อภิปราย และแสดงความคิดเห็นด้วยเหตุผลซึ่งกันและกัน ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการคิดและมีประสบการณ์มากขึ้น ในการจัดกลุ่มให้ผู้เรียนร่วมกันแก้ปัญหา อาจจัดเป็นกลุ่มเล็กๆ 2 คน หรือ กลุ่มย่อย 5 – 6 คน

ในขั้นดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ สิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรคำนึงถึง คือ ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ผู้สอนสามารถใช้คำถามเชื่อมโยงกับเนื้อหาสาระใหม่ ขั้นเตรียมความพร้อมเพื่อนำเข้าสู่กิจกรรม ผู้สอนควรใช้ยุทธวิธีต่างๆ ในการทบทวนความรู้เดิม ในขั้นปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนอาจใช้ปัญหา ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับเรื่องราวในขั้นเตรียมความพร้อม และใช้ยุทธวิธีต่างๆ ในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ผู้สอนควรให้อิสระทางความคิดกับผู้เรียน และควรหมุนเวียนไปตามกลุ่มต่างๆ เพื่อคอยสังเกตตรวจสอบความเข้าใจ และให้คำแนะนำตามความจำเป็น

การจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้ออกมาเสนอแนวคิดของแต่ละคนหรือแนวคิดของกลุ่มก็เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรปฏิบัติให้มีบอยๆ เพราะในการนำเสนอแต่ละครั้ง ผู้เรียนมีโอกาสสร่วมแสดงแนวคิดเสริมเพิ่มเติมร่วมกัน หรือซักถาม หากข้ออภิปรายขัดแย้งด้วยเหตุผล ผู้สอนมีโอกาสเสริมความรู้ขยายความหรือสรุปประเด็นสำคัญที่เป็นความคิดรวบยอดของสาระที่นำเสนอ นั้น จะทำให้การเรียนรู้ขยายในวงกว้างและลึกมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้หรือแนวคิดที่ได้จากการนำเสนอ ไปประยุกต์หรือเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติได้ ผลดีอีกประการหนึ่งของการที่ผู้เรียนได้ออกมานำเสนอผลงาน คือ ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีมีความภูมิใจในผลงาน เกิดความรู้สึกอย่างคิด อยากทำ กล้าแสดงออกและจดจำสาระที่ตนเองได้ออกมานำเสนอได้نانานำาหารับขั้นการฝึกทักษะหรือการฝึกปฏิบัติ ผู้เรียนควรได้ฝึกเป็นรายบุคคล หรืออาจฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มก็ได้ ตามความเหมาะสมของสาระและกิจกรรม

เนื่องจากลักษณะการเรียนรู้คณิตศาสตร์ต้องอาศัยความรู้พื้นฐานที่ต่อเนื่องกัน ใน การจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับเด็กเล็ก ผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้จากการปฏิบัติ/ทำกิจกรรม ได้ฝึกทักษะ/กระบวนการ โดยการฝึกสังเกต ฝึกให้เหตุผล และหาข้อสรุปจากสื่อรูปธรรมหรือแบบจำลองต่างๆ ก่อน และขยายความรู้ สู่namธรรมให้กว้างขึ้นสูงขึ้นตาม

ความสามารถของผู้เรียน ถ้าสาระเนื้อหาหรือกิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้นั้นยากเกินไป หรือต้องอาศัยความรู้พื้นฐานที่สูงกว่าที่ผู้เรียนมี ผู้สอนควรสร้างพื้นฐานความรู้ใหม่ อาจใช้วิธีลดรูปของปัญหา นั้นง่ายกว่าเดิมหรือจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมเพิ่มเติมให้ออกใจได้

2. ทฤษฎีการสอนคณิตศาสตร์

วรรณี โสมประบูร ได้รวบรวมทฤษฎีในการจัดกระบวนการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ไว้ดังนี้ (วรรณี โสมประบูร 2537: ไม่มีเลขหน้า)

2.1 ทฤษฎีเชื่อมโยงจิตสำนึก (Apperception) ของแฮร์บาร์ต (Herbart) เน้นการรับรู้ เร้า ความสนใจ และสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนก่อน ด้วยกิจกรรม สื่อ การเรียนหรือสถานการณ์ต่างๆ เป็นกระบวนการเรื่อมต่อความคิดใหม่เข้าไปในความคิดที่สะสมไว้

2.2 ทฤษฎีเชื่อมโยงสภาพการจากสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Connectionism S-R bond) ของธอร์น์ไดน์ (Thorndike) เน้นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า และการตอบสนองของผู้เรียน ในแต่ละขั้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยกฎของการเรียนรู้ 3 กฎ คือ

1) กฎของการฝึกหัดหรือการกระทำซ้ำ (Law of Exercise of Repetition) กล่าวว่า ยิ่งมี การตอบสนองของสิ่งเร้ามาก บ่อยครั้งเท่าใด สิ่งนั้นย่อมจะอยู่คงนานเท่านั้น และหากไม่ปฏิบัติ ตัวเชื่อมนั้นจะต้องอ่อนกำลังลง

2) กฎแห่งผล (Law of Effect) บางที่เรียกว่ากฎของความพึงพอใจ ความเจ็บปวด (Pleasure – Pain Principle) การตอบสนองจะมีกำลังขึ้นหากเกิดความพึงพอใจตามมาและ จะอ่อนลงเมื่อเกิดความไม่พอใจ

3) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) เมื่อกระแสประสาทมีความพร้อมที่จะทำ และได้กระทำซึ่นนั้นจะก่อให้เกิดความพึงพอใจ แต่ถ้ายังไม่พร้อมและต้องทำจะเกิดความรำคาญ

2.3 ทฤษฎีฝึกสมอง (Mental Discipline) ของพลาโต (Plato) การพัฒนาสมองโดยสอนให้นักเรียนเข้าใจและฝึกฝนมาก ๆ จนเกิดเป็นทักษะ ความคงทนในการเรียนรู้และถ่ายทอดไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ

การจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร ขึ้นอยู่กับผู้สอนที่จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการคิด มีทักษะในการคำนวณและสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ ผู้สอนจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา มีจิตวิทยาในการเรียนรู้และมีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ งานวิจัยที่เกี่ยวกับคณิตศาสตร์

ระดับประณีตคึกคักส่วนใหญ่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย คะแนนที่สอบวัดโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยหรือ ตัวแปรด้านกระบวนการทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ระดับประณีตคึกคัก เช่น เทคนิควิธีการคิดทางคณิตศาสตร์ วิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ โดยใช้ชุดการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยใช้เพิ่มสะสงาน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการคิดคำนวณ ซึ่งมีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนและสอดคล้องกับวิธีเรียนรู้ของผู้เรียน ในเรื่องนี้ได้มีผู้รวบรวมทฤษฎีการสอนคณิตศาสตร์ไว้ดังนี้ (กรรมวิชาการ 2545 : 17-18)

1) ทฤษฎีแห่งการฝึกฝน (Drill Theory) มีความเชื่อว่าเด็กจะเรียนรู้ได้ โดยการฝึกทำสิ่งนั้นซ้ำๆ หลายครั้ง จนเกิดทักษะ ผู้สอนจึงควรเริ่มต้นสอนจากการทำให้คุ้ม眼ตัวอย่าง บวก สูตร หรือกฎเกณฑ์ แล้วให้เด็กทำแบบฝึกหัด จนกระทั่งเกิดความชำนาญ

2) ทฤษฎีแห่งความบังเอิญ (Incidental Learning Theory) มีความเชื่อว่า เด็กจะเรียนรู้ได้เมื่อมี ความต้องการ หรืออยากรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เด็กได้ประสบการณ์ด้วยตนเอง ซึ่งอาจไม่เกิดขึ้น บ่อยนัก

3) ทฤษฎีแห่งความหมาย (Meaning Theory) มีความเชื่อว่าเด็กจะเรียนรู้ได้ เมื่อได้เรียนสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง และได้พบรหัสในชีวิตประจำวัน ทฤษฎีนี้เป็นที่ยอมรับว่า เหมาะสมในการสอน วิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 มากที่สุด

4) ทฤษฎีการสอนของโพลยา (Polya's Four-Stage Method) จัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ทำความเข้าใจโจทย์ วางแผนแก้ปัญหา คำนวณและตรวจสอบ แล้วสรุปเป็นหลักการ

3. รูปแบบของการจัดการเรียนรู้

รูปแบบของการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีหลายรูปแบบ ผู้สอนสามารถนำไปจัดให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาเรียนของผู้เรียน ได้ดังนี้

1. การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง
2. การเรียนรู้จากการใช้คำานประเมินผลการอธิบายและแสดงเหตุผล
3. การเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้า
4. การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้

3.1 การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานนั้นจริงๆ ได้รับประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติจริง โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อรูปธรรมที่สามารถนำผู้เรียนไปสู่การค้นพบหรือได้ข้อสรุป ในการใช้สื่อรูปธรรมถ่ายทอดเรียนด้วยตนเองจะใช้การทดลองประกอบคำถาม แต่ถ้าให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองจะใช้การทดลอง โดยให้ผู้เรียนดำเนินการทดลองตามกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ ผู้เรียนที่ปฏิบัติการทดลองมีโอกาสฝึกใช้ทักษะ/กระบวนการต่างๆ เช่น การสังเกต การคาดคะเน การประมาณค่า การใช้เครื่องมือ การบันทึกข้อมูล การอภิปราย การตั้งข้อความคิดการณ์หรือข้อสมมุติฐาน การสรุป

กระบวนการดำเนินการทดลองหรือปฏิบัติกรรมทางคณิตศาสตร์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พิสูจน์ใช้เหตุผล อ้างข้อเท็จจริง ตลอดจนได้ฝึกทักษะในการแก้ปัญหาใหม่ๆ การจัดการเรียนรู้แบบนี้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการคิด และเลือกใช้ยุทธวิธีที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา ขณะที่ผู้เรียนทำการทดลอง ผู้สอนควรสังเกตแนวคิดของผู้เรียนว่าเป็นไปอย่างถูกต้อง หรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้เรียนคิดไม่ตรงแนวทางควรตั้งคำถามให้ผู้เรียนคิดใหม่ ถึงแม้จะต้องใช้เวลามากขึ้น เพราะผู้เรียนจะได้ประโยชน์จากการเรียนรู้ด้วยตัวเองมากกว่าการเรียนรู้ที่ผู้สอนบอกหรือสรุปผลให้

รูปแบบการสอนจากการปฏิบัติจริงนี้เป็นรูปแบบที่ผู้วิจัยใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยนำมาเขียนแผนการสอน และใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคูณที่มีทศ

3.2 การเรียนรู้จากการใช้คำาณประกอบการอธิบายและแสดงเหตุผล

การเรียนรู้ที่ผู้สอนใช้คำาณประกอบการอธิบายและแสดงเหตุผลมี ความจำเป็นในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เพราะธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์ต้องอาศัยคำานิยาม บทนิยาม สังพจน์ ทฤษฎีต่างๆ เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ บางเนื้อหาผู้สอนต้องสร้างพื้นฐานในเนื้อหานั้น ก่อน ด้วยการอธิบายและแสดงเหตุผลให้ข้อตกลงในรูปของบทนิยาม เพื่อให้เกิดความเข้าใจเบื้องต้น แต่ในบางเนื้อหาผู้สอนอาจใช้คำาณก่อน ถ้านักเรียนไม่เข้าใจอาจอธิบายและแสดงเหตุผลเพิ่มเติม

3.3 การเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้า

การเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้าเป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่สนใจจากแหล่งความรู้ต่างๆ โดยอิสระ สามารถศึกษาได้จากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อเทคโนโลยีต่างๆ หรือจากการทำโครงการงานคณิตศาสตร์ โดยผู้สอนมีส่วนช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำให้ความสนใจงานที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้ามา ให้โอกาสผู้เรียนได้นำเสนอผลงานต่อผู้สอน ผู้เรียน ตลอดจนบุคคลทั่วไป

3.4 การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้

การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ผู้สอนควรจัดสถานการณ์ที่เป็นปัญหา ให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เมื่อผู้เรียนสังเกตจนพบปัญหานั้นแล้ว ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนพยายามที่จะค้นหาสาเหตุด้วยการตั้งคำถามต่อเนื่อง และรวบรวมข้อมูลมาอธิบาย การเรียนรู้ดังกล่าวเป็นการวิเคราะห์จากปัญหามาหาสาเหตุ ใช้คำถามสืบเสาะจนกระทั่งแก้ปัญหาหรือหาข้อสรุปได้

กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ประกอบด้วยขั้นสังเกต ขั้นอธิบาย ขั้นคาดการณ์ ขั้นทดลอง และขั้นนำไปใช้ ขั้นตอนเหล่านี้จะช่วยฝึกกระบวนการคิดทางคณิตศาสตร์ ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักอภิปรายและทำงานร่วมกันอย่างมีเหตุผล ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักสังเกตและวิเคราะห์ปัญหาโดยละเอียด

4. การสร้างแบบฝึกทักษะ

ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกหัดภาษา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2542 : 641) ได้ให้ความหมายของ
แบบฝึกหัดว่า หมายถึง แบบตัวอย่าง ปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ เป็นต้น

บริรัตน์ วงศ์ประสงค์ (2524 :15) แบบฝึกหัดแบบฝึกหัดเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูใช้ฝึกทักษะ หลังจากที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาจากบทเรียนไปแล้ว

จากความหมายดังกล่าวแล้วสรุปได้ว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะ คือ เครื่องมือของครู อย่างหนึ่งในการที่จะฝึกทักษะหลังจากที่นักเรียนได้เรียนแล้ว ดังนั้นในการดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะหลังจากที่นักเรียนได้แล้ว ดังนั้นในการดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีพหุ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้เขียนจึงได้ยึดความเหมาะสมของแบบฝึกที่สอดคล้องกับวัยของนักเรียน เนื้อหา และจุดประสงค์ตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ นอกจากนี้แบบฝึกต้องตรงกับ ความสนใจของนักเรียน และ ไม่เจ้ายหรือยากจนเกินไป ควรเริ่มจากง่ายไปยาก และสิ่งที่ควรคำนึงถึงที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือ จะต้องคำนึงถึงความสนใจของนักเรียนในยุคต์แห่ง เทคโนโลยี โดยการนำสื่อคอมพิวเตอร์มาใช้ประกอบการเรียนการสอน

น้อมศรี เกท (2536 : 54) กล่าวว่า ในการสอนคณิตศาสตร์เมื่อครูได้สอนเนื้อหาแนวคิด หรือหลักการเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้แก่นักเรียน และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นแล้ว ขั้นต่อไปครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อให้มีความชำนาญ คล่องแคล่ว ถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็วหรือที่เรียกว่าฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะ การที่นักเรียนมีแต่เพียงความรู้

4.1.5 แบบฝึกที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบให้และแบบให้ตอบโดยเสรี
การเลือกใช้คำข้อความ หรือรูปภาพในแบบฝึกหัดควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับ
ความสนใจของนักเรียน เพื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอกใจแก่
ผู้ใช้งานร่วมกับหลักการเรียนรู้ที่ว่าเด็กมักจะเรียนรู้ได้เร็ว ในการกระทำที่ก่อให้เกิดความถึงพอใจ

4.1.6 แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้า
รวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อยๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องนั้นมากยิ่งขึ้น และจะ
รู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้องมีหลักเกณฑ์และมองเห็นสิ่งที่ขาได้ฝึกฝนนั้น
มีความหมายต่อขาดลอดไป

4.1.7 แบบฝึกหัดที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมี
ความแตกต่างกันในหลายด้าน เช่นความต้องการ ความสนใจ ความพร้อมระดับสติปัญญา และ
ประสบการณ์ ฯลฯ ขณะนี้การทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย
ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน จะได้เลือกทำตาม
ความสามารถทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึกหัด

4.1.8 แบบฝึกหัดที่ดีควรเร้าความสนใจของผู้เรียนได้ตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้า
สุดท้าย

4.1.9 แบบฝึกหัดที่ดีควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่
เสมอและควรใช้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน

4.1.10 แบบฝึกที่ดีควรเป็นแบบฝึกหัดที่สามารถประเมิน และจำแนกความเจริญ
ของงานของผู้เรียนได้ด้วย

4.2 เทคนิคในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ให้นักเรียน

วринทร วัชรสิงห์ (2537 : 13) กล่าวว่า “เทคนิค” หมายถึง ศิลปะหรือกลวิธีเฉพาะ
ในวิชานี้ๆ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542 : 538) ขณะนี้เทคนิคจึงสอน Darren ก่ออุป
ตลอดเวลา ในขณะที่ทำการสอนไม่แยกอุปโดยอิสระ เป็นเครื่องช่วยเสริมการสอนให้ผู้เรียนเกิด
ความเข้าใจ เพลิดเพลิน สนุกสนาน เรียนหรือทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ด้วยความไม่เบื่อหน่ายทำ
ให้การเรียนการทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผู้สอนที่มีเทคนิคจะพยายามหากลวิธีต่างๆ มาช่วยสอน เช่น การยกตัวอย่าง ได้
ทันท่วงที ยกตัวอย่างจากชีวิตประจำวัน ยกตัวอย่างจากสิ่งแวดล้อม การใช้เพลง เกมปริศนา การตูน
หรือคำประพันธ์ประเทรอຍกรองมาช่วยในการสอนหรือทำแบบฝึกหัดก็ถือว่าเป็นเทคนิคทั้งสิ้น
การทำแบบฝึกหัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนคณิตศาสตร์ที่ต้องฝึกหัดทำ
เพื่อให้เกิดทักษะในการเรียนรู้ ขณะนี้ถ้าแบบฝึกหัดที่ไม่น่าเรียน น่าทำ ก็จะทำให้เกิดความเบื่อ

หน่วยได้ ดังนั้นการสร้างแบบฝึกหัดให้น่าฝึกจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครุภัติศาสตร์ เทคนิค ต่างๆ ที่ครุภัติศาสตร์ควรจะนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกหัดควรนำมาใช้ดังนี้

4.2.1 เทคนิคการยกตัวอย่างและการให้โจทย์ปัญหา

- 1) ผู้สอนควรจะยกตัวอย่างง่ายๆเพื่อให้เกิดความเข้าใจราวดเร็วและถูกต้อง
 - 2) ยกตัวอย่างจากหนังสืออื่นที่นอกเหนือจากหนังสือแบบเรียน เพื่อ นักเรียนจะได้ตัวอย่างหลายแบบ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเข้าใจมากยิ่งขึ้น
- ยกตัวอย่างจากสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน ครุภัติศาสตร์ควรจะรู้จักใช้สิ่งแวดล้อมมาสร้างโจทย์ เพื่อให้ผู้เรียนสนใจเรียน ใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบุคคลนั้นและควรจะได้สอดแทรกจริยธรรมไปในตัว
- 3) หากลิขิตระบบที่ใช้ในการยกตัวอย่างให้แปลกๆ เช่น โจทย์ปัญหาที่ตกลง ขบขัน โจทย์แปลกๆ

4.2.2 เทคนิคการใช้วัสดุประกอบการทำแบบฝึกหัด

- 1) ผู้เรียนช่วยทำวัสดุประกอบการเรียนในการทำแบบฝึกหัดผู้สอนควรจะ ให้ผู้เรียนช่วยทำวัสดุประกอบการเรียนเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง พัฒนาทักษะ ทางกายและทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์
- 2) ผู้สอนควรเลือกใช้วัสดุจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งหาได้ไม่ยากนักและควรเลือก ให้เหมาะสมกับเนื้อหา
- 3) ผู้สอนรู้จักเลือกใช้วัสดุจากสิ่งแวดล้อมซึ่งหาได้ง่ายและประหยัด เพื่อให้ เข้ากับสภาพเศรษฐกิจและสังคม วัสดุที่ใช้ไม่จำเป็นต้องเป็นวัสดุที่หายากราคาแพง เพราะเราใช้ วัสดุประกอบการเรียนก็เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอดดีขึ้น เช่น การใช้ก้อนหิน แทนสถาปัตยกรรมหรือจำนวนนับของสิ่งของต่างๆ

4.2.3 เทคนิคการสร้างและใช้ภาพประกอบการเรียน

- 1) การใช้ภาพลายเส้นง่ายๆ ผู้สอนควรจะฝึกการเขียนลายเส้นง่ายๆ เพราะ เมื่อเรียนไปแล้ว คาดภาพไปก็จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายยิ่งขึ้นยิ่งการทำแบบฝึกหัดถ้ามีรูปภาพ ประกอบด้วยแล้วจะยิ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายและเพลิดเพลินด้วย
- 2) การใช้ภาพสาม次元รูปประกอบการสอนผู้สอนบางคน ไม่สามารถคาดภาพ ลายเส้นได้ ก็อาจจะใช้ภาพสาม次元รูปที่ตัดมาจากหนังสือพิมพ์ สารหรือผู้สอนบางคนสามารถ เขียนภาพสาม次元รูปได้ก็ควรทำ เช่น ภาพการตูน เมื่อใส่เส้นเข้าไปจะทำให้ผู้เรียนสนใจยิ่งขึ้น การ เตรียมภาพประกอบการสอนล่วงหน้า จะช่วยให้ประหยัดเวลาในการอภิปราย

4.2.4 เทคนิคในด้านนักงานการ

1) การใช้เพลงประกอบการสอนและการทำแบบฝึกหัดจะช่วยกล่อมเกล้าจิตใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนไม่เคร่งเครียดจนเกินไป ผู้สอนที่แต่งเพลงไม่เป็นกี老子กแต่งเพลงด้วยตนเองได้ การใช้ทapeเพลงสำเร็จรูปนักเรียนก็ไม่ครรัथราทำผู้สอนร้องเพลงให้ฟังด้วยตนเอง และถ้าแต่งเพลงด้วยตนเองแล้วทำให้ผู้เรียนสนใจยิ่งขึ้น

2) การใช้คำประพันธ์ประเกตร้อยกรอง ครุครวเรียนใส่แผนภูมิไว้เพื่อสรุปบทเรียนหรือนำเข้าสู่บทเรียน ถ้าสามารถอ่านตามลักษณะของคำประพันธ์นั้นๆ ได้ก็จะเป็นการสัมพันธ์กับวิชาภาษาไทย เป็นต้น

3) การใช้เกมประกอบ ผู้ที่เป็นครุครวจะได้ศึกษาทั้งเกมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนในห้องเรียนและเกมลับสมองโดยทั่วไป เกมที่ใช้ประกอบการสอนในห้องเรียนนั้นก็จะเป็นเกมที่สนุกและง่าย ให้วลาน้อย ผู้สอนอาจจะใช้เกมสรุปใบอนุมติ

จากหลักการและเทคนิคในการสร้างแบบฝึกหัดที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้เกิดแนวคิดในการสร้างแบบฝึก นอกจากมีแบบฝึกปฏิบัติแล้วจะต้องประกอบด้วย เพลง หรือภาพ การตูน เพื่อให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นอย่างมากจะเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่ายในการเรียนคอมพิวเตอร์

4.3 การสร้างพฤติกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคอมพิวเตอร์

ดวงเดือน อ่อนนุ่ม (2535 : 18) กล่าวว่าพฤติกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ มีดังนี้

4.3.1 ครูต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อว่าจะ ได้มีแรงผลักดันใจที่จะถ่ายทอดให้แก่นักเรียนได้

4.3.2 ครูต้องมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน ทั้งผู้ที่มีความสามารถในการเรียนสูง และ ผู้มีความสามารถในการเรียนต่ำ เพื่อที่จะ ได้ช่วยส่งเสริมคนที่เก่งให้เก่งยิ่งขึ้น และช่วยพยุงคนที่ไม่เก่งให้สามารถเรียนต่อไปได้

4.3.3 การจัดห้องเรียนให้น่าสนใจ และส่งเสริมการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ เช่น จัดป้ายนิเทศ มีหนังสือ ภาพ เกมต่างๆ

4.3.4 การกระทำต่อไปนี้ช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ได้

- 1) ใช้คำตามปลายเปิด เพื่อกระตุนให้นักเรียนเกิดความอยากรู้ อยากเห็น
- 2) ทำงานกับนักเรียนด้วยความอดทนและใจเย็นนักเรียนแต่ละคน

ประสบความสำเร็จ นักเรียนจะ ได้มีความมั่นใจในตนเอง

3) เลือกใช้วิธีสอนและสื่อการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมเพื่อว่าจะได้มีความสนุกในการเรียน

4) ให้งานนักเรียนตามความสามารถและอย่างมีเหตุผล เพื่อนักเรียนจะได้มองเห็นประโยชน์และคุณค่า

5) ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจลักษณะโครงสร้างและประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อจะได้มองเห็นคุณค่าและเกิดความซาบซึ้ง

6) ให้คณิตศาสตร์เป็นการสนองตอบนักเรียนในทางบวกไม่ใช่ทางลบ เช่น ไม่ทำโทษนักเรียนด้วยการให้ทำโจทย์หลายๆ ชุด

4.4 แบบฝึกหัดกับการพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์

แบบฝึกหัด(work book) เป็นสื่อการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาทำความเข้าใจและฝึกฝนงานเกิดแนวความคิดที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนั้น แบบฝึกหัดยังเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ครูทราบว่าผู้เรียนหรือผู้ใช้แบบฝึกหัดมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนมีจุดเด่นที่ควรส่งเสริมหรือมีจุดด้อยที่ต้องปรับปรุงแก้ไขตรงไหนและอย่างไร แบบฝึกหัดที่ดีและสมบูรณ์จึงอาจใช้แทนแบบทดสอบ ประเภทวินิจฉัยการเรียน (diagnostic test) ในการประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียน ได้ อาจนับได้ว่าแบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูทุกคนใช้ในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะของนักเรียนในวิชาต่างๆ แบบฝึกหัดที่ดีนอกจากจะสนองทางด้านความรู้แล้ว ยังมีผลทางด้านจิตใจด้วย แบบฝึกหัดที่เหมาะสมสมสำหรับเด็กแต่ละวัย มีส่วนช่วยให้เด็กเกิดความสำเร็จภาคภูมิใจที่ทำได้ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำ มีโอกาสได้ใช้จินตนาการทำให้เกิดการพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ส่วนด้านร่างกายนั้นจะเกิดการพัฒนาด้านกล้ามเนื้อ และประสานสัมผัสจาก การฝึกเจ็บลายเส้น ลีลามือ ตัวอักษร ฝึกวัดภาพและระยะสี เป็นต้น

ดวงเดือน อ่อนนุ่ม (2535 : 21) กล่าวว่า การเรียนคณิตศาสตร์และการนำคณิตศาสตร์ไปใช้จำเป็นต้องมีทักษะในการคิดคำนวณ ทักษะเหล่านี้ได้มาจากการฝึกหัดแต่อย่างไร ก็ตามถ้าหากการฝึกหัดเป็นการกระทำที่ซ้ำๆ กัน และใช้เวลามากเกินไปและเป็นกิจกรรมที่ไม่มีความหมายต่อนักเรียนอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติและนิสัยที่ไม่รักคณิตศาสตร์ ได้ดังนั้นการฝึกหักษะในการคิดคำนวณจำเป็นต้องเป็นกิจกรรมที่วางแผนอย่างดี และมีจุดหมายที่แน่นอน

4.5 จุดมุ่งหมายในการฝึกหักษะในการคิดคำนวณ

ถึงแม้ว่าการพัฒนาทักษะในการคิดคำนวณไม่ได้เกิดจาก การฝึกหัดแต่เพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตาม การฝึกซึ้งให้ประโยชน์หลายอย่าง ดังต่อไปนี้

4.5.1 การฝึกช่วยให้จำได้แม่นยำขึ้น เพราะโดยปกติการอ่าน พึงมองคุ้งหรือทำเพียงครั้งเดียวຍ่อมยากแก่การที่จะจดจำได้ทั้งหมด

4.5.2 การฝึกเป็นการนำไปสู่ความถูกต้อง

4.5.3 การฝึกเป็นรากฐานในการพัฒนาประสีทธิภาพในการคิดคำนวณ

4.5.4 การฝึกเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยสร้างความเชื่อมั่นในการคิดคำนวณ เมื่อผู้เรียนประสบความสำเร็จในการคิดคำนวณ หรือคิดคำนวณได้ถูกต้องแล้วควรเริ่มก่อให้เกิดแรงดลใจทำให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชานี้และอย่างมีส่วนร่วม

4.6 หลักการฝึกทักษะการคิดคำนวณ

4.6.1 การฝึกการทำให้ถูกเวลา และฝึกแต่พอกควรไม่ให้มากเกินไป

4.6.2 การฝึกการทำเพื่อความมุ่งหมายในการพัฒนาความคิดรวบยอดของเรื่อง

4.6.3 การฝึกการทำด้วยการใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลไม่ใช่การกระทำช้าๆ โดยอัตโนมัติ

4.6.4 การฝึกการกระทำภายหลังที่ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดรวบยอดของเรื่อง ได้ดีแล้ว เพราะความเข้าใจเป็นกุญแจดอกสำคัญในการเรียนคณิตศาสตร์ไม่ใช่ทักษะในการคิดคำนวณ

4.6.5 การฝึกควรได้รับการสนับสนุนอย่างมากหรือผิดเพื่อจะได้กำจัดความคิดที่ผิดออกไป และส่งเสริมกำลังใจและความเชื่อมั่นในสิ่งที่ถูก

4.6.6 การฝึกเป็นรายบุคคลตามความจำเป็นและตามความสามารถของผู้เรียน การใช้การสังเกต การสัมภาษณ์หรือใช้แบบสอบถาม เพื่อวินิจฉัยช่วยให้รู้จักนักเรียนมากขึ้นครูจะได้ช่วยสอนซ้อมผู้ที่มีความสามารถต่ำ และสอนเสริมผู้ที่มีความสามารถสูง ได้ การฝึกนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันควรให้งานยากง่ายต่างกันจะเหมาะสมมากกว่าให้จำนวนงานมากน้อยต่างกัน

4.6.7 โจทย์ปัญหาที่ใช้ในการฝึกควรมีความหมายเพื่อจะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4.6.8 การฝึกย้ำกฏทั่วๆไป มากกว่าการใช้กลเม็ดต่างๆ

4.6.9 การฝึกควรใช้หลายวิธี เช่น ใช้เกม ใช้การแข่งขัน การทำแบบฝึกหัดแข่งกับเวลา การคิดในใจ การทำงานเป็นหมู่ ทำแบบฝึกหัดข้อเขียนหรือปากเปล่า เป็นต้น

4.6.10 ไม่ควรใช้การฝึกเป็นการทำทอย เพราะการเรียนคณิตศาสตร์ควรเป็นประสบการณ์ที่น่ารื่นรมย์ อันจะก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์

4.7 การหาประสีทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์

ในการที่จะนำแบบฝึกที่จะนำแบบฝึกไปใช้นั้นจะต้องมีการหาประสีทธิภาพของแบบฝึกก่อน เพื่อหาข้อบกพร่องหรือปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ทำให้มั่นใจว่า

แบบฝึกที่สร้างขึ้นมาบ้านี้มีประสิทธิภาพ ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2532 : 495) และ索กณ นุ่มนทอง (2540 : 84 – 85) ได้กล่าวเกี่ยวกับขั้นตอนในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ดังนี้

4.7.1 กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

1) กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน ทำได้โดย การประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่องและพฤติกรรมสุดท้าย ซึ่งค่าประสิทธิภาพจะกำหนดเป็นค่า E₁ คือประสิทธิภาพของกระบวนการ และค่า E₂ คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยคะแนนที่ได้ ดังนี้ E₁/E₂ หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยปกติแล้วการกำหนดเกณฑ์ E₁/E₂ มักกำหนดเกณฑ์ไว้ที่ 75/75 หรือ 80/80 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรกำหนดต่ำกว่านี้ เพราะกำหนดไว้เท่าไรมักจะได้ผลเท่านั้น

2) กำหนดเกณฑ์โดยการทดสอบทางสถิติ ซึ่งทำได้โดยการนำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ แล้วหาค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน จากนั้นจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน หากมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ต่อไปได้

4.7.2 การกำหนดระดับประสิทธิภาพของแบบฝึก ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่สร้างขึ้นกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ 3 ระดับ คือ

1) ระดับ “สูงกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกิน 2.5 ขึ้นไป

2) ระดับ “เท่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกเท่ากับหรือสูงกว่า เกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่เกิน 2.5

3) ระดับ “ต่ำกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 ซึ่งถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

4.7.3 การทดลองหาประสิทธิภาพ

1) การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง คือ การทดลองกับผู้เรียนจำนวน 3 คน โดยใช้ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ปานกลาง และต่ำ อย่างละ 1 คน นำผลที่ได้คำนวณหา ประสิทธิภาพ แล้วนำมาปรับปรุงแบบฝึกให้ดีขึ้น ซึ่งตามปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองจะมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์มาก เมื่อนำมาปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้น

2) การทดลองแบบกลุ่มเล็ก คือ การทดลองกับผู้เรียนจำนวน 6 – 10 คน นำผลที่ได้ไปหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์ขึ้น

3) การทดลองภาคสนาม คือ การทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 – 100 คน นำผลที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงอีกรอบให้ผลที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่กำหนด ไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์มากไม่เกินร้อยละ 2.5 ก็ยอมรับได้ แต่หากแตกต่างกันมากต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกใหม่ โดยยึดสภาพจริงตามเกณฑ์

ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องการคูณที่มีพหุ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ โดยกำหนดเกณฑ์ 80/80

4.8 ประโยชน์ของแบบฝึก

Petty (อ้างจาก ยุพา ยิ่มพงษ์, 2522 : 18) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัด ไว้ดังนี้

4.8.1 เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ และมีระเบียบ

4.8.2 ช่วยเสริมทักษะ แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกทักษะแต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอน

4.8.3 ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาง่าย ให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงไม่ใช่สมุดฝึกที่ครูจะให้แก่เด็กบทต่อบทหรือหน้าต่อหน้า แต่เป็นแหล่งประสบการณ์เฉพาะสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษและเป็นเครื่องช่วยที่มีค่าของครูที่จะสนับสนุนความต้องการเป็นรายบุคคลในชั้น

4.8.4 แบบฝึกทักษะช่วยเสริมให้ทักษะคงทน ลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลลัพธ์ล้ำนานั้น

- 1) ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ
- 2) ฝึกซ้ำหลายครั้ง
- 3) เน้นเฉพาะในเรื่องที่สำคัญ

4.8.5 แบบฝึกหัดที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

4.8.6 แบบฝึกหัดที่จัดขึ้นเป็นรูปเล่มเด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป

4.8.7 การให้เด็กทำแบบฝึกหัด ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันท่วงที

4.8.8 แบบฝึกหัดที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียนจะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

4.8.9 แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยແล้า จะช่วยทำให้ครูประยัดคทั้งแรงงาน และเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกหัดจากตัวเรียนหรือกระดาษคำทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่างๆมากขึ้น

เชวนี เกิดเพทางค (2524 : 49) ได้สรุปประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความสนใจและช่วยให้ครูทราบผลการเรียนของนักเรียน ได้อย่างใกล้ชิด

จากข้อความข้างต้นพอสรุปได้ว่า การใช้แบบฝึกที่มีความเหมาะสมกับนักเรียน จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ ทำให้ทราบผลการเรียนของครู นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

4.9 หลักการทำงานจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับการสร้างแบบฝึก

4.9.1 กฎการเรียนรู้ของชอร์น ไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกซึ้งกล่าวไว้ว่า การกระทำซ้ำๆ ในพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจะทำให้พฤติกรรมนั้นถูกฝึกจนเกิดความคุ้นเคยแต่ถ้าไม่ได้ฝึก การกระทำการใดๆ ก็จะไม่ได้รับการฝึกจนกระทั่งค้นพบข้อบกพร่องแห่ง การฝึกหัดนั้น การที่ครูสร้างแบบฝึกและลงมือฝึกกับนักเรียนอย่างจริงจังสมำ่เสมอ จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง ของนักเรียน ได้

4.9.2 กฎการเรียนของชอร์น ไดค์ ที่กล่าวว่า ถ้าสิ่งเร้าและสิ่งสนองตอบเชื่อมโยงกันจะสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน ฉะนั้น การสร้างแบบฝึกผู้เรียนสร้างขึ้น โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับวัย ความสนใจและความต้องการของนักเรียน ไม่ยากและไม่จ่ายเกินไป สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นอกรากนั้นยังใช้กฎการใช้หรือกฎแห่งการฝึกของชอร์น ไดค์ (สมบัติ มหาสารค , 2520 : 95) กล่าวได้ว่าตามกฎนี้แต่ละคนต้องมีโอกาสที่จะทำซ้ำๆ หรือทำอย่างถูกต้องและทำปอยๆ ถ้าหากเขาจะเรียนในสิ่งนั้นๆ แล้วจะทำให้เกิดความคุ้นเคยหรือที่เรียกว่า การฝึกทำให้เกิดความสมบูรณ์

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2526 : 39) กล่าวว่า การฝึกทักษะ คือการแสดงพฤติกรรมที่ได้เรียนรู้มาแล้วซ้ำๆ เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญชำนาญ หรือเป็นนิสัยติดตัวไป เช่น เมื่อเรียนรู้หลักการหรือทฤษฎีทางคณิตศาสตร์แล้วก็ต้องมีการฝึกโดยการทำแบบฝึกหัด เป็นต้น

ในการฝึกควรยึดหลักการดังนี้

1. เริ่มฝึกเมื่อเด็กมีความพร้อมเสียก่อน
2. ควรคำนึงถึงความยากง่ายของสิ่งที่จะฝึก

3. กำหนดระยะเวลาการฝึกให้เหมาะสมไม่นานหรือมากเกินไป
4. ถ้ามีการฝึกมาก ต้องแบ่งเป็นช่วงๆ
5. ควรให้เด็กได้ทราบผลความก้าวหน้าในการฝึก

วิจิตร การกลาง (2532 : 3) ได้วิเคราะห์ลักษณะและสาเหตุของข้อบกพร่องใน การเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในด้านคณิตศาสตร์พบว่านักเรียนส่วนใหญ่บกพร่องในด้านการ คิดคำนวณมากที่สุดรองลงมือคือบกพร่องในด้านการแก้ปัญหาโจทย์และความคิดรวบยอด ตามลำดับ การนำแนวความคิดเกี่ยวกับการวินิจฉัยมาช่วยในการเรียนการสอน ย่อมจะเป็น ประโยชน์ในการช่วยให้ครูดันพบว่าเด็กมีลักษณะนิสัยข้อบกพร่องอย่างไร เพื่อครูผู้สอนจะได้ แก้ไขได้ตรงจุด ซึ่งการแก้ไขนี้ครูผู้สอนควรจะใช้วิธีสอนที่แตกต่างไปจากเดิม

พระเทิน มหาขันธ์ (อ้างจาก จันทนา เลิศวิริยะพงษ์ 2527 : 2) กล่าวว่า การเรียน คณิตศาสตร์โดยมุ่งให้ทำแบบฝึกหัดมาก เพื่อให้เกิดทักษะในการคิดคำนวณงานสามารถคิดคำนวณ ได้เหมือนเครื่องยนต์กลไก โดยที่ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนอย่างแท้จริงจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย

ดังนั้นการเรียนการสอนคณิตศาสตร์จึงควรเน้นความเข้าใจมากกว่าความจำชั่ว จำเป็นต้องนำปัจจัย จิตวิทยาทฤษฎีการเรียนรู้ และโครงสร้างทางคณิตศาสตร์มาพสมพาน จัดลำดับขั้น และกระบวนการอย่างมีระบบ คือ มีการถ่ายโยงความรู้เก้ากับความรู้ใหม่แบบลูกโซ่ และเป็นการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นทีละน้อยตามลำดับขั้นจากของจริงไปสู่ของจำลองสู่รูปภาพ และ สัญลักษณ์จึงจะทำให้เกิดความเข้าใจเมื่อเด็กเข้าใจแล้วจำเป็นต้องเสริมความเข้าใจเพื่อให้เด็กเข้าใจ อย่างแท้จริงนสามารถนำความเข้าใจนี้ไปแก้ปัญหาในแบบฝึกได้ แล้วจึงให้นักเรียนทำ แบบฝึกหัดให้มากพจน์แก่ทักษะ จึงทำให้นักเรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้ และสามารถนำ ความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วรรณ โภสมประยูร 2529 : 2)

สรุปได้ว่าแบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะนักเรียน ได้ฝึกทักษะเพิ่มขึ้น ได้ความเข้าใจในเกิดความจำที่แม่นยำ ได้ค้นพบข้อบกพร่องของตนเองว่าไม่ เข้าใจหรือมีปัญหาตรงไหน ทำให้ได้แก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง โดยให้ครูผู้สอนช่วยอธิบาย แนะนำเพิ่มเติมให้ ถ้านักเรียนไม่ได้ทำแบบฝึกหัดความจำของนักเรียนก็จะลดลงหรือจำไม่ได้เลย การฝึกทักษะจึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องได้รับการฝึกอย่างสม่ำเสมอ

ในการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ให้แก่นักเรียนเพื่อสอดคล้องกับ จุดประสงค์ของหลักสูตร ครุเจ้าการต้องคำนึงถึงการให้ประสบการณ์ ทั้ง 3 ด้านความคุ้กันเสมอไป นั่นคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องแบบฝึกทักษะการคิดคำนวณ วิธีการ และแนวคิดที่เกี่ยวกับ การสร้างแบบฝึกทักษะการคิดคำนวณซึ่งจะนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องที่วิจัยครั้งนี้ ทั้งงานวิจัยของนักการศึกษาไทยและต่างประเทศดังนี้

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ในประเทศไทย

บุพดี กะจะวงศ์และคณะ (อ้างถึงใน วารสารการวิจัยทางการศึกษา 2535: 22 – 26) ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณและการหาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยนี้ทำให้ได้แบบฝึกหัดที่ผู้การวิเคราะห์โจทย์ปัญหา นักเรียนสามารถฝึกได้จากแบบฝึกหัด จึงทำให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ผลและแก้โจทย์ปัญหาได้ ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

พิไชย แสน索ภาวรรณ (2537: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกคณิตศาสตร์ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง โจทย์ร้อยละ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และศึกษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนการเรียนและหลังการเรียน โดยใช้แบบฝึกหัดของ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองแสง จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเท่ากับ 83.78/81.56 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์หลังเรียน โดยใช้แบบฝึกของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คมกฤษณ์ บุญเจริญ(2538: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหา คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บทที่ 13 เรื่องบทประยุกต์ แล้วศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการแก้โจทย์ปัญหา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะ การแก้โจทย์ปัญหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการแก้โจทย์ปัญหาสูงกว่านักเรียนที่ใช้ หนังสือเรียนคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นร้อยละ 78.98 ของคะแนนก่อนเรียน หรือร้อยละ 28.97 ของคะแนนเต็ม ในขณะ ที่กลุ่มควบคุมเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.44 ของคะแนนก่อนเรียน หรือร้อยละ 7.38 ของคะแนนเต็ม

ยุพิน ไชยวงศ์(2537: 4) ทำการทดลองใช้แบบฝึกโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ตาม รูปแบบ RPSCP ในการสอน โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนทดสอบจากการใช้แบบฝึกโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ตามรูปแบบการสอน RPSCP หลังการ เรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแบบฝึกโจทย์ปัญหา คณิตศาสตร์มีประสิทธิภาพ 78.75 / 78.26 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75

พิศารัตน์ โพธิ์ศรี (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนโดยปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนและความคงทนในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เปตา กิ่งชัยวงศ์(2545: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ 75/75 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80.51/76.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จึงสมควรนำไปใช้ได้ ,นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกของ สสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มัณฑนา ไทรวัฒนศักดิ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึก การแก้โจทย์ปัญหาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิศารัตน์ โพธิ์ศรี(2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ความคงทนทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนโดยปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากผลการศึกษางานวิจัยภายในประเทศเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่า การใช้แบบฝึกทักษะค้านคณิตศาสตร์มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและก่อให้นักเรียนเกิดทักษะทางการคำนวณได้ดี และแบบฝึกทักษะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาทักษะการคำนวณได้

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ ต่างประเทศ

เกย์ และ กาแลกเชอร์ (Gay and Gallagher, 1976; 56-6) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ระหว่างวิธีสอน โดยใช้แบบฝึกหัดสมำเสมอ ในช่วงเวลาการเรียนการสอนเรื่องน้ำๆ กับการสอนโดยใช้แบบทดสอบย่อย ระหว่างการเรียนการสอนในเรื่องเดียวกันปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียน

โดยมีการทดสอบย่อยของเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยฝึกหักษะ การทำแบบฝึกหัดเพียงอย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญ

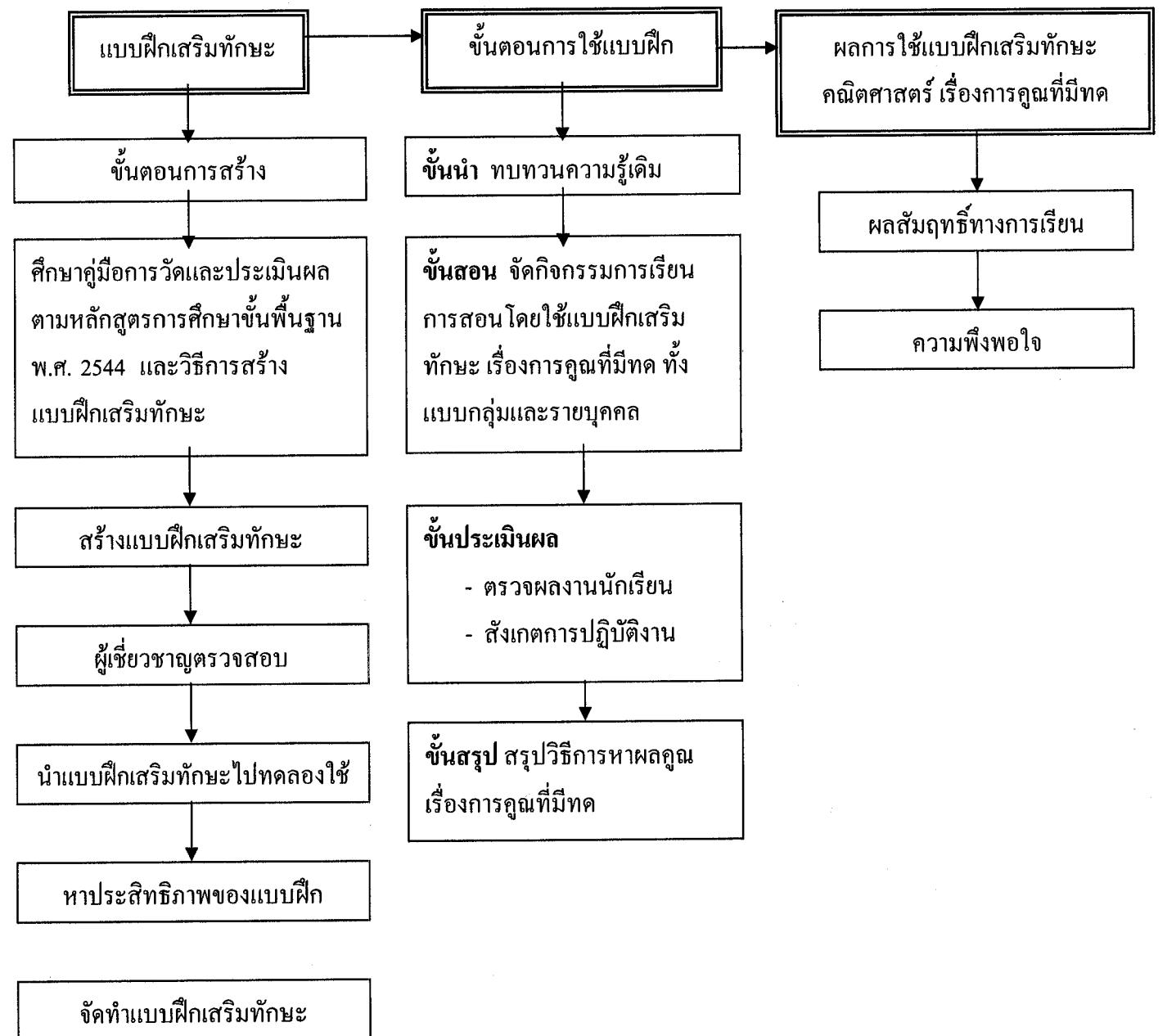
โซโลมอน(Solomon, 2002: abstract) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการแบบแบบฝึกหัด การสอนวิชาคณิตศาสตร์ จาก 19 ห้องเรียน ซึ่งเป็นห้องควบคุม 10 ห้อง ซึ่งคะแนนของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดิซิโนน(Disimon, 2002 abstract) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการใช้การเขียนแบบฝึกเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและพัฒนาความคิด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 4 ผลจาก การศึกษาพบว่า การใช้แบบฝึกหัดที่ดีจะทำให้เกิดการพัฒนาความชำนาญทางคณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ได้เป็นอย่างดี

อาร์คิบาร์ด(Archibald, 2002: abstract) ได้ทำการศึกษาสภาพปัจจุบันของการสอน คณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษา พบว่า ครูยังคงใช้แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือสำคัญในการสอน เพราะ แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่สามารถบ่งบอกได้ว่าผู้เรียนมีความรู้ และความชำนาญในเรื่องนั้นๆ ได้ และครูยังมีการสอนตามความต่างของบุคคล มีการบูรณาการเข้ากับวิชาอื่นๆ ให้เห็นความสำคัญและ คุณค่าของคณิตศาสตร์กับชีวิตประจำวัน

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศสรุปได้ว่า การใช้แบบฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอจะ ทำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญเพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำแบบฝึกหัด ซึ่งส่งผล ต่อเนื่องไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ สรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการคูณที่มีทัด โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทัด ผู้ศึกษาดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง อำเภอครรภ์ จังหวัดนราธิวาส จำนวน 17 คน

2. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับแบบแผนการวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลลัพธ์จากการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณที่มีทัด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยเป็นแบบวัดกลุ่มเดียวก่อนและหลังการทดลอง(One Group Pretest - Posttest Design) ดังนี้

O_1	X	O_2
-------	-----	-------

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

X	แทน	การทดลองการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีผล
O_1	แทน	การวัดผลก่อนการเรียน
O_2	แทน	การวัดผลหลังการเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การคูณที่มีตัว และแบบฝึกเสริมทักษะ คณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีตัว

3.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่อง การคูณที่มีพจน์ มีจำนวน 10 แผน 10 ชั่วโมง

การจัดหน่วยการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วย การเรียนรู้ที่	หน่วยย่อยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนไม่เกินสี่หลักสามารถหาคำตอบโดยพิจารณาตัวอย่าง ทั้งตระหนักรึงความสมเหตุสมผลของคำตอบที่ได้ และแสดงวิธีทำได	7
	1.1 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศจากหลักหน่วยไปหลักสิบ	1
	1.2 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศในหลักสิบ	1
	1.3 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศทั้งสองหลัก	1
	1.4 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลัก ที่มีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ	1
	1.5 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการทดจากหลักสิบไปหลักร้อย	1
	1.6 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบและหลักสิบไปหลักร้อย	1
	1.7 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสี่หลักมีทศทุกหลัก	1

หน่วย การเรียนรู้ที่	หน่วยย่อยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
2	การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักให้สามารถหาคำตอบพร้อมทั้งทราบนักถึงความสมเหตุสมผลของคำตอบที่ได้ และแสดงวิธีทำได้ 2.1 การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทดเฉพาะตัวคูณในหลักหน่วย 2.2 การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลัก มีทดเฉพาะตัวคูณในหลักสิบ 2.3 การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทดทุกหลัก	3 1 1 1

มีลำดับขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง ศึกษาคู่มือวัดผลประเมินผลคณิตศาสตร์ ศึกษาคู่มือครุ สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ขั้นป्रบกนศึกษาปีที่ 3 ของเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ

2) ศึกษารายละเอียดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องการคูณที่มีทดที่สัมพันธ์กับความสามารถด้านทักษะการคิดคำนวณ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน

3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทดสำหรับนักเรียนชั้นป্রบกนศึกษาปีที่ 3 สาระการเรียนรู้ และระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

4) ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการคูณที่มีทด โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ คณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทด สำหรับนักเรียนชั้นป্রบกนศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 แผน เวลา 10 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย

- (1) สาระสำคัญ
- (2) จุดประสงค์การเรียนรู้
- (3) สาระการเรียนรู้
- (4) กระบวนการจัดการเรียนรู้
- (5) สื่อการเรียนการสอน
- (6) การวัดผลประเมินผล

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

ตรวจสอบ ความถูกต้องและความสอดคล้องของแผนกับสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นความสอดคล้องของผลการเรียนที่คาดหวัง ความสอดคล้องของแบบฝึกเสริมทักษะ และ ความสอดคล้องของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน

6) ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน 3 ท่าน โดยมีรายการที่ประเมิน และสรุปผลการประเมินค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการคุณที่มีทักษะ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาปรับปรุงตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคุณที่มีทักษะ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไข ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนวัดสันติธรรมรายภูร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จังหวัดนครนายก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 17 คน ใช้เวลา 10 ชั่วโมง

3.1.2 แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคุณที่มีทักษะ ใช้ประกอบในการฝึกทักษะการคุณ ที่มีทักษะ และพัฒนาความสามารถด้านทักษะการคิดคำนวณ มีลำดับขั้นตอนในการสร้างและ การตรวจสอบ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 สารการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ คู่มือวัดผลและประเมินผลคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2) ศึกษาตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างกิจกรรมฝึกทักษะ การแก้โจทย์ปัญหา ลักษณะ รูปแบบ ความเหมาะสมสมกับวัย ความสนุก จิตวิทยาเด็ก

3) ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องการคุณที่มีทักษะ

4) นำผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ เรื่องการคุณที่มีทักษะ มาจัดเนื้อหาแบบ ฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคุณที่มีทักษะ โดยมีลำดับขั้นดังต่อไปนี้

(1) กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคุณ ที่มีทักษะให้สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตร

(2) กำหนดรูปแบบแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคุณที่มีทักษะ โดยจัดเนื้อหาสาระให้เหมาะสม

(3) กำหนดเนื้อหา สร้างภาพประกอบ คำชี้แจง วิธีดำเนินกิจกรรม จุดประสงค์ที่ต้องการฝึก ใบผลงานการลงมือปฏิบัติ

(4) จัดเรียงลำดับเนื้อหาแบบฝึกเสริมทักษะที่สอดคล้องกับจุดประสงค์จำนวน 10 แบบฝึก เวลาที่ใช้ในการฝึกแต่ละแบบฝึก 20 นาที

(5) นำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีพัทธิสร้างขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน เพื่อขอคำแนะนำและรับฟังความคิดเห็นในการจัดสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีพัทธิ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

(6) นำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีพัทธิไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องด้านเนื้อหา เวลา ภาพประกอบ ภาษา ขนาดตัวอักษร เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข จากผลการวิเคราะห์ดังนี้ความสอดคล้องจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

(7) ผลการวิเคราะห์ดังนี้ความสอดคล้องจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยมีรายการประเมิน 10 รายการ และสรุปผลการพิจารณาแบบประเมินมีค่าระหว่าง 0.67 - 1.00

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

3.2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการคูณที่มีพัทธิ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การจัดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2546) กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรกำหนด ตามมาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี

2) ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบ การวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์จุดประสงค์ และเทคนิคการเขียนข้อสอบ หลักการออกแบบข้อสอบ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3) สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรและตารางการสร้างข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

4) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการคูณที่มีพัทธิก่อนเรียน หลังเรียน แบบอิงเกณฑ์ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็มฉบับละ 20 คะแนน โดยใช้วัดเนื้อหาเดียวกันและจุดประสงค์เดียวกัน

5) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การคูณที่มีพัทธิไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบเกี่ยวกับลักษณะการใช้คำาน การใช้ภาษา ความหมายสมของเนื้อหา ความหมายสมด้านเวลา เพื่อแก้ไขปรับปรุง

จาก ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ที่มีต่อแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขด้านความซัคเจนของคำถ้า ขนาดตัวอักษร ความเหมาะสมของคำถ้า การใช้ภาษา และขั้นพิมพ์นำไปทดลองใช้

6) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 17 คน

3.2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน มีลำดับขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบ ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม
- 2) รวบรวมข้อมูลที่แสดงถึงความพึงพอใจที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทัด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด
- 3) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินลงมติความคิดเห็น เพื่อพิจารณาด้านความตรงเรียงเนื้อหาของคำถ้าตามตารางตามจุดประสงค์หรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
- 4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

4.1 เก็บข้อมูลที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคูณที่มีทัด จากการทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง คะแนนเต็ม 20 คะแนน

4.2 ทำการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทัด จำนวน 10 แผน เวลา 10 ชั่วโมง แล้วจึงตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ คะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยบันทึกผลคะแนนเป็นรายบุคคล

4.3 เก็บข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทัด หลังจากเรียนจบเนื้อหาแล้ว

4.4 เก็บข้อมูลที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคูณที่มีทศ จากการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง คะแนนเต็ม 20 คะแนน

4.5 บันทึกหลังสอน โดยการสังเกตนักเรียนเกี่ยวกับความตั้งใจและความกระตือรือร้นในการเรียน การร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม การทำแบบฝึกเสริมทักษะเป็นกลุ่มและรายบุคคล รวมทั้งพฤติกรรมต่างๆ ในชั่วโมงเรียนเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

5.1 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ โดยการลงมติความเห็นของผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ความสอดคล้องด้านเนื้อหา (IOC)

5.2 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 การหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ โดยนำคะแนนระหว่างปฏิบัติกรรมในแผนการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ และคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทุกคนมาคำนวณหาค่าร้อยละของคะแนนกระบวนการเรียนการสอนและค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์เป็นการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก (E_1 / E_2)

5.4 นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ความพึงพอใจ 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดแล้วแปลงผล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดคำนวณ เรื่อง การคูณที่มีทด ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง อำเภอกรรmach จังหวัดครนายก โดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทด ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ โดยเทียบเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการคูณที่มีทด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึก
เสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทด

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ โดยเทียบเกณฑ์ 80/80

โดยนำคะแนนการทำแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ระหว่างเรียน จำนวน 10 ครั้ง มา
หาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ เป็นคะแนนกระบวนการทำงาน (E_1) และนำคะแนนทดสอบหลังเรียนของ
นักเรียนทุกคน มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ เป็นคะแนนผลลัพธ์ (E_2) ของแบบฝึกแต่ละชุด ซึ่ง
แสดงในตารางที่ 4.1 และ ตารางที่ 4.2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงคะแนนของแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ระหว่างเรียน 10 ครั้ง

ครั้งที่	ชุดแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์	คะแนนกระบวนการ (E_1)	
		ค่าเฉลี่ย (คะแนน เดือน 10 คะแนน)	ร้อยละ
1	การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่งหลักที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีหนึ่งหลัก	8.18	81.76
2	การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่งหลักที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่งหลัก	8.53	85.29
3	การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่งหลัก	8.00	80.00
4	การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีหนึ่งหลัก	8.18	81.76

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ครั้งที่	ชุดแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์	คะแนนกระบวนการ (E_1)	
		ค่าเฉลี่ย (คะแนน เต็ม 10 คะแนน)	ร้อยละ
5	การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการทดจากหลักสิบไปหลักร้อย	8.00	80.00
6	การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ และหลักสิบไปหลักร้อย	8.00	80.00
7	การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสี่หลักมีทศทุกหลัก	8.12	81.18
8	การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทศเฉพาะตัวคูณในหลักหน่วย	8.00	80.00
9	การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทศเฉพาะตัวคูณในหลักสิบ	8.01	80.58
10	การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทศทุกหลัก	8.0	80.00
เฉลี่ย		8.11	81.06

ตารางที่ 4.2 แสดงคะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นผลลัพธ์หลังเรียน

แบบทดสอบหลังเรียน	คะแนนผลลัพธ์ (E_2)	
	ค่าเฉลี่ย (คะแนน เต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละ
การทดสอบหลังเรียน	16.47	82.35

จากตารางที่ 4.1 และตารางที่ 4.2 ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยร้อยละจากการทำแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศ มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.06 และค่าเฉลี่ยร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งแสดงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.35

ตอนที่ 2 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการคุณที่มีทักษะ

ตารางที่ 4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

เลขที่	คะแนน ก่อนเรียน(20)		ร้อยละ	คะแนน หลังเรียน (20)		ความแตกต่าง	ร้อยละ
	คะแนน	จำนวน		คะแนน	จำนวน		
1	11	55	55	18	90	7	35
2	8	40	40	15	75	7	35
3	7	35	35	16	80	9	45
4	8	40	40	15	75	7	35
5	8	40	40	18	90	10	50
6	8	40	40	18	90	10	50
7	8	40	40	17	85	9	45
8	9	45	45	16	80	7	35
9	9	45	45	16	80	7	35
10	9	45	45	18	90	9	45
11	9	45	45	16	80	7	35
12	7	35	35	15	75	8	40
13	10	50	50	16	80	6	30
14	11	55	55	17	85	6	30
15	11	55	55	18	90	7	35
16	8	40	40	15	75	7	35
17	7	35	35	16	80	9	45
รวม	148	740		280	1,400	132	660
เฉลี่ย	8.71	43.55		16.47	82.35	7.76	38.8
(20)							
S.D.	1.36	-		1.18	-	-	-

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผลการทดสอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 43.55 ผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.35 ความแตกต่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 38.8

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคูณที่มีทศ

เมื่อจดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณที่มีทศ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ผู้ศึกษาได้ให้นักเรียนจำนวน 17 คน ประเมินความพึงพอใจโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคูณที่มีทศ โดยพิจารณาตามเกณฑ์ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.4 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศ

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	ระดับความคิดเห็น
1	นักเรียนชอบทำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ	4.51	มากที่สุด
2	นักเรียนรู้สึกสนุก เมื่อได้ทำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ	4.53	มากที่สุด
3	แบบฝึกเสริมทักษะทำให้นักเรียนอยากรู้เรียนคณิตศาสตร์ทุกวัน	4.84	มากที่สุด
4	นักเรียนสามารถทำแบบฝึกเสริมทักษะได้ถูกต้อง	4.32	มาก
5	นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะเสร็จตามเวลาที่กำหนด	4.16	มาก
6	แบบฝึกเสริมทักษะทำให้การเรียนคณิตศาสตร์ง่ายขึ้น	4.93	มากที่สุด
7	แบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนเก่งขึ้น	4.81	มากที่สุด
8	นักเรียนภูมิใจในผลงานที่ทำในแบบฝึกเสริมทักษะ	4.65	มากที่สุด
9	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.35	มาก
10	นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ได้ด้วยตนเอง	4.63	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.57	

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณที่มีทศ ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.57

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีพหุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง จังหวัดคน名义 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เป็นการวิจัยกึ่งทดลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการคูณที่มีพหุ สรุปผลการดำเนินงานตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.1.1 เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีพหุสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ 80/80
- 1.1.2 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การคูณที่มีพหุ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียน
- 1.1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคูณที่มีพหุ

1.2 สมมติฐานการวิจัย

- 1.2.1 แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคูณที่มีพหุ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80/80
- 1.2.2 นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคูณที่มีพหุ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
- 1.2.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคูณที่มีพหุในระดับมาก

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกัน คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง อําเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก จำนวน 17 คน

1.3.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย โดยดำเนินการระหว่าง วันที่ 30 มิถุนายน 2551 ถึง วันที่ 11 กรกฎาคม 2551 รวม 10 ชั่วโมง ซึ่งไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

1.3.3 เนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เรื่องการคูณที่มีพด

1.3.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีพด

2) ตัวแปรตาม คือ

(1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีพด
 (2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีพด

1.3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

(1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการคูณที่มีพด เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการคิดคำนวณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 10 แผน เวลา 10 ชั่วโมง ซึ่งไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

(2) แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีพดใช้ฝึกเป็นกลุ่มและรายบุคคล จำนวน 10 แบบฝึก

2) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

(1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการคูณที่มีพด จำนวน 20 ข้อ

(2) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ

1.3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาดำเนินการทดลองสอนด้วยตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการคิดคำนวณ เรื่องการคูณที่มีทัดโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทัดตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการคิดคำนวณ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทัด
- 2) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคูณที่มีทัด ฉบับก่อนเรียนแบบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ไปทดสอบกับนักเรียน ขั้นประเมินศึกษาปีที่ 3 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง แล้วบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดลองเป็นคะแนนก่อนเรียน
- 3) ในขณะนักเรียนเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทัด ตามแผนการสอน นักเรียนจะทำแบบฝึกเสริมทักษะหลังจากจบบทเรียนในแต่ละแผน ครูตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เพื่อศึกษาทักษะการคิดคำนวณเรื่องการคูณที่มีทัด
- 4) หลังจากเรียนจบทุกเนื้อหาแล้ว นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน ครูตรวจและบันทึกผลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน
- 5) ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทัด
- 6) ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

1.3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการคูณที่มีทัดก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ร้อยละ
- 2) วิเคราะห์ความสามารถด้านทักษะการคิดคำนวณ เรื่องการคูณ ที่มีทัด ด้วยการทำแบบฝึกเสริมทักษะทั้ง 10 ชุด โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 3) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทัด ใช้สถิติค่าเฉลี่ย

1.4 สรุปผลการวิจัย

1.4.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศทุกชุด (E_1 / E_2) เท่ากับ 81.06/82.35 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศทุกชุดมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

1.4.2 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องการคูณที่มีทศ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 38.8

1.4.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ ในระดับมากที่สุด

2. อภิปรายผล

2.1 แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้จัดสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.06/82.35 ซึ่งมีค่าตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า

2.1.1 แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่ผู้จัดสร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนของการวิจัย กล่าวคือ ผ่านกระบวนการกรองจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน นำมารับปรุงและได้ทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 17 คน โดย คละนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน นำมาพัฒนาปรับปรุงก่อนนำไปทดลองใช้จริง แบบฝึกเสริม ทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศ ได้นำไปที่การฝึกทักษะที่เป็นขั้นตอน ให้นักเรียนได้ลงมือ ฝึกปฏิบัติกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะจริงเป็นกุญแจเป็นรายบุคคล เด็กได้รู้ผลหลังการฝึก ทันที ซึ่งจะช่วยกระตุ้นและเสริมแรงเด็กให้สนใจมากยิ่งขึ้น

2.1.2 ผู้จัดได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศ โดยนำ แนวคิดและหลักการสร้างแบบฝึกหัดที่ดีของ วรสุชา บุญไวโรจน์ (2536 : 37-38) ที่กล่าวว่า แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ มีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมาย ของการฝึก มีการใช้ภาษาและภาพที่เหมาะสมกับวัย แยกเป็นเรื่องๆ ไม่ยาวเกินไป และแนวคิด ของวนิธรรม วัชรสิงห์ ที่กล่าวถึงเทคนิคในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ ให้นักเรียน ว่า การสร้างแบบฝึกหัดควรมีเทคนิคในการยกตัวอย่าง่ายๆ การใช้ภาพประกอบการเรียน และ มีกิจกรรมนันทนาการ

2.2 จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง จังหวัดนครนายก พบว่า หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของยุพดี กะจะวงษ์และคณะ (2535) พิไชย แสนใจวัน (2537) ยุพิน ไชยวัฒ (2537) คงกฤณ์ บุญเจริญ (2538) เปต้า กิ่งชัยวงศ์ (2545) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกย์ และ กาแลกเจอร์ (1976) ที่พบว่าการใช้ แบบฝึกอย่างสม่ำเสมอในช่วงเวลาการเรียนการสอนและ มีการทดสอบบ่อย จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น เป็นผลที่เกิดขึ้นจากแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณที่มีพหุ ได้พัฒนาขึ้นตามกระบวนการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ซึ่งแบบฝึกเสริมทักษะ ชุดนี้ประกอบด้วย แผนการสอน แบบฝึกเสริมทักษะ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแบบฝึกนี้ ไม่ยากเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเนื้อหาไม่มีความหนาแน่นกับวัยเรียน รวมทั้ง ในแบบฝึกเสริมทักษะ นี้จะเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งจะเป็น พื้นฐานสำคัญในการคิดคำนวณต่อไป ส่วนแผนการสอนนั้นเป็นการจัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ และนำเสนอ ส่วนในการเรียนการสอน มีการใช้ สื่อที่นักเรียนสนใจ เช่นการนำดินสอและลูกปัดมาใช้ นาเป็นส่วนหนึ่งในการสอน เรื่องการคูณ ที่มีพหุ ในแผนการสอนนี้ เปิดโอกาสให้นำสิ่งใกล้ตัวผู้เรียนมาเป็นสื่อการสอน และนักเรียน มีความรู้สึกถึงคุณค่าของคณิตศาสตร์ว่ามีความสำคัญในชีวิตประจำวัน

ในการวิจัยครั้งนี้นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลัง เรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะแตกต่างกันมาก โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมากอย่างเห็นได้ชัด คิดเป็นร้อยละ 38.8 จากการศึกษาคะแนนจากแบบฝึกเสริมทักษะ และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน พบว่านักเรียนมีทักษะการคำนวณมากขึ้น จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำแบบฝึกเสริมทักษะ และการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในครั้งนี้ ทำให้พบว่าเมื่อนำไปหารากค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 81.06/82.35 ซึ่งเป็นที่ยอมรับ

ดังนั้น การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการสอนที่ นำไปสู่ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์และส่งผลต่อการฝึกทักษะทางคณิตศาสตร์ได้เป็นอย่างดี

2.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคุณที่มีทักษะในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมนตรฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิราภรณ์ อดุลวัฒนศิริ (2536 : 58) คือ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เนื่องจาก มีภาพประกอบน่าสนใจ แบบฝึกไม่ยากเกินระดับความสามารถของนักเรียน จำนวนข้อไม่น่าเกินไป ทำให้มีกำลังใจที่จะทำ และได้ทราบผลในทันที กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน สร้างบรรยากาศในการเรียนทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย สังเกตว่านักเรียนมี ความตั้งใจในการเรียน กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ถูกต้อง โดยสังเกตจากการร่วมอภิปราย ส่วนนักเรียนที่เรียนช้าได้ร่วมกิจกรรมกลุ่ม ครูและเพื่อนๆ ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ทำให้สามารถทำแบบฝึกเสริมทักษะ และการบ้านได้ถูกต้อง

ดังนั้น แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคุณที่มีทักษะรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จึงเป็นวัสดุที่ดี และมีประโยชน์สำหรับ ฝึกทักษะในการคิดคำนวณ ช่วยให้นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนคิดอย่างรอบคอบ สร้างทัศนคติที่ดี ต่อการเรียน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ผู้สอนควรศึกษาวิธีการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคุณที่มีทักษะให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน ตลอดทั้งบทบาทของครู ในขณะดำเนินกิจกรรม และแนะนำการปฏิบัติบทบาทของนักเรียนกับการปฏิบัติทุกขั้นตอน ที่จัดกระทำกับสื่อในการวางแผนการคุณที่มีทักษะ และการค้นหาคำตอบ ครูต้องมีความอดทน และ ร่วมทุกกิจกรรมกับผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ให้โอกาสผู้เรียนอย่างทั่วถึง และแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดทันที

3.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสนใจและส่งเสริมให้ผู้สอนสร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่เน้นทักษะการคุณให้กว้างขวางมากขึ้นครอบคลุมทุกเนื้อหา เพื่อเป็นพื้นฐานส่งเสริมด้านมโนมติ ความคิดรวบยอด ความเข้าใจ ด้านการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์พื้นฐานให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ความรู้ในการเรียนขั้นสูงขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 3.2.1 ควรศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะที่เน้นสมรรถภาพอื่นๆ ที่ครูต้องการพัฒนา
- 3.2.2 ควรสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ทำการสอนในทุกเรื่อง

บริษัท

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ (2549) คู่มือครูสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กู้มสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ครูสภากาดพร้าว
- (2545) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สาระและมาตรฐาน
การเรียนรู้กู้มสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่ง
สินค้าและพัสดุภัณฑ์
- (2545) เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
คู่มือการจัดการเรียนรู้กู้มสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- (2545) การจัดการเรียนรู้กู้มสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- กระทรวงศึกษาธิการ (2548) การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กู้มสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- ขั้นตอน ทรงต์ประสงค์ (2524) “การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- คณะกรรมการฯ บุญเจริญ (2538) “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์
เรื่องบทประยุกต์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ชัย ตั้งตน (2538) “การพัฒนาบทเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การหาร โดยใช้คอมพิวเตอร์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคาราคำ กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต(ศึกษาศาสตร์ – การสอน) สาขาวิชาการสอน
คณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ชัยยงค์ พรมวงศ์และคณะ (2534) “การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน” ใน เอกสารการ
สอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 – 15 พิมพ์ครั้งที่ 10
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์นวัgnก

จิราภรณ์ อุดคลวัฒนศิริ (2536) “ผลของการใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านไทยแบบประยุกต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จันทนา เลิศวิริยะพงษ์ (2527) “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้เรื่องการคูณและหารเศษส่วน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” ปริญญาอิมพ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร ฉวีวรรณ กิรติก (2537) “แนวคิดเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา” ใน เอกสารการสอนชุด วิชาการสอนกลุ่มหักษะ 2 (คณิตศาสตร์) หน่วยที่ 1 หน้า 5-8 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ดวงเดือน อ่อนน่วม (2535) การสร้างเสริมสมรรถภาพการสอนคณิตศาสตร์ของครูประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการคณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทิศารัตน์ โพธิ์ศรี (2538) "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนโดยปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนคณิตศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น น้อมศรี เคท (2536) “การสอนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์” ใน เรื่องน่ารู้สำหรับครูคณิตศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช บุญโชค นุ่มนпан (2538) “ผลของการใช้เกมคณิตศาสตร์ที่มีต่อเขตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ บุญทัน อุย়েমบুญ (2529) พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร โอลเดียนส์โตร์ ปริมาวดี ประยูรศุข (2544) คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์บรรณาจิ ปานทอง คุณนารถศิริ (2538) “การจัดการศึกษาคณิตศาสตร์ในทศวรรษที่ 21” คณิตศาสตร์ 39, 18 (กันยายน-ตุลาคม): 444-445 เปดา กิ่งชัยวงศ์ (2545) “การพัฒนาแบบฝึกทักษะ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย มหาสารคาม

- พิสมัย ศรีอ่าไฟ (2533) “คณิตศาสตร์สำหรับครูประถม มหาสารคาม” ภาควิชาหลักสูตรและ
การสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พิสมัย ศรีอ่าไฟ (2534) “คณิตศาสตร์สำหรับครูประถมศึกษา มหาสารคาม” ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
- พิไชย แสนโภภawan (2537) “การศึกษาผลลัมกุทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้แบบฝึกหัด
เรื่องโจทย์ปัญหาร้อยละ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองแสง
จังหวัดยโสธร” ปริญญาวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการศึกษา)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ยุพดี กะจะวงศ์ และคณะ (2533) “การเปรียบเทียบผลลัมกุทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์
เรื่องการคูณและการหาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการสอนโดยใช้
แบบฝึกหัดในบทเรียน และแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้น” วารสารการวิจัยทางการศึกษา
(ตุลาคม – ธันวาคม) : 18 – 22
- ยุพิน ไชยวงศ์ (2537) “การทดลองการใช้แบบฝึกโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ตามรูปแบบการสอน
แบบ RPSCP ในการสอนโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” วารสารวิจัย
สนเทศ 14 (มิถุนายน 2537): 4
- ยุพิน พิพิธกุล (2536) “การเรียนการสอนคณิตศาสตร์” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชามรยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บุพฯ ยิ่มพงษ์ (2522) “การสอนแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้ตัวอักษร “ร” “ล” “ว” สำหรับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 “ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ราชบัณฑิตยสถาน (2546) พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542
กรุงเทพมหานคร นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์
- ลัดดา ไหวดี (2546) "การพัฒนากิจกรรมการเรียนคณิตศาสตร์เรื่อง รูปสี่เหลี่ยม โดยใช้บทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านจองคำ
จังหวัดแม่ฮ่องสอน" วิทยานิพนธ์ปริญญาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
- วรรณี โสมประยูร (2537) “การสอน การกระทำของจำนวน” ใน เอกสารการสอนชุดวิชา
การสอนกลุ่มทักษะ 2 (คณิตศาสตร์) หน่วยที่ 7 หน้า 525-547 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

วรรณไไฟ สมไพร (2549) "ผลการใช้กิจกรรมฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองมะเจื่อ จังหวัดขอนแก่น"
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

วรสุดา บุญย์ໄวโรจน์ (2540) "การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์" ใน เรื่องน่ารู้สำหรับครุคณิตศาสตร์ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช

วรินทร วัชรสิงห์ (2537) หลักเทคนิคการสร้างแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิจิตรา การก่อต่าง (2532) "การวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์" ใน วารสาร การวิจัยทางการศึกษา 19, 3

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2526) จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพมหานคร อักษรบัณฑิต สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ (2546) คู่มือครุภาระ การเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพมหานคร คุณภาพดีกว่า

. (2546) การขัดสาระการเรียนรู้กลุ่มคณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 1 – 2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร กราฟฟิกโกร

. (2546) คู่มือวัดผลประเมินผลคณิตศาสตร์ กรุงเทพมหานคร สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สมถวิล วิจิตรวรรณ (2548) "การใช้ผลการวัดและประเมินการเรียนรู้" ใน ประมวลสาระชุด วิชาการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 15 หน้า 444-445 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์

สมทรง สุวพานิช (2539) "พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา" คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม

สมบัติ มหาราช (2520) ประถมศึกษา ก้าวสินธุ์ ประสานการพิมพ์

สมทรง สุวพานิช (2539) "เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 1023622 พฤติกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษา" คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม

- สมศักดิ์ สินธุรเวชญ์ (2544) คณิตศาสตร์ ป.3 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช
สิริพร ทิพย์คง (2541) เล่นและเรียนคณิตศาสตร์ (อัดสำเนา)
- สุรภี ฤทธิวงศ์ (2549) “แบบฝึกซ้อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหารือข้อสอบ
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต^๑
สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยคริสตินทร์วิโรฒ
- สุวร กาญจนมยูร (2544) เทคนิคการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา เล่ม 1 พิมพ์ครั้งที่ 10
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- Abraham, Solomon Tewold. (2003). “The effect of American mathematics teaching practice on middle grade teacher Tigrai, Ethiopia” Thesis (Ph.D) North Carolina State University. Abstract online. Pub. No.AAT3049763 Retrieved August 14, from Dissertation Abstracts Online <http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/3049763>.
- Archibald, Janet Elizabeth. (2003). “Excellence in mathematics: Teaching practices of four exemplary secondary school mathematics teachers” Thesis (Ed.D) University of Toronto (Canada). Abstract online. Pub. No.AAT NQ69255 Retrieved 14, from Dissertation Abstracts Online <http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/NQ69255>.
- Disimoni, Katherine Cecilia. (2003). “Using Writing as a vehicle to promote and develop scientific concepts and process skills in fourth-grade students” Thesis (Ph.D.) Fordham University. Abstract online. Pub. No. AAT 3040393 Retrieved August 14, 2003, from Dissertation Abstracts Online <http://lib.umi.com/dissertations/fullcit/3040393>.
- Gay, Lorrian R and Pual D. Gallagher (1976). “The Comparative Effectiveness of Test Versus Written Exercise” The Journal of Educational Research 6,56 – 61.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. ชื่อ	นางธีรนุช รอดแก้ว
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก
ตำแหน่ง	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก
วุฒิการศึกษา	การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา)
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	<ul style="list-style-type: none"> 1. นิเทศการสอนคณิตศาสตร์ 2. วิทยากรการวัดและประเมินผลการศึกษา 3. วิทยากรการสอนคณิตศาสตร์
2. ชื่อ	นายเอื้อ งานทอง
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก
ตำแหน่ง	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก
วุฒิการศึกษา	การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา)
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	<ul style="list-style-type: none"> 1. นิเทศการสอนคณิตศาสตร์ 2. นิเทศการวัดและประเมินผลการศึกษา 3. สร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผล
3. ชื่อ	นายสุนทร เจริญ
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก
ตำแหน่ง	ศึกษานิเทศก์ (เชี่ยวชาญ)
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (ศศ.ม.)
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	<ul style="list-style-type: none"> 1. นิเทศการสอนคณิตศาสตร์ 2. วิทยากรการวัดและประเมินผลการศึกษา 3. วิทยากรการสอนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
วัตถุประสงค์ของการวิจัย ลักษณะของพฤติกรรมที่ต้องการวัด ด้วยการทำเป็นแบบตรวจสอบ
รายการจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้การประเมิน ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย หรือ
พฤติกรรมที่ต้องการวัด
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย หรือ
พฤติกรรมที่ต้องการวัด
-1	หมายถึง	แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย หรือ
พฤติกรรมที่ต้องการวัด
- โดยใช้เกณฑ์จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญนำมาราบบุณย์ โดยนำคะแนนแต่ละข้อ
คำถามแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การพิจารณา

ถ้า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ .50 แสดงว่า ข้อกำหนดนั้นวัดหรือเป็นตัวแทนของ
วัตถุประสงค์การวิจัย หรือพฤติกรรมที่ต้องการวัด
 ถ้า IOC น้อยกว่า .50 แสดงว่า ข้อคำถามนั้นไม่วัดหรือไม่เป็นตัวแทนของวัตถุประสงค์
การวิจัยหรือพฤติกรรมที่ต้องการวัด มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช(2548 หน่วยที่ 7 : 332-334)

แบบตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

“ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง”

คำ解釋 ผู้ศึกษาได้สร้างแบบตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณที่มีทศ เพื่อขอคำแนะนำและความคิดเห็นจากท่าน นำไปปรับปรุงแก้ไข แผนการจัดการเรียนรู้ ให้มีคุณภาพก่อนนำไปเก็บข้อมูลต่อไป โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความคิดเห็นของท่านเพียงข้อละ 1 ความคิดเห็น ซึ่งแต่ละข้อจะมีคะแนนดังนี้

+1	เท่ากับ	เห็นว่าแผนการสอนมีความสอดคล้องเหมาะสม
0	เท่ากับ	ไม่แน่ใจ
-1	เท่ากับ	เมื่อเห็นว่าแผนการสอนไม่สอดคล้องเหมาะสม

ข้อคำถามความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. สาระการเรียนรู้ตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้				
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
3.1 การนำเข้าสู่บทเรียนสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน				
3.2 การนำเข้าสู่บทเรียนรู้ความสนใจผู้เรียน				
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน				
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง				
3.5 มีการใช้กระบวนการกลุ่ม				
4. สื่อการเรียนรู้				
4.1 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน				
4.2 สื่อมีลักษณะหลากหลายและน่าสนใจ				
5. การวัดผลประเมินผล				
5.1 มีเกณฑ์ในการประเมินผล				
5.2 เกณฑ์การประเมินเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน				

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ

สำหรับผู้เขียนรายงาน

“ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณที่มีตัว係数เป็นนักร้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง”

คำชี้แจง ผู้ศึกษาได้สร้างแบบตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคูณที่มีตัวเพื่อขอ
คำแนะนำและความคิดเห็นจากท่าน นำไปปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ ให้มีคุณภาพก่อน
นำไปเก็บข้อมูลต่อไปโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่านเพียง ข้อละ 1
ความคิดเห็น ซึ่งแต่ละข้อจะมีค่าคะแนนดังนี้

+ 1	เท่ากับ	เห็นว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีความสอดคล้องเหมาะสม
0	เท่ากับ	ไม่แน่ใจ
- 1	เท่ากับ	เมื่อเห็นว่าแบบฝึกเสริมทักษะไม่สอดคล้องเหมาะสม

ข้อคำถามความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
2. ความยากง่ายเหมาะสมกับวัย				
3. กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา				
4. ขนาดของตัวอักษรเหมาะสมกับวัย				
5. ภาพมีสีสันและสอดคล้องกับเนื้อหา				
6. กิจกรรมมีความหลากหลายเร้าความสนใจของผู้เรียน				
7. การใช้ภาษาถูกต้อง เหมาะสมกับวัยสื่อความหมาย				
ได้ชัดเจน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

**แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ
สำหรับผู้เขียนวิชาชีวะ**

“ ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง ”

คำชี้แจง ผู้ศึกษาได้สร้างแบบตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณที่มีทศ เพื่อขอคำแนะนำและความคิดเห็นจากท่านเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ไปรคใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่านเพียงช่องละ 1 ความคิดเห็น ซึ่งแต่ละช่องมีคะแนนดังนี้

+ 1	เท่ากับ	เห็นว่ามีความสอดคล้องเหมาะสม
○	เท่ากับ	ไม่แน่ใจ
- 1	เท่ากับ	เมื่อเห็นว่าไม่มีสอดคล้องเหมาะสม

ข้อคำถามความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ มีเนื้อหาเหมาะสม				
2. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ มีความน่าพอใจ				
3. แบบฝึกเสริมทักษะถือความหมายได้ดี				
4. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ ใช้เวลาเหมาะสม				
5. กิจกรรมของแบบฝึกเร้าความสนใจ				
6. กิจกรรมของแบบฝึกส่งเสริม ความสามัคคี				
7. ลำดับขั้นการจัดกิจกรรมของแบบฝึก				
8. สื่ออุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมเหมาะสม				
9. ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

**แบบตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**
**“ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีติดำรงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวัดสันติธรรมรายภูร์บำรุง”**

ข้อคำถามความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			R/N	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. สาระการเรียนรู้ตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
2. ฉุดประส่งค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 การนำเข้าสู่บทเรียนสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
3.2 การนำเข้าสู่บทเรียนแร่ความสนใจผู้เรียน	0	+ 1	+ 1	+ 2	0.67
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมสมกับวัยของผู้เรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
3.5 มีการใช้กระบวนการกรุ่น	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
4. สื่อการเรียนรู้					
4.1 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
4.2 สื่อมีลักษณะหลากหลายและน่าสนใจ	+ 1	0	+ 1	+ 2	0.67
5. การวัดผลประเมินผล					
5.1 มีเกณฑ์ในการประเมินผล	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
5.2 เกณฑ์การประเมินเหมาะสมสมกับวัยและ ความสามารถของผู้เรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00

จากการงบว่าผู้เชี่ยวชาญทุกท่านประเมินลงความเห็นทุกด้านของแผนการจัดการเรียนรู้
มีความสอดคล้องกันมีค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์การประเมิน ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องที่ค่า IOC
อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

“ ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณที่มีพหุสัมประสิทธิ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ”

โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง ”

ข้อคำถามความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			R/N	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. เนื้อหาสอนคล้องกับวัตถุประสงค์	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
2. ความยากง่ายเหมาะสมกับวัย	0	+ 1	+ 1	+ 2	0.67
3. กิจกรรมเหมาะสมสมกับเวลา	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
4. ขนาดของตัวอักษรเหมาะสมสมกับวัย	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
5. ภาพมีสีสันและสอนคล้องกับเนื้อหา	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
6. กิจกรรมมีความหลากหลายเร้าความสนใจของผู้เรียน	+ 1	0	+ 1	+ 2	0.67
7. การใช้ภาษาถูกต้อง เหมาะสมกับวัยสื่อความหมาย ได้ชัดเจน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00

สรุปผลจากการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคูณ
ที่มีพหุ พบร่วมกับรายการประเมินของแบบฝึกเสริมทักษะอยู่ในระดับเหมาะสม

**แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
“ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณที่มีทศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3”**

ข้อคำถามความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			R/N	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ มีเนื้อหาเหมาะสม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
2. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ มีความน่าพอใจ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
3. แบบฝึกเสริมทักษะถือความหมายได้ดี	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
4. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีทศ ใช้เวลาเหมาะสม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
5. กิจกรรมของแบบฝึกเร้าความสนใจ	+ 1	0	+ 1	+ 2	0.67
6. กิจกรรมของแบบฝึกส่งเสริม ความสามัคคี	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
7. ลำดับขั้นการจัดกิจกรรมของแบบฝึก	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
8. ถืออุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00
9. ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 3	1.00

ผลการวิเคราะห์การลงติดความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ เรื่อง การคูณที่มีทศ พ布ว่ามีค่าเฉลี่ยความเห็นในระดับเหมาะสม อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

ภาคผนวก ค
ตารางกำหนดวัน เวลา และเนื้อหาที่สอน

วันเดือนปี	ครั้งที่	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ
30 มิ.ย. 51	1	การคูณที่มีทศ เรื่องที่ 1 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลัก กับจำนวนสองหลักที่มีทศจากหลักหน่วยไปหลักสิบ	1. นักเรียนศึกษา เรื่องการคูณที่มีทศ เรื่องที่ 1 2. แบ่งกลุ่มฝึก การคูณ 3. ทำแบบฝึกเสริมทักษะ	1. แบบฝึกเสริม ทักษะการคูณที่มีทศ 2. เพลง 3. คินส托
1 ก.ค. 51	2	การคูณที่มีทศ เรื่องที่ 2 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลัก กับจำนวนสองหลักมีทศในหลักสิบ	1. นักเรียนศึกษา เรื่องการคูณที่มีทศ เรื่องที่ 2 2. แบ่งกลุ่มฝึก การคูณ 3. ทำแบบฝึกเสริมทักษะ	1. แบบฝึกเสริม ทักษะการคูณที่มีทศ 2. เพลง 3. ลูกปัดหลากหลาย
2 ก.ค. 51	3	การคูณที่มีทศ เรื่องที่ 3 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลัก กับจำนวนสองหลักมีทศ ทั้งสองหลัก	1. นักเรียนศึกษา เรื่องการคูณที่มีทศ เรื่องที่ 3 2. แบ่งกลุ่มฝึกการคูณ 3. ทำแบบฝึกเสริมทักษะ	1. แบบฝึกเสริม ทักษะการคูณที่มีทศ 2. แผนภูมิการคูณ
3 ก.ค. 51	4	การคูณที่มีทศ เรื่องที่ 4 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลัก กับจำนวนที่มีสามหลัก มีทศจากหลักหน่วยไปหลักสิบ	1. นักเรียนศึกษา เรื่องการคูณที่มีทศ เรื่องที่ 4 2. แบ่งกลุ่มฝึกการคูณ 3. ทำแบบฝึกเสริมทักษะ	1. แบบฝึกเสริม ทักษะการคูณที่มีทศ 2. แผ่นตารางร้อย ตารางสิบ ตารางหน่วย 3. แผนภูมิการคูณ
4 ก.ค. 51	5	การคูณที่มีทศ เรื่องที่ 5 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลัก กับจำนวนที่มีสามหลัก มีทศจากหลักสิบไปหลักร้อย	1. นักเรียนศึกษา เรื่องการคูณที่มีทศ เรื่องที่ 5 2. แบ่งกลุ่มฝึกการคูณ 3. ทำแบบฝึกเสริมทักษะ	1. แบบฝึกเสริม ทักษะการคูณที่มีทศ 2. แผ่นตารางร้อย ตารางสิบ ตารางหน่วย
7 ก.ค. 51	6	การคูณที่มีทศ เรื่องที่ 6 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลัก กับจำนวนที่มีสามหลัก มีทศจากหลักหน่วยไปหลักสิบและจากหลักสิบไปหลักร้อย	1. นักเรียนศึกษา เรื่องการคูณที่มีทศ เรื่องที่ 6 2. แบ่งกลุ่มฝึกการคูณ 3. ทำแบบฝึกเสริมทักษะ	1. แบบฝึกเสริม ทักษะการคูณที่มีทศ 2. แผนภูมิการคูณ

ตารางกำหนดวัน เวลา และเนื้อหาที่สอน

วัน เดือน ปี	ครั้งที่	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ
8 ก.ค. 51	7	การคูณที่มีทศ เรื่องที่ 7 การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนเดียวหลักมีทศทุกหลัก	1. นักเรียนศึกษา เรื่องการคูณที่มีทศ เรื่องที่ 7 2. แบ่งกลุ่มฝึกการคูณ 3. ทำแบบฝึกเสริมทักษะ	1. แบบฝึกเสริม ทักษะการคูณที่มีทศ 2. แผนภูมิการคูณ
9 ก.ค. 50	8	การคูณที่มีทศ เรื่องที่ 8 การคูณจำนวนที่มีสองหลัก กับจำนวนที่มีสองหลักมีทศเฉพาะตัว คูณในหลักหน่วย	1. นักเรียนศึกษา เรื่องการคูณที่มีทศ เรื่องที่ 8 2. แบ่งกลุ่มฝึกการคูณ 3. ทำแบบฝึกเสริมทักษะ	1. แบบฝึกเสริม ทักษะการคูณที่มีทศ 2. แผนภูมิการคูณ
10 ก.ค. 51	9	การคูณที่มีทศ เรื่องที่ 9 การคูณจำนวนที่มีสองหลัก กับจำนวนที่มีสองหลักมีทศเฉพาะตัว คูณในหลักสิบ	1. นักเรียนศึกษา เรื่องการคูณที่มีทศ เรื่องที่ 9 2. แบ่งกลุ่มฝึกการคูณ 3. ทำแบบฝึกเสริมทักษะ	1. แบบฝึกเสริม ทักษะการคูณที่มีทศ 2. แผนภูมิการคูณ
11 ก.ค. 51	10	การคูณที่มีทศ เรื่องที่ 10 การคูณจำนวนที่มีสองหลัก กับจำนวนที่มีสองหลักมีทศ ทุกหลัก	1. นักเรียนศึกษา เรื่องการคูณที่มีทศ เรื่องที่ 10 2. แบ่งกลุ่มฝึกการคูณ 3. ทำแบบฝึกเสริมทักษะ	1. แบบฝึกเสริม ทักษะการคูณที่มีทศ 2. แผนภูมิการคูณ

ภาคผนวก ๙

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 การคูณ

เวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

1. สาระสำคัญ

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศจากหลักหน่วยไปหลักสิบ เริ่มจากคูณในหลักหน่วยก่อนแล้วจึงคูณในหลักสิบซึ่งอยู่ถัดไปทางซ้ายมือ เมื่อผลคูณ ในหลักหน่วยครบหรือมากกว่าสิบให้ใส่ผลลัพธ์เฉพาะหลักหน่วย ส่วนผลลัพธ์ หลักสิบนั้นให้ทดไปให้ผลลัพธ์ของการคูณในหลักสิบต่อไป

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 หาผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศได้
- 2.2 บอกวิธีการหาผลคูณได้
- 2.3 บอกความสมเหตุสมผลของคำตอบได้

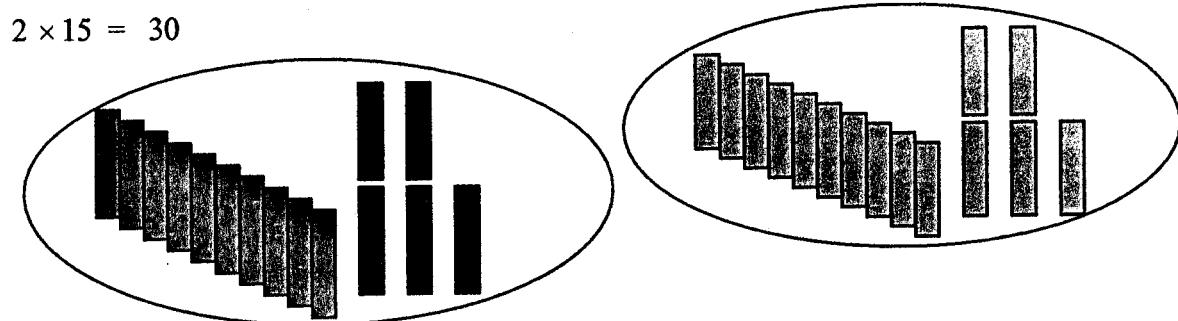
3. สาระการเรียนรู้

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

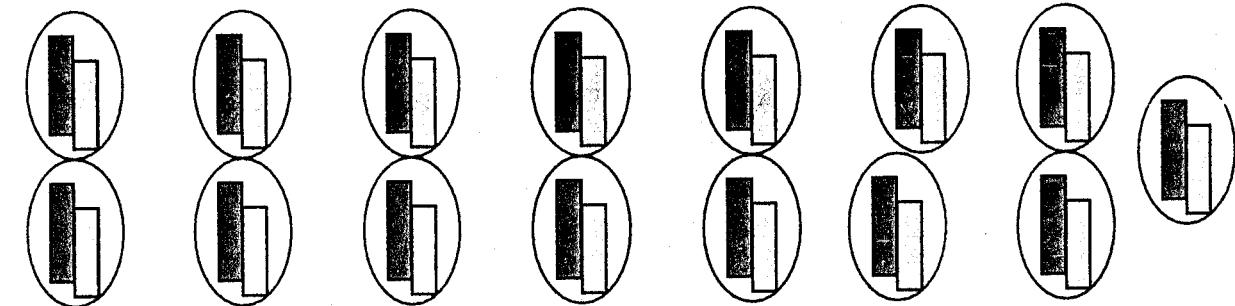
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

- 4.1 ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลงมาเรียนคณิตศาสตร์และอภิปรายถึง ความหมายของเนื้อเพลง
- 4.2 ครูนำดินสอมาวางเรียงบนโต๊ะ 2 กองแต่ละกองมีจำนวนเท่าๆ กัน ให้นักเรียนสังเกต แล้วเขียนเป็นโจทย์การคูณ และหาคำตอบ ได้ดังนี้

$$2 \times 15 = 30$$

4.3 นักเรียนลองจัดคินสอหั้งหมดเป็นกลุ่มละ 2 แท่ง แล้วนับดูว่ามีกี่กลุ่มจากนั้น
เขียนเป็นโจทย์การคูณ และหาคำตอบ ได้ดังนี้ $15 \times 2 = 30$

และช่วยกันสรุปว่า 2×15 และ 15×2 มีค่าเท่ากัน คือ 30

ดังนั้น 2×15 หรือ 15×2 สามารถเปลี่ยนแทนกันได้

4.4 ครูและนักเรียนช่วยกันอภิปรายวิธีทางคูณ

ขั้นที่ 1 เริ่มคูณในหลักหน่วยซึ่งจะได้ 10 มาจาก $5 + 5$ หรือ 2×5 ใส่ 0 ไว้ใน
หลักหน่วยแล้วทดลองอีก 1 สิบ

ขั้นที่ 2 คูณในหลักสิบ ซึ่งจะได้ 20 มาจาก $10+10$ หรือ 2×10 บวกกับอีก 1 สิบ
จะได้ 3 สิบ

ดังนั้น $2 \times 15 = 30$ หรือ $15 \times 2 = 30$

4.5 นักเรียนพิจารณาถึงความสมเหตุสมผลของคำตอบ

จำนวน 15 อยู่ระหว่าง 10 กับ 20 เมื่อคูณกับ 2 ผลลัพธ์ที่ได้จะใกล้เคียงกับ 20
แต่ต้องไม่เกิน 40 ดังนั้นคำตอบ 30 น่าจะถูกต้องให้นักเรียนสังเกตแพนภูมิการคูณ

$+1$	$15 \times 2 = \square$		$+1$
สิบ	หน่วย		วิธีทำ
1	5	\times	15
2	0		2
3	0		30
		ตอบ 30	

4.6 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีทางคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มี

สองหลักที่มีที่มาจากหลักหน่วยไปหลักสิบและคุณครูอธิบายว่า ในการเขียนแสดงวิธีคูณนักเรียนสามารถใส่เครื่องหมายคูณได้ทั้งด้วยซ้าย และด้านขวาหรือ ตัวตั้งกับตัวคูณ

4.7 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 3 – 4 คนศึกษาตัวอย่างจากใบความรู้ และทำแบบฝึกเสริมทักษะรายกลุ่ม จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูแจกเฉลยให้นักเรียนเพื่อสรับกันตรวจระหว่างกลุ่ม และนำส่งครูเพื่อตรวจสอบอีกรึ่งหนึ่งแล้วให้คะแนน

4.8 ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะรายบุคคล ชนิดปรนัย จำนวน 5 ข้อ และเปลี่ยนกันตรวจ จากเฉลยที่ครูแจกให้ พิจารณาดูความสมเหตุสมผลของคำตอบแล้ว

4.9 ครูสั่งการบ้านในหนังสือเรียนหน้า 113 ข้อ 1 - 3 ครูแจ้งผลในวัดถัดไป

5. วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

5.1 แผนภูมิเพลง มาเรียนคณิตศาสตร์

5.2 ดินสอ 30 แท่ง

5.3 แผนภูมิการคูณ

5.4 แบบฝึกเสริมทักษะการคูณที่มีทัศนคติ 2 ฉบับ

5.5 หนังสือเรียนสารการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ กลุ่มสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กระทรวงศึกษาธิการ

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

6.1 วิธีการ

6.1.1 สังเกต

6.1.2 ตรวจแบบฝึกเสริมทักษะ

6.1.3 ตรวจแบบฝึกหัด

6.2 เครื่องมือ

6.2.1 แบบสังเกต

6.2.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

6.2.3 แบบฝึกหัด

6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

ถูกต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

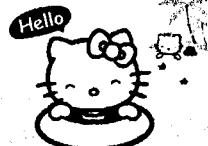
เพลง มาเรียนคณิตศาสตร์

ผู้แต่ง راتรี รุ่งทวีชัย

ทำนอง สามสิบปั้งเจ้า

ชั่วโมงนี้มาเรียน
หนูอย่าเพิ่งเบื่อบิด
มาร่วมมาร้องเพลงกัน
คณิตศาสตร์เพริศแพร์ว

หนูจะพากเพียรเรียนวิชาคณิต
คณิตศาสตร์ก็มีเรื่องแจ้ว
เพื่อความมุ่งมั่น มาร้องกันเจ้อยแจ้ว
เรียนแล้วช่วยสร้างปัญญา

ใบความรู้ที่ 1

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

$$46 \times 2 = \square$$

ตอบ ๙๒

← ตัวค่า
← ตัวคูณ
← ผลคูณ

วิธีคิด ขั้นตอนในการคูณ เริ่มคูณจากหลักหน่วยก่อน แล้วคูณในหลักสิบ

- นำ 2 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 6 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักหน่วย
ได้ 12 ใส่ 2 ในหลักหน่วย และทด 1 ในหลักสิบ
- นำ 2 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 4 สิบ ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักสิบ
เป็น 8 สิบ บวกกับทดอีก 1 สิบ ได้ 9 สิบ ใส่ 9 ในหลักสิบ
- ได้ผลคูณเท่ากับ 92

ตอบ ๙๒

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 1 (กลุ่มน)

เรื่อง การคูณที่มีพด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีพดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. งลากเส้นขึ้บคู่โจทย์กับคำตอบให้สอดคล้องกัน

ตัวอย่าง

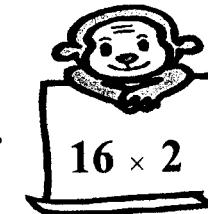
$$47 \times 2$$

$$24 \times 3$$

$$72$$

$$94$$

1.

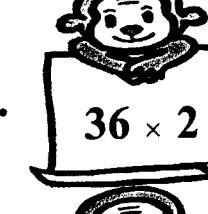
$$16 \times 2$$

2.

$$25 \times 3$$

3.

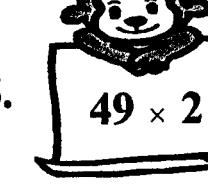
$$36 \times 2$$

4.

$$47 \times 2$$

5.

$$49 \times 2$$

$$94$$

$$72$$

$$98$$

$$32$$

$$75$$

เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 1 (กลุ่ม)

เรื่อง การคูณที่มีพหุค

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีพหุคจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงหาค่าของผลคูณที่ต้องใช้สอดคล้องกัน

ตัวอย่าง

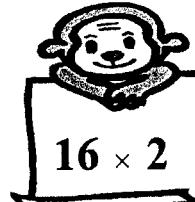
$$47 \times 2$$

$$24 \times 3$$

$$72$$

$$94$$

1.

$$16 \times 2$$

$$94$$

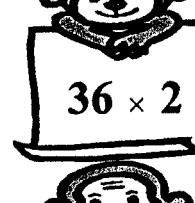
2.

$$25 \times 3$$

$$72$$

3.

$$36 \times 2$$

$$98$$

4.

$$47 \times 2$$

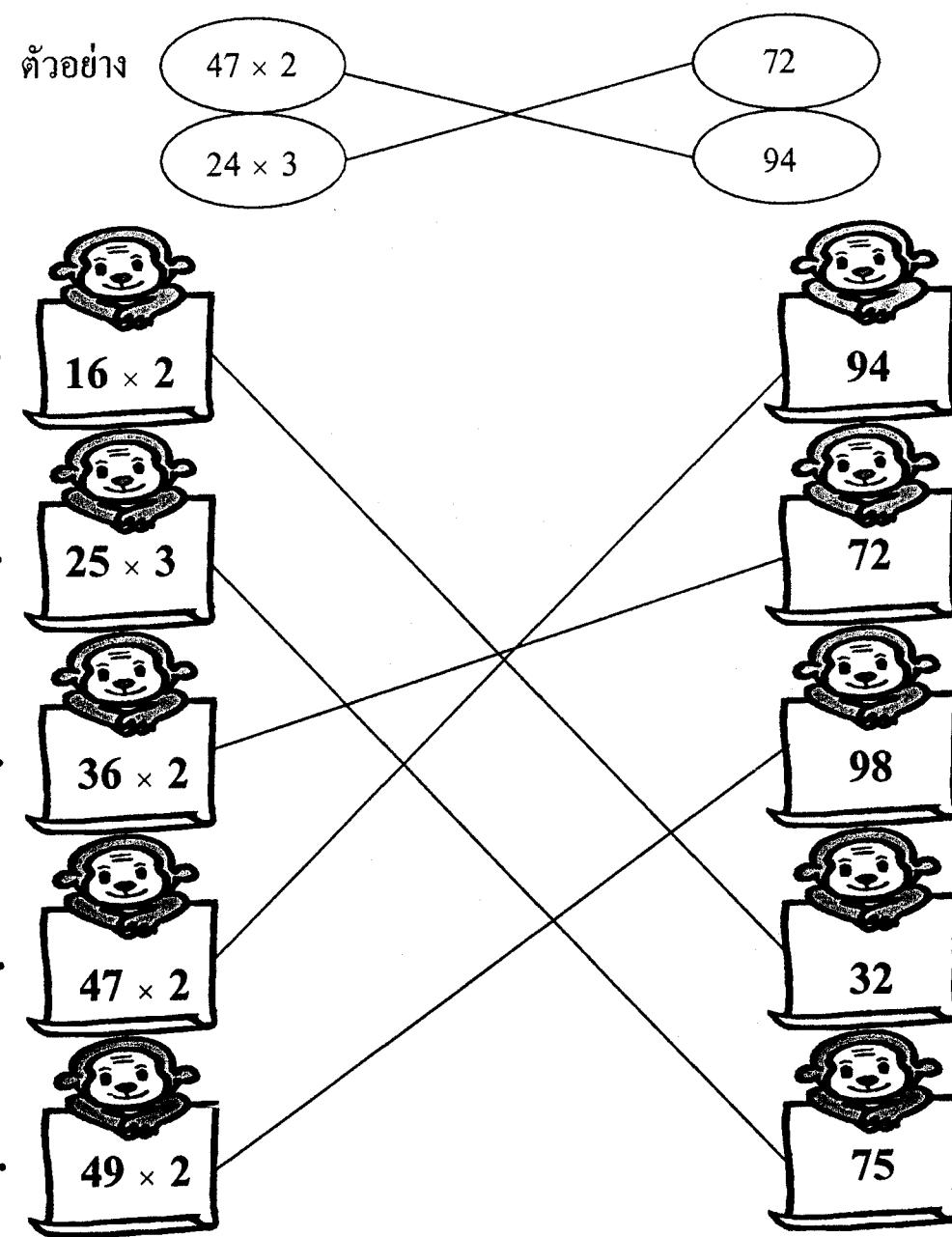
$$32$$

5.

$$49 \times 2$$

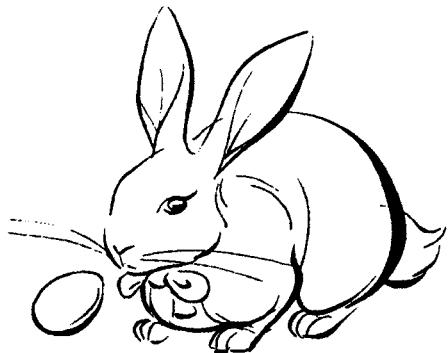
$$75$$

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 1 (รายบุคคล)

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่งหลักจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

- คำชี้แจง** 1. ข้อสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีทั้งหมด 5 ข้อ ทำทุกข้อ
 2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (x) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูก
 ที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำลงในกระดาษคำตอบ

<p>1. $35 \times 2 = \square$</p> <p>ก. 37 ข. 60 ค. 65 ง. 70</p>	<p>4. $29 \times 3 = \square$</p> <p>ก. 57 ข. 67 ค. 77 ง. 87</p>
<p>2. $47 \times 2 = \square$</p> <p>ก. 84 ข. 94 ค. 104 ง. 814</p>	<p>5. $19 \times 4 = \square$</p> <p>ก. 76 ข. 86 ค. 94 ง. 436</p>
<p>3. $24 \times 3 = \square$</p> <p>ก. 27 ข. 57 ค. 72 ง. 92</p>	

ເລຍ

ແບບຝຶກເສຣີນທັກນະກົດ 1 (ຮາຍບຸກຄຄ)

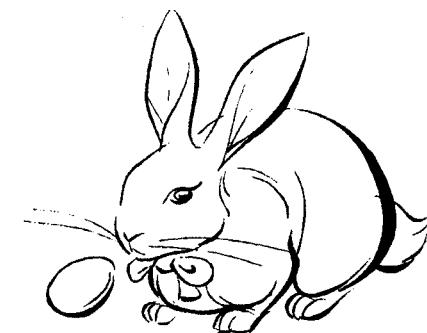
1. ຂ

2. ຂ

3. ຂ

4. ຂ

5. ຂ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 การคูณ

เวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่งหลักในหลักสิบ

1. สาระสำคัญ

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่งหลักหน่วย ก่อนแล้วจึงคูณในหลักสิบซึ่งอยู่ต่อไปทางซ้ายมือ เมื่อผลคูณในหลักสิบครบร้อยหรือมากกว่าร้อยให้ใส่ผลลัพธ์เฉพาะหลักสิบ ส่วนผลลัพธ์หลักร้อยนั้นให้หดไปให้ผลลัพธ์ของการคูณในหลักร้อยต่อไป

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

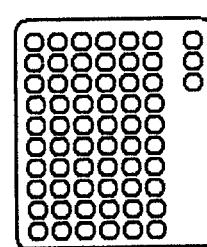
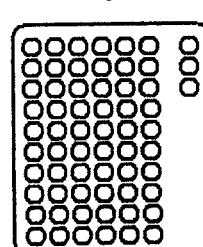
- 2.1 หาผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่งหลักได้
- 2.2 บอกวิธีการหาผลคูณได้
- 2.3 บอกความสมเหตุสมผลของคำตอบได้

3. สาระการเรียนรู้

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่งหลักในหลักสิบ

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

- 4.1 ครูและนักเรียนช่วยกันแลยกการบ้านบนกระดานดำ
- 4.2 ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง มาคูณเลขกัน และร่วมอภิปรายความหมายของเนื้อเพลง
- 4.3 นักเรียนช่วยกันคิดหาผลคูณจากประโยชน์สูงสุดของการคูณจำนวนที่มีหลักเดียวกับจำนวนที่มีสองหลักที่มีหนึ่งหลักในหลักสิบ เช่น $63 \times 2 = \square$
หาคำตอบโดยใช้สูตรปัจจุบัน

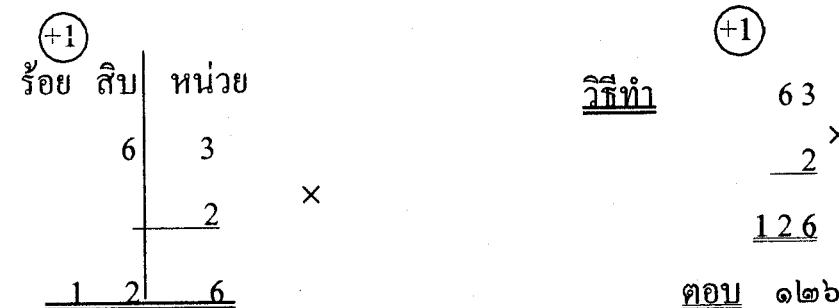

4.5 นักเรียนฝึกการคูณในรูปของการบวก $63 \times 2 = 63 + 63 = 126$

4.6 นักเรียนร่วมกันอภิปรายการหาผลคูณตามแนวตั้ง คูณในหลักหน่วยก่อนและคูณในหลักสิบ ตามลำดับพร้อมทั้งพิจารณา ถึงความสมเหตุสมผลของคำตอบ คือจำนวน 63 อยู่ระหว่าง 60 กับ 70 เมื่อคูณกับ 2 ผลลัพธ์ที่ได้น่าจะใกล้เคียงกับ 120 แต่ไม่เกิน 140 ดังนั้น 126 น่าจะเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

4.7 นักเรียนเขียนแผนภูมิการคูณ และแสดงวิธีหาผลคูณในแนวตั้ง ดังนี้

$$63 \times 2 = \square$$

4.8 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีหาผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสองหลักที่มีหนึ่งหลักในหลักสิบ

4.9 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มคละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 3 – 4 คนศึกษาตัวอย่างจากใบความรู้ และทำแบบฝึกเสริมทักษะรายกลุ่ม จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูแจกเฉลยให้นักเรียนเพื่อสั่งกันตรวจ นำส่งครูเพื่อตรวจสอบอีกรอบหนึ่ง เพื่อให้คะแนน

4.10 ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะรายบุคคล ชนิดปรนัย จำนวน 5 ข้อ และเปลี่ยนกันตรวจ จากเฉลยที่ครูแจกให้ พร้อมทั้งพิจารณาคุณภาพความสมเหตุสมผลของคำตอบ นำส่งครูเพื่อตรวจสอบอีกรอบหนึ่งเพื่อให้คะแนน

4.11 ครูสั่งการบ้านในหนังสือเรียนหน้า 113 ข้อ 4 - 6 ครูแจ้งผลในวันถัดไป

5. วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

- 5.1 แผนภูมิ เพลงมาตรฐานเลขกัน
- 5.2 ลูกปัดหลากหลาย
- 5.3 แบบฝึกเสริมทักษะการคูณที่มีทศ 2 ฉบับ
- 5.4 หนังสือเรียนสารการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกระทรวงศึกษาธิการ

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

6.1 วิธีการ

- 6.1.1 สังเกต
- 6.1.2 ตรวจแบบฝึกเสริมทักษะ
- 6.1.3 ตรวจแบบฝึกหัด

6.2 เครื่องมือ

- 6.2.1 แบบสังเกต
- 6.2.2 แบบฝึกเสริมทักษะ
- 6.2.3 แบบฝึกหัด

6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

ถูกต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ເພັນ ມາຄູມເລັກນ

ຜູ້ແຕ່ງ ພ້ອມ ທົ່ວມລື້

ທໍານອງ ສາມສົບຍັງແຈ້ວ

ມາພວກຮາມາຄູມເລັກນ
ມີຕົວທົດໃສ່ໄວ້ໃຫ້ຫລັກໃໝ່

ຄູມເລັກນີ້ເຮັດວຽກກັນຝຶກຝົນໄດ້
ເພື່ອຈະໄດ້ຮັມກັນກັບພດຄູມ

ລາ ລາ ລາ ລາ

ລາ ລາ ລາ ລາ

ไปความรู้ที่ 2

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่งหลักสิบ

$$72 \times 3 = \square$$

ตอบ ๒๑๖

← ตัวค่า
 ← ตัวคูณ
 ← ผลคูณ

วิธีคิด ขั้นตอนในการคูณ เริ่มคูณจากหลักหน่วยก่อน แล้วคูณในหลักสิบ และ หลักร้อย

- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 2 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักหน่วย
ได้ 6 ใส่ 6 ในหลักหน่วย
- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 7 สิบ ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักสิบ
ได้ 21 สิบ ใส่ 1 ในหลักสิบ และใส่ 2 ในหลักร้อย
- ได้ผลคูณเท่ากับ 216

ตอบ ๒๑๖

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 2 (กลุ่มน)

เรื่อง การคูณที่มีพหุค

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บททวนการคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนตั้งแต่สองหลักขึ้นไปที่ไม่มีการทด

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงเขียนเติมผลคูณลงใน ให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

$$71 \times 2 = \boxed{142}$$

$$82 \times 3 = \boxed{246}$$

$$1. 21 \times 6 = \boxed{}$$

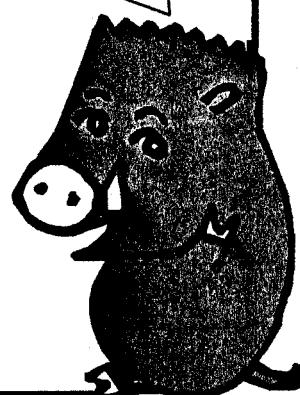
$$2. 32 \times 4 = \boxed{}$$

$$3. 52 \times 3 = \boxed{}$$

$$4. 72 \times 2 = \boxed{}$$

$$5. 91 \times 4 = \boxed{}$$

ความสมเหตุสมผลของ
คำตอบคือบนครับ

เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 2 (กลุ่ม)

เรื่อง การคูณที่มีพหุ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ทบทวนการคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนตั้งแต่สองหลักขึ้นไปที่ไม่มีการทด

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงเขียนเติมผลคูณลงใน ให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

$$71 \times 2 = \boxed{142}$$

$$82 \times 3 = \boxed{246}$$

$$1. 21 \times 6 = \boxed{126}$$

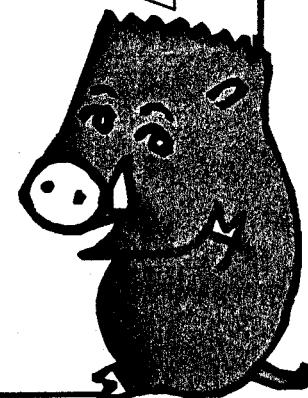
$$2. 32 \times 4 = \boxed{128}$$

$$3. 52 \times 3 = \boxed{156}$$

$$4. 73 \times 2 = \boxed{146}$$

$$5. 91 \times 4 = \boxed{364}$$

ดูความสมเหตุสมผล
ของคำตอบด้วยนะ

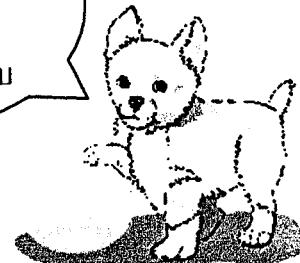

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 2 (รายบุคคล)

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่งหลักสิบ

คำชี้แจง 1. ข้อสอบ มีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากรบท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำลงในกระดาษคำตอบ

<p>1. $53 \times 3 = \square$</p> <p>ก. 56 ข. 83 ค. 109 ง. 159</p>	<p>4. $82 \times 4 = \square$</p> <p>ก. 328 ข. 338 ค. 382 ง. 482</p>
<p>2. $61 \times 5 = \square$</p> <p>ก. 66 ข. 116 ค. 305 ง. 315</p>	<p>5. $91 \times 8 = \square$</p> <p>ก. 178 ข. 198 ค. 728 ง. 738</p>
<p>3. $74 \times 2 = \square$</p> <p>ก. 146 ข. 148 ค. 156 ง. 158</p>	 <div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; width: fit-content; margin-left: auto; margin-right: auto;"> <p>ถ้าไม่มีหลักหน่วย ต้องนับจำนวน เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งครับ</p> </div>

ເຈລຍ

ແບບຟິກເສຣີມທັກຂະໜີ 2 (ຮາຍນຸກຄລ)

1. ຄ
2. ຄ
3. ຂ
4. ກ
5. ຄ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 การคูณ

เวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศทั้งสองหลัก

1. สาระสำคัญ

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศ เริ่มจากคูณในหลักหน่วย ก่อนแล้วจึงคูณในหลักสิบซึ่งอยู่ต่อไปทางซ้ายมือ เมื่อผลคูณในหลักหน่วยครบสิบหรือมากกว่าสิบให้ใส่ผลลัพธ์เฉพาะหลักหน่วย ส่วนผลลัพธ์หลักสิบนั้นให้ทัดไปให้ผลลัพธ์ของการคูณในหลักสิบต่อไป

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 หาผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศได้

2.2 บอกวิธีการหาผลคูณได้

2.3 บอกความสมเหตุสมผลของคำตอบได้

3. สาระการเรียนรู้

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศได้

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1 ครูและนักเรียนช่วยกันเคลย์การบ้านบนกระดานดำ โดยให้เปลี่ยนกันตรวจ

4.2 นักเรียนสังเกตแผนภูมิการคูณ

ร้อย	สิบ	หน่วย
4	3	
	4	×
		2
		<hr/> <hr/>

($4 \times 3 = 12$ คือ 1 สิบ กับ 2 หน่วย
เพิ่ม 2 ในหลักหน่วย ทศ 1 สิบ
ให้หลักสิบ)

ร้อย	สิบ	หน่วย
4	3	
		4
1	7	2
		<hr/> <hr/>

($4 \times 4 = 16$ คือ 1 สิบ รวมกับ
อีก 1 สิบ เป็น 17 สิบ เพิ่ม 7
ในหลักสิบ และ 1 ในหลักร้อย)

4.3 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายวิธีทางผลคูณ การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลัก กับจำนวนสองหลักที่มีหนึ่ง เริ่มจากคูณในหลักหน่วยก่อนแล้วจึงคูณในหลักสิบซึ่งอยู่ด้านไปทางซ้ายมือ เมื่อผลคูณในหลักหน่วยครบสิบหรือมากกว่าสิบให้ใส่ผลลัพธ์เฉพาะหลักหน่วย ส่วนผลลัพธ์หลักสิบนั้นให้ทดไปให้ผลลัพธ์ของการคูณในหลักสิบต่อไป

ข้อที่ 1 เริ่มคูณในหลักหน่วยก่อนจะได้ 12 มาจาก $3 + 3 + 3 + 3$

$$\text{หรือ } 4 \times 3 = 12 \text{ (คือ } 1 \text{ สิบ กับ } 2 \text{ หน่วย)}$$

ข้อที่ 2 คูณในหลักสิบ จะได้ 160 มาจาก $40 + 40 + 40 + 40$

$$\text{หรือ } 4 \times 40 = 160 \text{ (คือ } 16 \text{ สิบ)}$$

$$\text{ดังนั้น } 4 \times 43 = 172 \text{ (คือ } 12 + 160)$$

4.4 นักเรียนพิจารณาความสมเหตุสมผลของคำตอบที่ได้ $43 \times 4 = 172$

172 เป็นคำตอบที่สมเหตุสมผล เพราะ 43 อยู่ระหว่าง 40 กับ 50

$$40 \times 4 = 160 \text{ และ } 50 \times 4 = 200$$

คำตอบของ 43×4 ควรอยู่ระหว่าง 160 กับ 200

ดังนั้น 172 เป็นคำตอบที่สมเหตุสมผล

4.5 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีทางผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสองหลักที่มีหนึ่งหลักทุกหลัก

4.6 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มคละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 3 – 4 คน ศึกษาด้วยกันในความรู้ และทำแบบฝึกเสริมทักษะรายกลุ่ม จากนั้นนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ครูแจกเฉลยให้นักเรียนเพื่อสับสนตรวจ นำส่งครูเพื่อตรวจสอบอีกรอบหนึ่งแล้วให้คะแนน

4.7 ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะรายบุคคล ชนิดปรนัย จำนวน 5 ข้อ และเปลี่ยนกันตรวจจากเฉลยที่ครูแจกให้ พิจารณาดูความสมเหตุสมผลของคำตอบ

4.8 ครูสั่งการบ้านในหนังสือเรียนหน้า 113 ข้อ 11,12 และ 15

ครูแจ้งผลในวันถัดไป

5. วัสดุอุปกรณ์ ถือ และแหล่งเรียนรู้

5.1 แผนภูมิการคูณ

5.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

5.3 หนังสือแบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกระทรวงศึกษาธิการ

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

6.1 วิธีการ

6.1.1 สังเกต

6.1.2 ตรวจแบบฝึกเสริมทักษะ

6.1.3 ตรวจแบบฝึกหัด

6.2 เครื่องมือ

6.2.1 แบบสังเกต

6.2.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

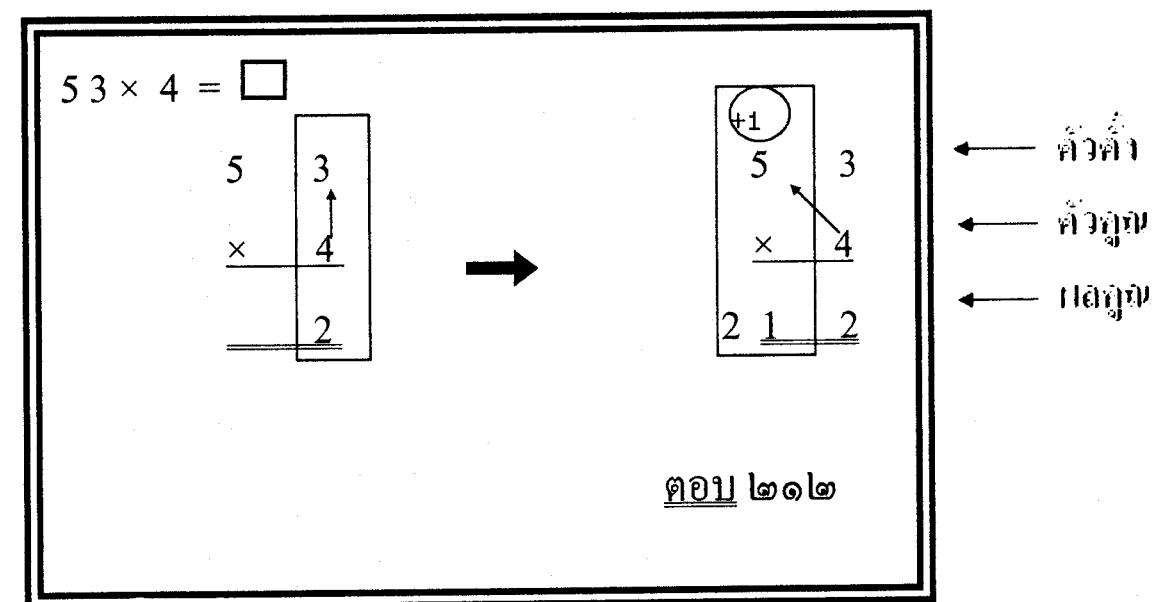
6.2.3 แบบฝึกหัด

6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

ถูกต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ไปความรู้ที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศทั้งสองหลัก

วิธีคิด ขั้นตอนในการคูณ เริ่มคูณจากหลักหน่วยก่อน แล้วคูณในหลักสิบ

- นำ 4 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 3 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักหน่วย
ได้ 12 ใส่ 2 ในหลักหน่วย แล้วทดไว้ 1 สิบ
- นำ 4 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 5 สิบ ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักสิบ
ได้ 20 สิบ
- นำ 1 สิบ (ที่ทดไว้) มาบวกกับ 20 สิบ ได้ 21 สิบหรือ 210
- ใส่ 1 ในหลักสิบ และใส่ 2 ในหลักร้อย
- ได้ผลคูณเท่ากับ 212

ตอบ ๒๑๒

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 3 (กลุ่ม)

เรื่อง การคูณที่มีพหุค

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีพหุคห้าส่องหลัก

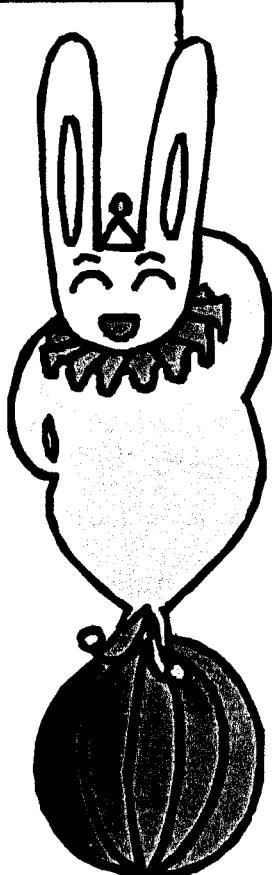
คำชี้แจง 1. แบบฝึกนี้ห้ามค 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงเขียนเติมผลคูณลงใน ให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

$$56 \times 2 = \boxed{112}$$

$$63 \times 4 = \boxed{252}$$

	<p>1. $23 \times 5 =$ <input type="text"/></p> <p>2. $45 \times 3 =$ <input type="text"/></p> <p>3. $56 \times 3 =$ <input type="text"/></p> <p>4. $34 \times 4 =$ <input type="text"/></p> <p>5. $32 \times 6 =$ <input type="text"/></p>
---	---

เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 3 (กลุ่ม)

เรื่อง การคูณที่มีพหุ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีพหุทั้งสองหลัก

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงเขียนเติมผลคูณลงใน ให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

$$56 \times 2 = \boxed{112}$$

$$63 \times 4 = \boxed{252}$$

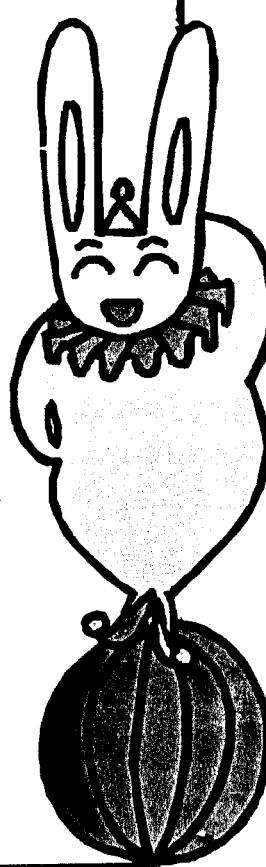
5. $23 \times 5 = \boxed{115}$

6. $45 \times 3 = \boxed{135}$

7. $56 \times 3 = \boxed{168}$

8. $34 \times 4 = \boxed{136}$

9. $32 \times 6 = \boxed{192}$

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 3 (รายบุคคล)

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศทั้งสองหลัก

- คำชี้แจง** 1. ข้อสอบ มีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน
 2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากรบท (x) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่
 ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำลงในกระดาษคำตอบ

1. $98 \times 2 = \square$ ก. 180 ข. 186 ค. 190 ง. 196	4. $83 \times 4 = \square$ ก. 332 ข. 337 ค. 347 ง. 843
2. $59 \times 3 = \square$ ก. 157 ข. 162 ค. 177 ง. 222	5. $27 \times 6 = \square$ ก. 122 ข. 134 ค. 144 ง. 162
3. $92 \times 5 = \square$ ก. 450 ข. 460 ค. 470 ง. 540	 <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;"> อวยาลีมทด นะครับ </div>

ເຈລຍ

ແນບົກເສຣມທັກຍະທີ 3 (ຮາຍນຸກຄດ)

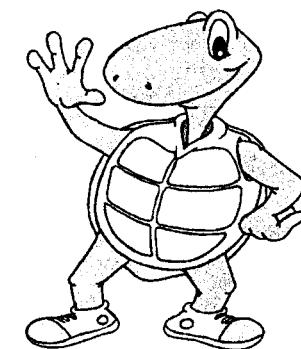
1. ຈ

2. ຄ

3. ຂ

4. ກ

5. ຉ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 การคูณ

จำนวน 1 ชั่วโมง

เรื่อง การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลัก ที่มีติดจากหลักหน่วย
ไปหลักสิบ

1. สาระสำคัญ

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักที่มีการติดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ ทำได้โดยคูณกับจำนวนในหลักหน่วยก่อน แล้วจึงคูณกับจำนวนในหลักสิบ ไปทางซ้ายมือตามลำดับ เมื่อผลคูณในหลักหน่วย ครบสิบหรือมากกว่าสิบให้ใส่ผลลัพธ์เฉพาะหลักหน่วย ส่วนผลลัพธ์หลักสิบนั้นให้ทดไปให้ผลลัพธ์ของการคูณในหลักสิบ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 หาผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลัก ที่มีการติดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

2.2 นักเรียนบอกความสมเหตุสมผลของคำตอบได้

3. สารการเรียนรู้

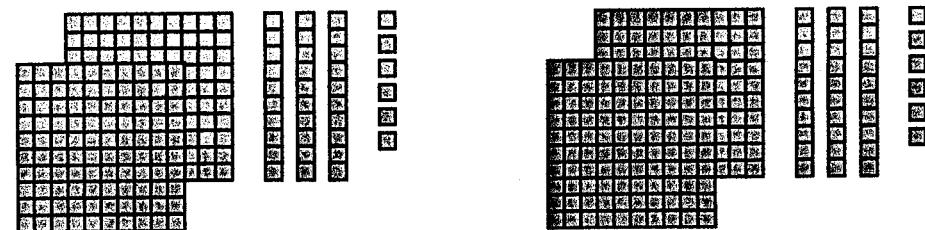
การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลัก ที่มีการติดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยการบ้านบนกระดานคำ

4.2 นักเรียนช่วยกันหาคำตอบ จากประโยชน์สัญลักษณ์การคูณเลขหลักเดียวกับจำนวนที่มีสามหลักที่มีการติดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ เช่น $236 \times 2 = \square$

4.3 นักเรียนใช้ตารางร้อย ตารางสิบ ตารางหน่วย ช่วยในการหาคำตอบ เช่น

4.4 นักเรียนเขียนประวัติศาสตร์กิจกรรมการคูณให้อยู่ในรูปของการบวก

$$\text{ เช่น } 236 \times 2 = 236 + 236 = 472$$

4.5 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายวิธีการหาผลคูณที่มีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบและความสมเหตุสมผลของคำตอบ

ข้อที่ 1 เริ่มคูณในหลักหน่วยจะได้ 12 มาจาก $6 + 6$ หรือ 2×6

(คือ 1 สิบ กับ 2 หน่วย)

ข้อที่ 2 คูณในหลักสิบ จะได้ 60 มาจาก $30 + 30$ หรือ 2×30

ข้อที่ 3 คูณในหลักร้อย จะได้ 400 มาจาก $200 + 200$ หรือ 2×200

$$\text{ดังนี้ } 236 \times 2 = 472$$

ซึ่งจำนวน 236 อยู่ระหว่าง 200 กับ 300 เมื่อคูณกับ 2 ผลลัพธ์ที่ได้

จะใกล้เคียงกับ 400 แต่ไม่เกิน 600 ดังนั้น 472 น่าจะเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

4.6 นักเรียนเขียนแผนภูมิการคูณ และแสดงวิธีหาคำตอบในแนวตั้ง ดังนี้

$$2 \times 236 = \square$$

		+1		
ร้อย	สิบ	หน่วย	วิธีทำ	
2	3	6		2 3 6
		2	\times	<u>—</u> 2
4	7	2		4 7 2
			ตอบ	๔๗๒

4.7 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีหาผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสองหลักที่มีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

4.8 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มทดลองความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 3 – 4 คนศึกษาตัวอย่างจากใบความรู้ และทำแบบฝึกเสริมทักษะรายกลุ่ม จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูแจกเฉลยให้นักเรียนเพื่อสรับกันตรวจ นำส่งครูเพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งแล้วให้คะแนน

4.9 ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะรายบุคคล ชนิดปรนัย จำนวน 5 ข้อ และเปลี่ยนกันตรวจจากแบบที่ครูแจกให้ พิจารณาดูความสมเหตุสมผลของคำตอบ ส่งครูเพื่อตรวจสอบแล้วให้คะแนน

4.10 ครูสั่งการบ้านในหนังสือเรียนหน้า 121 ข้อ 1,4 และ 7 ครูแจ้งผลในวันถัดไป

5. วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

5.1 แผ่นตารางร้อย ตารางสิบ ตารางหน่วย

5.2 แผนภูมิการคูณ

5.3 แบบฝึกเสริมทักษะการคูณที่มีทศ 2 ฉบับ

5.4 หนังสือแบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกระทรวงศึกษาธิการ

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

6.1 วิธีการ

6.1.1 สังเกต

6.1.2 ตรวจแบบฝึกเสริมทักษะ

6.1.3 ตรวจแบบฝึกหัด

6.2 เครื่องมือ

6.2.1 แบบสังเกต

6.2.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

6.2.3 แบบฝึกหัด

6.3 เกณฑ์การวัดและประเมิน

ถูกต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ใบความรู้ที่ 4

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักที่มีการทด
จากหลักหน่วยไปหลักสิบ

$$328 \times 3 = \square$$

(+2)

$$\begin{array}{r} 3 \ 2 \ 8 \\ \times \quad 3 \\ \hline 4 \end{array}$$

(+2)

$$\begin{array}{r} 3 \ 2 \ 8 \\ \times \quad 3 \\ \hline 8 \ 4 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 3 \ 2 \ 8 \\ \times \quad 3 \\ \hline 9 \ 8 \ 4 \end{array}$$

ตอบ ๕๘๔

วิธีคิด ขั้นตอนในการคูณ เริ่มคูณจากหลักหน่วยก่อน แล้วคูณในหลักสิบ และ หลักร้อย

- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 8 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักหน่วย
ได้ 24 ใส่ 4 ในหลักหน่วย แล้วทดไว้ 2 สิบ
- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 2 สิบ ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักสิบ
ได้ 6 สิบ
- นำ 2 สิบ (ที่ทดไว้) มาบวกกับ 6 สิบ ได้ 8 สิบ ใส่ 8 ในหลักสิบ
- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 3 ร้อย ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักร้อย
ได้ 9 ร้อย ใส่ 9 ในหลักร้อย
- ได้ผลคูณเท่ากับ 984

ตอบ ๕๘๔

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 4 (กลุ่ม)

เรื่อง การคูณที่มีพหุปัจจัย 2

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลัก ที่มีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

คำชี้แจง 1. แบบฝึกนี้ทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงแสดงวิธีทำ

(+1)

$$\text{ตัวอย่าง } 319 \times 2 = \square \quad \text{วิธีทำ } \begin{array}{r} 319 \\ \times 2 \\ \hline 638 \end{array}$$

$\times \quad 2$

6 3 8 ตอบ ๖๓๘

1. $128 \times 3 = \square$

วิธีทำ.....

.....

.....

ตอบ.....

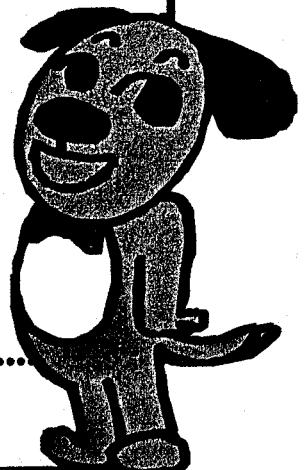
2. $209 \times 4 = \square$

วิธีทำ.....

.....

.....

ตอบ.....

เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 4 (กลุ่ม)

เรื่อง การคูณที่มีทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลัก ที่มีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. งดแสดงวิธีทำ

ตัวอย่าง $319 \times 2 = \square$ วิธีทำ $\begin{array}{r} +1 \\ 319 \\ \times 2 \\ \hline 638 \end{array}$

\times

638

ตอบ ๖๓๘

1. $128 \times 3 = \square$ +2

วิธีทำ.....1 2 8.....

..... \times3.....

.....3 8 4.....

ตอบ ๓๘๔

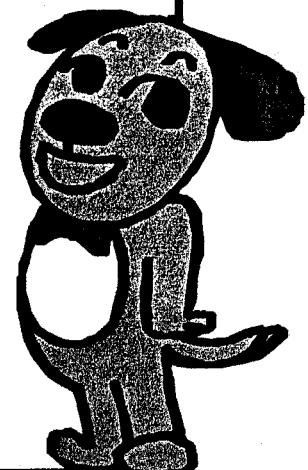
2. $209 \times 4 = \square$ +3

วิธีทำ.....2 0 9.....

..... \times4.....

.....8 3 6.....

ตอบ ๘๓๖

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 4 (รายบุคคล)

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลัก ที่มีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

คำชี้แจง 1. ข้อสอบ มีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากรบท (\times) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำลงในกระดาษคำตอบ

1. $216 \times 2 = \square$ ก. 432 ข. 442 ค. 522 ง. 532	4. $217 \times 4 = \square$ ก. 844 ข. 868 ค. 924 ง. 928
2. $105 \times 5 = \square$ ก. 105 ข. 125 ค. 505 ง. 525	5. $113 \times 6 = \square$ ก. 678 ข. 679 ค. 778 ง. 779
3. $314 \times 3 = \square$ ก. 632 ข. 642 ค. 942 ง. 962	 ทำได้กันทุกคนใช่ไหมครับ

เจดีย์

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 4 (รายบุคคล)

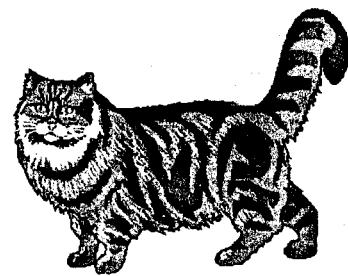
1. ก

2. ง

3. ค

4. ช

5. ก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 การคูณ

เวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการทดจากหลักสิบไปหลักร้อย

1. สาระสำคัญ

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักที่มีการทดจากหลักสิบไปหลักร้อย ทำได้โดยคูณกับจำนวนในหลักหน่วยก่อนแล้วจึงคูณในหลักสิบ ซึ่งอยู่ติดไปทางซ้าย เมื่อผลคูณในหลักสิบมีจำนวนสองหลัก ให้ใส่ผลลัพธ์เฉพาะหลักแรก ทางขวามือ ส่วนผลลัพธ์หลักเดียวไปนั้น ให้ทดไปให้ผลลัพธ์ของการคูณในหลักร้อย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 หาผลคูณจากโจทย์การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักที่มีการทดจากหลักสิบไปหลักร้อย

2.2 บอกความสมเหตุสมผลของคำตอบได้

3. สารการเรียนรู้

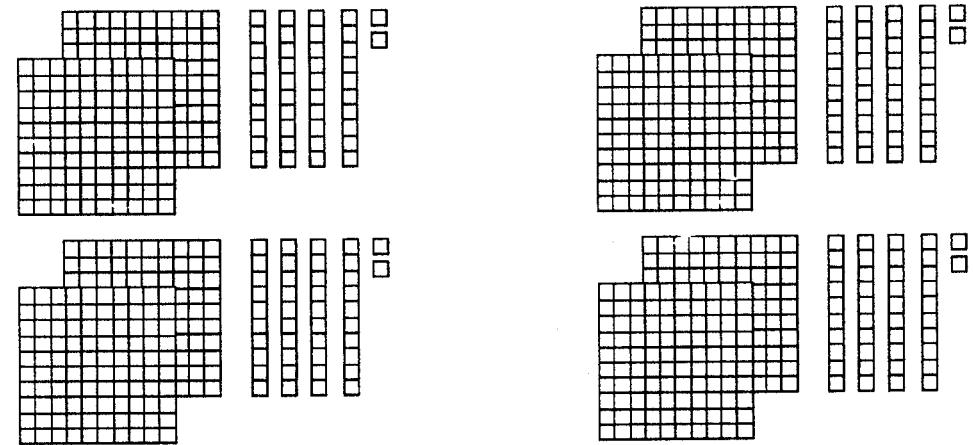
การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักที่มีการทดจากหลักสิบไปหลักร้อย

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยการบ้านบนกระดานคำ

4.2 นักเรียนช่วยกันหาผลคูณจำนวนที่มีการทดจากหลักสิบไปหลักร้อย แต่ไม่มีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบ เช่น $242 \times 4 = \square$ โดยเขียนให้อยู่ในรูปกระจาย และหาคำตอบ $242 \times 4 = 242 + 242 + 242 + 242 = 968$

4.3 นักเรียนนำแผ่นตารางร้อย ตารางสิบ ตารางหน่วย มาช่วยในการคิดหาคำตอบ จะได้ $242 \times 4 = 800 + 160 + 8 = 968$

4.3 นักเรียน เขียนขั้นตอนแสดงการคูณในแนวตั้งบนกระดาษและหาคำตอบโดย คูณครูและเพื่อนๆ ช่วยแนะนำ อธิบายขั้นตอนการคูณตามลำดับ

$$4 \times 242 = \square$$

ร้อย		สิบ	หน่วย
2	4	2	
			4
9	6	8	

×

วิธีทำ

2	4	2	×	4		
				—		
				9	6	8

ตอบ 568

4.4 นักเรียนพิจารณาความสมเหตุสมผลของคำตอบ คือ
จำนวน 242 อยู่ระหว่าง 200 กับ 300 เมื่อคูณกับ 4 ผลลัพธ์ที่ได้จะใกล้เคียงกับ 800 แต่ไม่เกิน 1,200 ดังนั้น 968 น่าจะเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

4.5 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีหาผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักที่มีทศจากหลักสิบไปหลักร้อย

4.6 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เกรด ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 3 – 4 คนศึกษาตัวอย่างจากใบความรู้ และทำแบบฝึกเสริมทักษะรายกลุ่ม จากนั้น

นำเสนอ หน้าชั้นเรียน ครูแจกเกลยให้นักเรียนเพื่อสับกันตรวจ นำส่งครูเพื่อตรวจสอบ อีกครั้งหนึ่งแล้วให้คะแนน

4.7 ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะรายบุคคล ชนิดปรนัย จำนวน 5 ข้อ และเปลี่ยนกันตรวจจากเกลย พิจารณาดูความสมเหตุสมผลของคำตอบ

4.8 ครูสั่งการบ้านในหนังสือเรียนหน้า 123 ข้อ 1,2 และ 13 ครูแจ้งผลในวัดถัดไป

5. วัดดูอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

5.1 แผ่นตารางร้อย ตารางสิบ ตารางหน่วย

5.2 แบบฝึกเสริมทักษะการคูณที่มีทศ 2 ฉบับ

5.3 หนังสือแบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกระทรวงศึกษาธิการ

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

6.1 วิธีการ

6.1.1 สังเกต

6.1.2 ตรวจแบบฝึกเสริมทักษะ

6.1.3 ตรวจแบบฝึกหัด

6.2 เครื่องมือ

6.2.1 แบบสังเกต

6.2.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

6.2.3 แบบฝึกหัด

6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

ถูกต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ใบความรู้ที่ 5

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลัก

มีการทดจากหลักสิบไปหลักร้อย

$293 \times 2 = \square$

ตัวอย่าง ๕๘๖

← ตัวศูนย์
← ตัวสิบ
← ผลลัพธ์

วิธีคิด ขั้นตอนในการคูณ เริ่มคูณจากหลักหน่วยก่อน แล้วคูณในหลักสิบ และหลักร้อย

- นำ 2 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 3 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักหน่วย ได้ 6 ใส่ 6 ในหลักหน่วย
- นำ 2 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 9 สิบ ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักสิบ ได้ 18 สิบ ใส่ 8 ในหลักสิบ และทดไว้ 1 ร้อย (10 สิบ)
- นำ 2 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 2 ร้อย ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักร้อย ได้ 4 ร้อย
- นำ 1 ร้อย (ที่ทดไว้) มาบวกกับ 4 ร้อย ได้ 5 ร้อย ใส่ 5 ในหลักร้อย ได้ผลลัพธ์เท่ากับ 586

ตอบ ๕๘๖

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 5 (กลุ่ม)

เรื่อง การคูณที่มีพหุ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการทดจากหลักสิบไปหลักร้อย

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงแสดงวิธีทำ

(+2)

ตัวอย่าง $152 \times 4 = \square$ วิธีทำ 1 5 2

$$\begin{array}{r}
 & \times & 4 \\
 \hline
 6 & 0 & 8
 \end{array}
 \quad \text{ตอบ } 608$$

1. $182 \times 3 = \square$

วิธีทำ.....

.....

ตอบ.....

2. $151 \times 6 = \square$

วิธีทำ.....

.....

ตอบ.....

เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 5 (กลุ่ม)

เรื่อง การคูณที่มีพหุค

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการลดจากหลักสิบไปหลักร้อย

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงแสดงวิธีทำ

(+2)

$$\text{ตัวอย่าง } 152 \times 4 = \square \quad \text{วิธีทำ} \quad \begin{array}{r} 1 \ 5 \ 2 \\ \times \quad 4 \\ \hline 6 \ 0 \ 8 \end{array}$$

ตอบ ๖๐๘

$$1. 182 \times 3 = \square \quad (+2)$$

วิธีทำ 1 8 2

..... \times 3

..... 5 4 6 ตอบ ๕๔๖

$$2. 151 \times 6 = \square \quad (+3)$$

วิธีทำ 1 5 1

..... \times 6

..... 9 0 6 ตอบ ๙๐๖

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 5 (รายบุคคล)

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการทดจากหลักสิบไปหลักร้อย

คำชี้แจง 1. ข้อสอบมีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากรบท (x) ทับตัวอักษรหน้าข้อ

ที่ลูกที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำลงในกระดาษคำตอบ

1. $190 \times 2 = \square$ ก. 280 ข. 380 ค. 382 ง. 682	4. $241 \times 4 = \square$ ก. 664 ข. 864 ค. 964 ง. 965
2. $171 \times 5 = \square$ ก. 175 ข. 535 ค. 635 ง. 855	5. $121 \times 9 = \square$ ก. 1,089 ข. 1,099 ค. 1,180 ง. 1,190
3. $263 \times 3 = \square$ ก. 596 ข. 696 ค. 689 ง. 789	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: auto;"> คำตอบมีความสมเหตุสมผล หรือเปล่าจ๊ะ </div>

ເຈລຍ

ແບນຟຶກເສຣີມທັກຍະທີ 5 (ຮາຍນຸກຄລ)

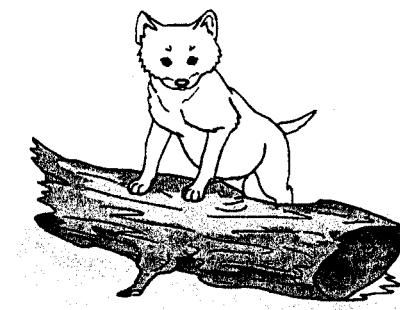
1. ຂ

2. ຄ

3. ຄ

4. ຄ

5. ຄ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 การคูณ

เวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการทดจากหลักหน่วย

ไปหลักสิบและจากหลักสิบไปหลักร้อย

1. สาระสำคัญ

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักที่มีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบและหลักสิบไปหลักร้อย ทำได้โดยคูณกับจำนวนในหลักหน่วยก่อนแล้วจึงคูณในหลักสิบไปทางซ้ายมือตามลำดับ เมื่อผลคูณในหลักหน่วยครบสิบหรือมากกว่าสิบให้ใส่ผลลัพธ์เฉพาะหลักหน่วย ส่วนผลลัพธ์หลักสิบนั้น ให้กดไปให้ผลลัพธ์ของการคูณในหลักสิบ การคูณในหลักสิบทำเช่นเดียวกัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 หาผลคูณจากโจทย์การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักที่มีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบและหลักสิบไปหลักร้อยได้

2.2 นักเรียนบอกความสมเหตุสมผลของคำตอบได้

3. สารการเรียนรู้

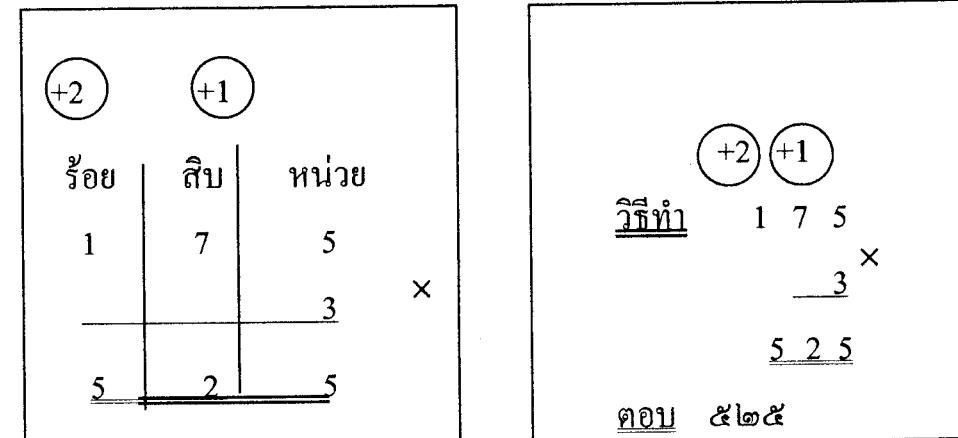
การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักที่มีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบและหลักสิบไปหลักร้อย

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยการบ้านบนกระดานคำ

4.2 นักเรียนช่วยกันหาผลคูณจำนวนที่มีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบและจากหลักสิบไปหลักร้อย

นักเรียนสังเกตแผนภูมิการคูณ $175 \times 3 = \square$

4.3 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายการหาผลคูณจากแผนภูมิ

ข้อที่ 1 เริ่มคูณในหลักหน่วยจะได้ 15 มาจาก $5 + 5 + 5$ หรือ 3×5

คือ (1 สิบ กับ 5 หน่วย)

ข้อที่ 2 คูณในหลักสิบ จะได้ 210 มาจาก $70 + 70 + 70$ หรือ 3×70

ข้อที่ 3 คูณในหลักร้อย จะได้ 300 มาจาก $100 + 100 + 100$ หรือ 3×100

ดังนั้น $3 \times 175 = 525$

ซึ่งจำนวน 175 อยู่ระหว่าง 100 กับ 200 เมื่อคูณกับ 3 ผลลัพธ์ที่ได้ จะใกล้เคียงกับ 300

แต่ไม่เกิน 600 ดังนั้น 525 น่าจะเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

4.4 นักเรียนช่วยกันหาผลคูณจากโจทย์ในทำนองเดียวกันอีก 2 ข้อ

เช่น $156 \times 4 = \square$, $245 \times 3 = \square$

4.5 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีหาผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักที่มีทศจากหลักหน่วยไปหลักสิบและจากหลักสิบไปหลักร้อย

4.6 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มคละความสามารถ (เกรด ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 3 – 4 คนศึกษาตัวอย่างจากใบความรู้ และทำแบบฝึกเสริมทักษะรายกลุ่ม จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูแจกเฉลยให้นักเรียนเพื่อสังเกต นำส่งครูเพื่อตรวจสอบ อีกครั้งหนึ่งแล้วให้คะแนน

4.7 ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะรายบุคคล ชนิดปรนัย จำนวน 5 ข้อ และเปลี่ยนกันตรวจจากเฉลย พิจารณาดูความสมเหตุสมผลของคำตอบ

4.8 ครูสั่งการบ้านในหนังสือเรียนหน้า 125 ข้อ 3,8 และ 12 ครูแจ้งผลในวัดถัดไป

5. วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

5.1 แผนภูมิการคูณ

5.2 แบบฝึกเสริมทักษะการคูณที่มีทด 2 ฉบับ

5.2 หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกระทรวงศึกษาธิการ

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

6.1 วิธีการ

6.1.1 สังเกต

6.1.2 ตรวจแบบเสริมทักษะ

6.1.3 ตรวจแบบฝึกหัด

6.2 เครื่องมือ

6.2.1 แบบสังเกต

6.2.2 แบบเสริมทักษะ

6.2.3 แบบฝึกหัด

6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

ถูกต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ใบความรู้ที่ 6

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักที่มีการทด

จากหลักหน่วยไปหลักสิบและหลักสิบไปหลักร้อย

$197 \times 3 = \square$

ตอบ ๕๙๑

วิธีคิด ขั้นตอนในการคูณ เริ่มคูณจากหลักหน่วยก่อน แล้วคูณในหลักสิบ

และหลักร้อย

- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 7 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักหน่วย ได้ 21 ใส่ 1 ในหลักหน่วยแล้วทดไว้ 2 สิบ
- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 9 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักสิบ ได้ 27 สิบ
- นำ 2 (ที่ทดไว้) มาบวกกับ 27 สิบ ได้ 29 สิบ ใส่ 9 ในหลักสิบ แล้ว ทดไว้ 2 ร้อย (20 สิบ)
- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 1 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักร้อย ได้ 3 ร้อย
- นำ 2 ร้อย (ที่ทดไว้) มาบวกกับ 3 ร้อย ได้ 5 ร้อย ใส่ 5 ในหลักร้อย
- ได้ผลคูณเท่ากับ 591

ตอบ ๕๙๑

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 6 (กลุ่ม)

เรื่อง การคูณที่มีพจน์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการลดจาก
หลักหน่วยไปหลักสิบและหลักสิบไปหลักร้อย

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงแสดงวิธีทำ

$$\begin{array}{c} +2 \\ \hline +1 \end{array}$$

ตัวอย่าง $132 \times 8 = \square$ วิธีทำ 1 3 2

$$\begin{array}{r}
 \times \quad 8 \\
 \hline
 1 \quad 0 \quad 5 \quad 6
 \end{array}
 \qquad \text{ตอบ } 1,056$$

1. $254 \times 3 = \square$

วิธีทำ.....

.....

ตอบ.....

2. $172 \times 5 = \square$

วิธีทำ.....

.....

ตอบ.....

เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 6 (กลุ่ม)

เรื่อง การคุณที่มี功德

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการทดจากหลักหน่วยไปหลักสิบและหลักสิบไปหลักร้อย

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. งานแสดงวิธีทำ

ตัวอย่าง $132 \times 8 = \square$ วิธีทำ

$+ 2$	$+ 1$	
1	3	
\times	8	
<hr/>		
1	0	5

1. $254 \times 3 = \square$ (+1) (+1)

ଟବଣ୍ଡିଙ୍କ....

2. $172 \times 5 = \square$

วันที่ทำ.....1..7..2.....

ଟୋପ୍.ଫେସ୍....

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 6 (รายบุคคล)

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสามหลักมีการทดจากหลักหน่วยไป

หลักสิบและหลักสิบไปหลักร้อย

คำชี้แจง 1. ข้อสอบมีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่

ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำลงในกระดาษคำตอบ

<p>1. $258 \times 2 = \square$</p> <p>ก. 416 ข. 516 ค. 580 ง. 606</p>	<p>4. $236 \times 4 = \square$</p> <p>ก. 944 ข. 948 ค. 984 ง. 998</p>
<p>2. $164 \times 3 = \square$</p> <p>ก. 382 ข. 482 ค. 492 ง. 692</p>	<p>5. $142 \times 6 = \square$</p> <p>ก. 122 ข. 662 ค. 742 ง. 852</p>
<p>3. $142 \times 5 = \square$</p> <p>ก. 710 ข. 720 ค. 800 ง. 920</p>	 <p style="margin-left: 20px;">ทุกคนท่องสูตรคูณได้ ถูกต้องแม่นยำใช้มีครับ</p>

ເຈລຍ

ແບນຝຶກເສຣິມທັກຍະທີ 6 (ຮາຍນຸກຄລ)

1. ຂ

2. ຄ

3. ກ

4. ປ

5. ນ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ บทที่ 7 การคูณ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง การคุณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสี่หลักมีทศทุกหลัก

1. สาระสำคัญ

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสี่หลัก อาจทำได้โดยการคูณกับจำนวนในหลักหน่วยก่อนแล้วจึงคูณกับจำนวนในหลักถัดไปทางซ้ายมือตามลำดับ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 หาผลคูณจากโจทย์การคูณจำนวนที่มีหลักเดียวกับจำนวนที่มีสี่หลักได้
 - 2.2 หาความสมเหตุสมผลของผลคูณได้

3. สาระการเรียนรู้

การคณ์จำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสี่หลัก

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

- 4.1 ครูและนักเรียนช่วยกันแลกเปลี่ยนบ้านบนกระดานดำ

4.2 นักเรียนนำแผนภูมิการคุณที่มีหลักเดียวกับจำนวนที่มีสีหลัก

เช่น $4 \times 1,653 = \square$ แสดงให้เพื่อนๆ ดู และช่วยกันอธิบายขั้นตอนการคุณที่ลงทะเบียน

พัน ร้อย 4 6	สิบ หน่วย 5 3	$4 \times 4,653 = \boxed{}$ <u>วิธีทำ</u>
	4	$\begin{array}{r} 4653 \\ \times 4 \\ \hline 18612 \end{array}$

4.3 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายวิธีการหาผลลัพธ์ที่มีการทดลองจากหลักหน่วยไปหลักศิบและความสมเหตุสมผลของคำอธิบาย

ข้อที่ 1 เริ่มคณในหลักหน่วยจะได้ 12 มาจาก $3 + 3 + 3 + 3$ หรือ 4×3

ข้อที่ 2 คณในหลักสิบ จะได้ 200 มาจาก $50 + 50 + 50 + 50$ หรือ 4×50

ขั้นที่ 3 คูณในหลักร้อย จะได้ $2,400$ มาจาก $600 + 600 + 600 + 600$

หรือ 4×600

ขั้นที่ 4 คูณในหลักพัน จะได้ $16,000$ มาจาก $4,000 + 4,000 + 4,000 + 4,000$

หรือ $4 \times 4,000$

$$\text{ดังนั้น } 4 \times 4,653 = 18,612$$

ซึ่งจำนวน $4,653$ อยู่ระหว่าง $4,000$ กับ $5,000$ เมื่อคูณกับ 4 ผลลัพธ์ที่ได้

จะใกล้เคียงกับ $16,000$ แต่ไม่เกิน $20,000$ ดังนั้น $18,612$ น่าจะเป็นคำตอบที่ ถูกต้อง

$$4.5 \text{ นักเรียนช่วยกันหาผลคูณ เช่น } 3 \times 6,875 = \square , 8 \times 6,234 = \square$$

4.6 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มคละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ $3 - 4$ คนศึกษาตัวอย่างจากใบความรู้ และทำแบบฝึกเสริมทักษะรายกลุ่ม จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูแจกเกลยให้นักเรียนเพื่อสับสันกันตรวจ นำส่งครูเพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งแล้วให้คะแนน

4.7 ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะรายบุคคล ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ และเปลี่ยนกันตรวจจากเกลย พิจารณาดูความสมเหตุสมผลของคำตอบ

4.8 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีหาผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสองหลักที่มีทุกหลัก

4.9 ครูสั่งการบ้านในหนังสือเรียนหน้า 126 ข้อ 11,13 และ 16

ครูแจ้งผลในวัดถัดไป

5. วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

5.1 แผนภูมิการคูณ

5.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

5.3 หนังสือแบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้พื้นฐานคอมพิวเตอร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกระทรวงศึกษาธิการ

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

6.1 วิธีการ

6.1.1 สังเกต

6.1.2 ตรวจแบบฝึกเสริมทักษะ

6.1.3 ตรวจแบบฝึกหัด

6.2 เครื่องมือ

6.2.1 แบบสังเกต

6.2.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

6.2.3 แบบฝึกหัด

6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

ถูกต้อง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ในความรู้ที่ 7

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสี่หลักมีทุกหลัก

$$7546 \times 3 = \boxed{}$$

ตอบ ๒๒,๖๓๘

← ค่าวิถี
 ← ค่าอุป
 ← ผลลัพธ์

วิธีคิด ขั้นตอนในการคูณ เริ่มคูณจากหลักหน่วยก่อน แล้วคูณในหลักสิบ

และหลักร้อย

- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 6 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักหน่วย
ได้ 18 ใส่ 8 ในหลักหน่วย และ ทศ 1 ในหลักสิบ
- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 4 สิบ ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักสิบ
ได้ 12 สิบ นำ 1 สิบที่ทศไว้มานำวกับ 12 ได้ 13 สิบ
ใส่ 3 ในหลักสิบ และ ทศ 1 ในหลักร้อย
- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 5 ร้อย ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักร้อย
ได้ 15 ร้อย นำ 1 ร้อยที่ทศไว้มานำวกับ 15 ได้ 16 ร้อย
ใส่ 6 ในหลักร้อย และ ทศ 1 ในหลักพัน
- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณ ไปคูณกับ 7 พัน ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักพัน
ได้ 21 พัน นำ 1 พันที่ทศไว้มานำวกับ 21 ได้ 22 พัน
ใส่ 2 ในหลักพัน และ ทศ 2 ในหลักหมื่น
- ได้ผลคูณเท่ากับ 22,638

ตอบ ๒๒,๖๓๘

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 7 (กลุ่ม)

เรื่อง การคูณที่มีพหุ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสี่หลักมีพหุทุกหลัก

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. งดแสดงวิธีทำ

ตัวอย่าง $1,638 \times 4 = \square$ วิธีทำ 1 3 6 5

$$\begin{array}{r}
 & \times & 4 \\
 \hline
 5 & 4 & 6 & 0 & \text{ตอบ } 5,460
 \end{array}$$

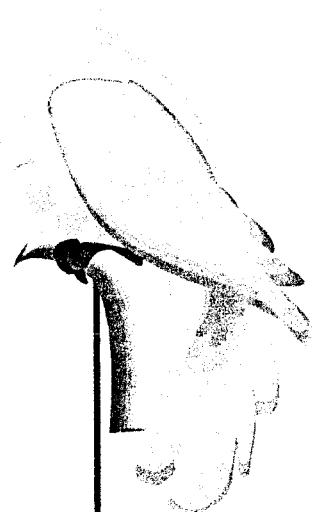
1. $3,725 \times 6 = \square$

วิธีทำ.....

.....

.....

ตอบ.....

2. $6,487 \times 5 = \square$

วิธีทำ.....

.....

.....

ตอบ.....

เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 7 (กลุ่ม)

เรื่อง การคูณที่มีพหุ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสี่หลักมีพหุทุกหลัก

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงแสดงวิธีทำ

$$\text{ตัวอย่าง } 1,638 \times 4 = \square \quad \text{วิธีทำ } \begin{array}{r} +1 +2 +2 \\ 1 \ 3 \ 6 \ 5 \\ \times \qquad \qquad 4 \\ \hline 5 \ 4 \ 6 \ 0 \end{array}$$

ตอบ ๕,๔๖๐

$$1. 3,725 \times 6 = \square \quad \begin{array}{r} +4 +1 +3 \\ \hline 3 \ 7 \ 2 \ 5 \end{array}$$

วิธีทำ.....3 7 2 5.....

$$\dots \dots \dots \times \qquad \qquad \qquad 6$$

$$\dots \dots \dots \underline{2 \ 2 \ 3 \ 5 \ 0} \dots \dots \dots$$

ตอบ ๒๒,๓๕๐

$$2. 6,487 \times 5 = \square$$

วิธีทำ.....6 4 8 7.....

$$\dots \dots \dots \times \qquad \qquad \qquad 5$$

$$\dots \dots \dots \underline{3 \ 2 \ 4 \ 3 \ 5} \dots \dots \dots$$

ตอบ ๓๒,๔๓๕

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 7 (รายบุคคล)

การคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสี่หลักมีพอดุลหลัก

- คำชี้แจง**
1. ข้อสอบทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน
 2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากรบท (x) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูก
ที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำลงในกระดาษคำตอบ

1. $4,685 \times 2 = \square$ ก. 8,260 ข. 9,370 ค. 9,460 ง. 9,480	4. $6,457 \times 3 = \square$ ก. 18,261 ข. 18,372 ค. 19,262 ง. 19,371
2. $2,823 \times 5 = \square$ ก. 11,405 ข. 12,415 ค. 14,115 ง. 15,005	5. $5,432 \times 6 = \square$ ก. 2,482 ข. 3,092 ค. 32,592 ง. 34,592
3. $5,346 \times 4 = \square$ ก. 21,384 ข. 21,424 ค. 22,324 ง. 22,474	 <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;"> อ่านแล้ว เขียนนะ </div>

ເນດຍ

ແບບຟຶກເສຣີມທັກຍະກີ 7 (ຮາຍນູກຄລ)

1. ຂ

2. ຄ

3. ກ

4. ຈ

5. ຄ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
บทที่ 7 การคูณ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ชั่วโมง 1 ชั่วโมง

เรื่อง การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลัก มีทฤษฎีทางคูณในหลักหน่วย

1. สาระสำคัญ

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลัก อาจอาศัยการกระจายจำนวนหนึ่งตามค่าประจำหลัก แล้วนำจำนวนแต่ละหลักไปคูณกับอีกจำนวนหนึ่ง จากนั้นจึงนำผลคูณที่ได้มาบวกกัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 หาผลคูณจากโจทย์การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทฤษฎีทางคูณในหลักหน่วยได้

2.2 นักเรียนบอกความสมเหตุสมผลของคำตอบได้

3. สารการเรียนรู้

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทฤษฎีทางคูณในหลักหน่วย

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยการบ้านบนกระดานดำ

4.2 นักเรียนหาผลคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักที่มีการทด
เพิ่มทางคูณในหลักหน่วย เช่น $25 \times 19 = \square$

จะได้ 25 จำนวน 10 ครั้ง นับได้ 250

และ 25 จำนวน 9 ครั้ง นับได้ 225

รวม $250 + 225 = 475$

<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="text-align: center;">ร้อย</th><th style="text-align: center;">สิบ</th><th style="text-align: center;">หน่วย</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td></td><td style="text-align: center;">2</td><td style="text-align: center;">5</td><td style="text-align: right;">\times</td></tr> <tr> <td></td><td style="text-align: center;">1</td><td style="text-align: center;">9</td><td></td></tr> <tr> <td style="text-align: center;">2</td><td style="text-align: center;">2</td><td style="text-align: center;">5</td><td></td></tr> <tr> <td></td><td style="text-align: center;">2</td><td style="text-align: center;">5</td><td style="text-align: center;">0</td></tr> <tr> <td></td><td style="text-align: center;"><u>4</u></td><td style="text-align: center;"><u>7</u></td><td style="text-align: center;"><u>5</u></td></tr> </tbody> </table>	ร้อย	สิบ	หน่วย		2	5	\times		1	9		2	2	5			2	5	0		<u>4</u>	<u>7</u>	<u>5</u>	$25 \times 19 = \square$ <u>วิธีทำ</u> $ \begin{array}{r} 25 \\ \times 19 \\ \hline 225 \\ 250 \\ \hline 475 \end{array} $ <p style="text-align: center;"><u>ตอบ 475</u></p>
ร้อย	สิบ	หน่วย																						
	2	5	\times																					
	1	9																						
2	2	5																						
	2	5	0																					
	<u>4</u>	<u>7</u>	<u>5</u>																					

4.3 นักเรียนดูแผนภูมิการคูณ และช่วยกันหาคำตอบ โดยใช้วิธีอื่น เช่น

$$19 \times 5 = 95 \text{ และ } 19 \times 20 = 380$$

$$\text{ดังนั้น } 95 + 380 = 475$$

4.4 นักเรียนพิจารณาความสมเหตุสมผลของคำตอบ

จำนวน 19 ใกล้เคียง 20 ถ้า $25 \times 20 = 500$ คำตอบที่ได้คือ 475 ใกล้เคียง 500 และเป็นจำนวนที่น้อยกว่า จึงเป็นคำตอบที่สมเหตุสมผล

4.5 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มคละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 3 – 4 คนศึกษาตัวอย่างจากใบความรู้ และทำแบบฝึกเสริมทักษะรายกลุ่ม จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูแจกเฉลยให้นักเรียนเพื่อสรับกันตรวจ นำส่งครูเพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วให้คะแนน

4.6 ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะรายบุคคล ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ และเปลี่ยนกันตรวจจากเฉลย พิจารณาคูณความสมเหตุสมผลของคำตอบ

4.7 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีทางผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสองหลักที่มีหกจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

4.8 ครูสั่งการบ้านในหนังสือเรียนหน้า 131 ตอนที่ 1 ข้อ 3 และตอนที่ 2 ข้อ 4
ครูแจ้งผลในวัดถัดไป

5. วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

5.1 แบบฝึกเสริมทักษะ

5.2 หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกระทรวงศึกษาธิการ

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

6.1 วิธีการ

6.1.1 สังเกต

6.1.2 ตรวจแบบฝึกเสริมทักษะ

6.1.3 ตรวจแบบฝึกหัด

6.2 เครื่องมือวัด

6.2.1 แบบสังเกต

6.2.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

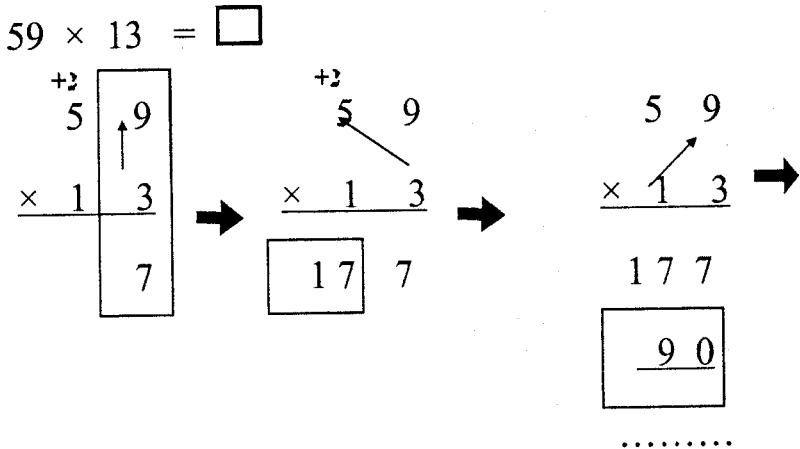
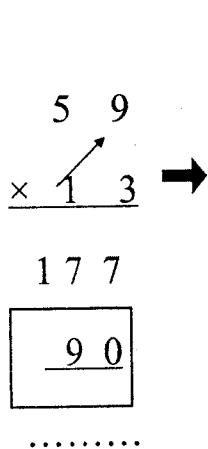
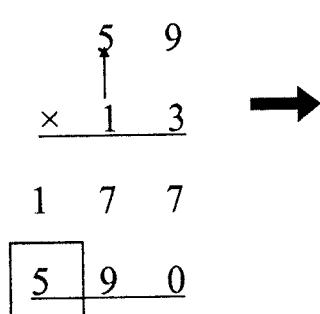
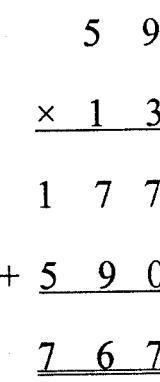
6.2.3 แบบฝึกหัด

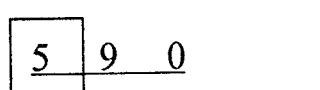
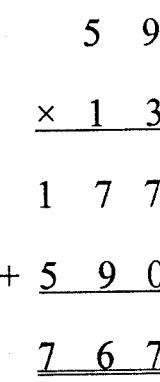
6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

ถูกต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ใบความรู้ที่ 8

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลัก
มีทฤษฎีทางตัวคูณในหลักหน่วย

$59 \times 13 = \square$ 	
	
.....

ตอบ ๗๖๗

วิธีคิด ขั้นตอนในการคูณ เริ่มคูณจากหลักหน่วยก่อน แล้วคูณในหลักสิบ

- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณในหลักหน่วย ไปคูณกับ 9 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักหน่วย ได้ 27 ใส่ 7 ในหลักหน่วย และทศ 2 ในหลักสิบ
- นำ 3 ซึ่งเป็นตัวคูณในหลักหน่วย ไปคูณกับ 5 สิบ ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักสิบ ได้ 15 สิบ นำ 2 สิบที่ทศไว้ มาบวกกับ 15 ได้ 17 สิบ

ໄສ່ 7 ໃນຫລັກສິບ ແລະ ທດ 1 ໃນຫລັກຮ້ອຍ

- ນຳ 1 ສິບ ຜຶ່ງເປັນຕົວຄູມໃນຫລັກສິບ ໄປຄູມກັບ 9 ຜຶ່ງເປັນຕົວຕັ້ງໃນ
ຫລັກທຳວ່າຍ ໄດ້ 9 ສິບ ໄສ່ 9 ໃນຫລັກສິບ ໄສ່ 0 ໃນຫລັກທຳວ່າຍ
- ນຳ 1 ສິບ ຜຶ່ງເປັນຕົວຄູມໃນຫລັກສິບ ໄປຄູມກັບ 5 ສິບ ຜຶ່ງເປັນຕົວຕັ້ງ
ໃນຫລັກສິບ ໄດ້ 5 ຮ້ອຍໄສ່ 5 ໃນຫລັກຮ້ອຍ
- ນຳພລຄູມຂອງຫລັກທຳວ່າຍ ຂີ່ອ 177 ມາຮວມກັບພລຄູມຂອງຫລັກສິບ
ຂີ່ອ 590 ໄດ້ພລຄູມ 767

ຕອປ ๓๖๗

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 8 (กลุ่ม)

เรื่อง การคูณที่มีเศษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลัก มีเศษเฉพาะตัวคูณในหลักหน่วย

คำชี้แจง 1. แบบฝึกนี้ทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงแสดงวิธีทำ

ตัวอย่าง $84 \times 15 = \square$ วิธีทำ

$$\begin{array}{r}
 & ^{+2} \\
 & 8 \ 4 \\
 \times & 1 \ 5 \\
 \hline
 & 4 \ 2 \ 0 \\
 + & 8 \ 4 \ 0 \\
 \hline
 & 1 \ 2 \ 6 \ 0
 \end{array}
 \quad \text{ตอบ } 1,260$$

1. $43 \times 29 = \square$

วิธีทำ

.....

.....

.....

..... ตอบ

2. $75 \times 16 = \square$

วิธีทำ

.....

.....

.....

..... ตอบ

เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 8 (กลุ่ม)

เรื่อง การคุณที่มี功德

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคุณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทฤษฎีตัวคูณในหลักหน่วย

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงแสดงวิธีทำ

* *

$$\text{ตัวอย่าง } 84 \times 15 = \boxed{} \quad \text{วิธีทำ}$$

84

15 X

420

840 +

1260

ଟେଲିବି ୧,୯୬୦

2. $75 \times 16 = \square$

วิธีทำ

.....	<u>7</u>	<u>5</u>	
.....		X	
.....	<u>1</u>	<u>6</u>
.....
.....	4	5	0
.....
.....	7	5	0
.....
.....	1	2	0
.....

ก้อน ๑,๒๐๐

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 8 (รายบุคคล)

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลัก
มีทดแทนทางตัวคูณในหลักหน่วย

คำชี้แจง 1. ข้อสอบ มีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากรบท (x) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่
ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำลงในกระดาษคำตอบ

1. $34 \times 25 = \square$ ก. 68 ข. 170 ค. 238 ง. 850	4. $65 \times 14 = \square$ ก. 910 ข. 914 ค. 924 ง. 925
2. $24 \times 16 = \square$ ก. 144 ข. 168 ค. 384 ง. 424	5. $44 \times 27 = \square$ ก. 308 ข. 1,188 ค. 2,208 ง. 2,288
3. $23 \times 37 = \square$ ข. 121 ค. 230 ง. 751 จ. 851	

ເລດຍ

ແບນຝຶກເສຣີນທັກນະທີ 8 (ກຊ່າມ)

1. ຄ

2. ຄ

3. ຄ

4. ກ

5. ຂ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 การคูณ

ชั่วโมง 1 ชั่วโมง

เรื่อง การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศนิพะตัวคูณในหลักสิบ

1. สาระสำคัญ

การหาผลคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศนิพะตัวคูณในหลักสิบโดยการกระจาย จำนวนหนึ่งตามค่าประจำหลัก และนำจำนวนแต่ละหลักไปคูณกับอีกจำนวนหนึ่ง จากนั้นจึงนำผลคูณที่ได้มานำ altogether กัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 หาผลคูณจากโจทย์การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศนิพะตัวคูณในหลักสิบได้

2.2 นักเรียนบอกความสมเหตุสมผลของคำตอบได้

3. สาระการเรียนรู้

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศนิพะตัวคูณในหลักสิบ

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยการบ้านบนกระดานดำ

4.2 นักเรียนท่องสูตรคูณแม่ 2 - 9

4.3 นักเรียนสังเกตแผนภูมิการหาผลคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักที่มีทศนิพะตัวคูณในหลักสิบ

โจทย์ $43 \times 42 = \square$

$$\text{โจทย์ } 43 \times 42 = \square$$

ร้อย	สิบ	หน่วย		<u>วิธีทำ</u>	43
4	3				\times
4	2				<u>42</u>
					86
8	6				<u>1720</u>
<u>1</u>	<u>7</u>	<u>2</u>	<u>0</u>		<u>1806</u>
<u>1</u>	<u>8</u>	<u>0</u>	<u>6</u>		<u>ตอบ ๑,๘๐๖</u>

4.4 นักเรียนช่วยกันหาคำตอบโดยใช้วิธีอื่น เช่น

$$43 \times 2 = 86$$

$$43 \times 40 = 1,720$$

$$\text{ดังนั้น } 86 + 1,720 = 1,806$$

4.5 นักเรียนพิจารณาความสมเหตุสมผลของคำตอบ

จำนวน 43 ใกล้เคียง 40 และ 50

เมื่อ $40 \times 42 = 1,680$ และ $50 \times 42 = 2,100$

คำตอบที่ได้คือ 1,806 ใกล้เคียง 1,680 แต่ไม่เกิน 2,100

คำตอบ 1,806 จึงเป็นคำตอบที่สมเหตุสมผล

4.6 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีหาผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสองหลักที่มีทศเลขตัวคูณในหลักสิบ

4.7 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มคลุมความสามารถ (เกรด ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 3 – 4 คนศึกษาตัวอย่างจากใบความรู้ และทำแบบฝึกเสริมทักษะรายบุคคล จำนวน 3 หน้า นำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูแจกเฉลยให้นักเรียนสลับกันตรวจ นำส่งครูเพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งแล้วให้คะแนน

4.8 ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะรายบุคคล ชนิดปรนัย จำนวน 5 ข้อ และเปลี่ยนกันตรวจจากเฉลย พิจารณาดูความสมเหตุสมผลของคำตอบ

4.9 นักเรียนทำการบ้านจากโจทย์ที่ครูกำหนด 3 ข้อ

$$1) 75 \times 21 = \square$$

2) $34 \times 42 = \square$

3) $32 \times 53 = \square$

ครุเข็งผลในวัดถัดไป

5. วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

5.1 แผนภูมิการคูณ

5.2 ตารางสูตรคูณ

5.3 แบบฝึกเสริมทักษะการคูณที่มีทศ 2 ฉบับ

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

6.1 วิธีการ

6.1.1 สังเกต

6.1.2 ตรวจแบบฝึกเสริมทักษะ

6.1.3 ตรวจแบบฝึกหัด

6.2 เครื่องมือวัด

6.2.1 แบบสังเกต

6.2.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

6.2.3 แบบฝึกหัด

6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

ถูกต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ใบความรู้ที่ 9

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนสองหลักที่มี method เลขตัวคูณในหลักสิบ

$$32 \times 51 = \square$$

Diagram illustrating the multiplication of 32 by 51 using the 'method เลขตัวคูณในหลักสิบ' (method of multiplying by tens digit). The process involves:

- Partial product 30 (from 32 × 5)
- Partial product 2 (from 32 × 1)
- Sum of partial products: 30 + 2 = 32
- Final result: 1632

- ← ค่าวิ่ง
- ← ค่าวิ่ง
- ← ผลบวกของหลักหน่วย
- ← ผลบวกของหลักสิบ
- ← ผลบวก

Diagram illustrating the multiplication of 32 by 51 using standard column multiplication:

$$\begin{array}{r}
 32 \\
 \times 51 \\
 \hline
 32 \\
 160 \\
 \hline
 1632
 \end{array}$$

- ← ค่าวิ่ง
- ← ค่าวิ่ง
- ← ผลบวกของหลักหน่วย
- ← ผลบวกของหลักสิบ
- ← ผลบวก

ตอบ ๑,๖๓๒

วิธีคิด ขั้นตอนในการคูณ เริ่มคูณจากหลักหน่วยก่อน แล้วคูณในหลักสิบ

- นำ 1 ซึ่งเป็นตัวคูณในหลักหน่วย ไปคูณกับ 2 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักหน่วย ได้ 2 ใส่ 2 ในหลักหน่วย
- นำ 1 ซึ่งเป็นตัวคูณในหลักหน่วย ไปคูณกับ 3 สิบ ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักสิบ ได้ 3 สิบ ใส่ 3 ในหลักสิบ

- นำ 5 สิบ ซึ่งเป็นตัวคูณในหลักสิบ ไปคูณกับ 2 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักหน่วย ได้ 10 สิบ ใส่ 0 ในหลักหน่วยและใส่ 0 ในหลักสิบ 0 ทศ 1 ร้อยให้หลักร้อย
- นำ 5 สิบ ซึ่งเป็นตัวคูณในหลักสิบ ไปคูณกับ 3 สิบ ซึ่งเป็นตัวตั้ง ในหลักสิบ ได้ 15 ร้อยนำ 1 ร้อยที่ทดไว้มารวม เป็น 16 ร้อยใส่ 6 ในหลักร้อย และใส่ 1 ในหลักพัน
- นำผลคูณของหลักหน่วย คือ 32 มารวมกับผลคูณของหลักสิบ คือ 1,600 ได้ผลคูณ 1,632

ตอบ ๑,๖๓๒

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 9

เรื่อง การคูณที่มีเศษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนสองหลักที่มีเศษเฉพาะตัวคูณในหลักสิบ

ค่าเฉลย 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงแสดงวิธีทำ

$$\text{ตัวอย่าง } 65 \times 21 = \square \quad \text{วิธีทำ}$$

$$\begin{array}{r}
 (+1) \\
 \begin{array}{r}
 \begin{array}{r}
 6 & 5 \\
 \times & 2 & 1 \\
 \hline
 6 & 5 \\
 + & 1 & 3 & 0 & 0 \\
 \hline
 1 & 3 & 6 & 5
 \end{array}
 & \text{ตอบ } 1,365
 \end{array}
 \end{array}$$

1. $54 \times 31 = \square$

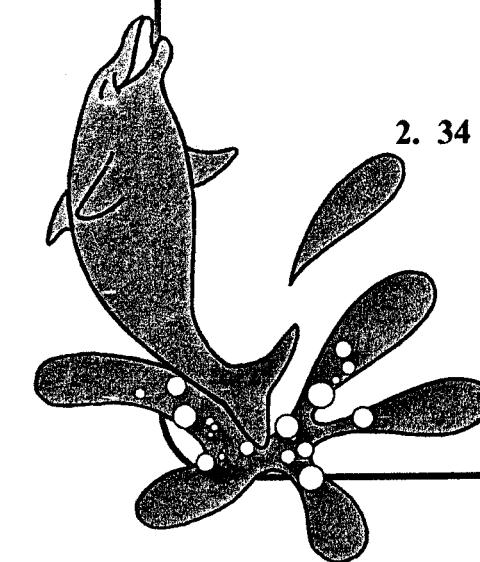
วิธีทำ

.....

.....

.....

..... ตอบ

2. $34 \times 52 = \square$

วิธีทำ

.....

.....

.....

..... ตอบ

เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 9

เรื่อง การคูณที่มีพหุค

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีพหุคเฉพาะตัวคูณในหลักสิบ

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. งดแสดงวิธีทำ

ตัวอย่าง $65 \times 21 = \square$ วิธีทำ

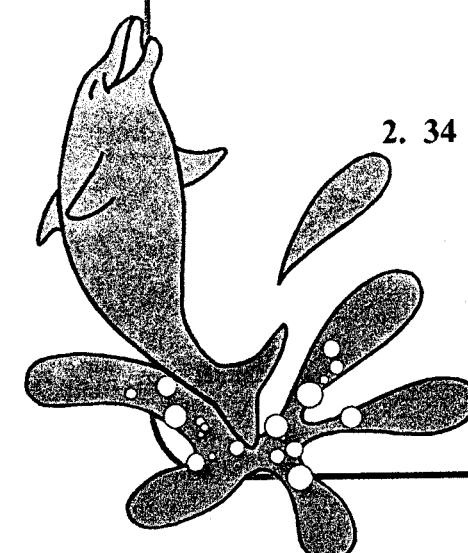
$$\begin{array}{r}
 & \textcircled{+1} \\
 & 6 \ 5 \\
 \times & 2 \ 1 \\
 \hline
 & 6 \ 5 \\
 + & \underline{1} \ 3 \ 0 \ 0 \\
 \hline
 & \underline{1} \ 3 \ 6 \ 5
 \end{array}
 \quad \text{ตอบ } 1,365$$

1. $54 \times 31 = \square$ +
วิธีทำ

$$\begin{array}{r}
 & 5 \ 4 \\
 \times & 3 \ 1 \\
 \hline
 & 5 \ 4 \\
 + & \underline{1} \ 6 \ 2 \ 0 \\
 \hline
 & \underline{1} \ 6 \ 7 \ 4
 \end{array}
 \quad \text{ตอบ } 1,674$$

2. $34 \times 52 = \square$ +2

$$\begin{array}{r}
 & 3 \ 4 \\
 \times & 5 \ 2 \\
 \hline
 & 6 \ 8 \\
 + & \underline{1} \ 7 \ 0 \ 0 \\
 \hline
 & \underline{1} \ 7 \ 6 \ 8
 \end{array}
 \quad \text{ตอบ } 1,768$$

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 9

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีพื้นที่ตัวคูณในหลักสิบ

คำชี้แจง 1. ข้อสอบ มีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกาหนา (x) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่
ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำลงในกระดาษคำตอบ

1. $65 \times 21 = \square$ ก. 1,365 ข. 1,370 ค. 1,425 ง. 1,450	4. $34 \times 41 = \square$ ก. 1,394 ข. 1,395 ค. 1,464 ง. 1,521
2. $44 \times 32 = \square$ ก. 882 ข. 1,212 ค. 1,328 ง. 1,408	5. $42 \times 62 = \square$ ก. 2,424 ข. 2,604 ค. 2,714 ง. 2,724
3. $23 \times 53 = \square$ ก. 1,056 ข. 1,219 ค. 1,506 ง. 1,669	 ทำได้ไม่ยาก ใช่ไหมคะ

ເຄລຍ

ແບນຝຶກເສຣິນທັກນະທີ 9

1. ກ

2. ນ

3. ຂ

4. ກ

5. ຂ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 การคูณ

เวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทศทุกหลัก

1. สาระสำคัญ

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลัก อาจอาศัยการกระจายจำนวนหนึ่งตามค่าประจำหลัก แล้วนำจำนวนแต่ละหลักไปคูณกับอีกจำนวนหนึ่ง จากนั้นจึงนำผลคูณที่ได้มานำบวกกัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 หาผลคูณจากโจทย์การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนสองหลักที่มีทศได้
- 2.2 บอกความสมเหตุสมผลของคำตอบได้

3. สาระการเรียนรู้

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทศทุกหลัก

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

- 4.1 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยการบ้านบนกระดานคำ

4.2 นักเรียนช่วยกันหาคำตอบจากโจทย์การคูณ $65 \times 32 = \square$ โดยคูณครู
แนะนำว่าการหาผลคูณอาจทำได้โดยการกระจายจำนวนให้จำนวนหนึ่งก่อนแล้วจึง
นำไปคูณกับอีกจำนวนหนึ่ง จากนั้นจึงนำผลคูณที่ได้มานำบวกกันแล้ว ช่วยกันแสดง
การหาผลคูณ โดยการตั้งคูณทีละหลักตามค่าประจำหลัก

$$\text{ เช่น } 65 \times 32 = \square$$

$$\text{ กระจาย } 32 = 30 + 2$$

$$\text{ นำ } 2 \text{ ไปคูณกับ } 65 \text{ จะได้ } 2 \times 65 = 130$$

$$\text{ นำ } 30 \text{ ไปคูณกับ } 65 \text{ จะได้ } 30 \times 65 = 1,950$$

$$\text{ นำผลคูณที่ได้มานำบวกกัน } 130 + 1,950 = 2,080$$

$$\text{ ดังนั้น } 65 \times 32 = 2,080$$

65	×	
32	+	
130		
1950		
<hr style="border: 0; border-top: 1px solid black; margin-bottom: 5px;"/>		2080

4.3 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายวิธีการหาผลคูณของจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนสองหลัก ที่มีหนึ่ง สอง และความสมเหตุสมผลของคำตอบ $2,080$ เป็นคำตอบที่ถูกต้อง เพราะ 32 กilo เคียง 30 แต่ไม่เกิน $40 \times 30 = 1,950$ และ $40 \times 65 = 2,600$ ดังนั้นผลคูณของ 65×32 ควรอยู่ระหว่าง $1,950$ และ $2,600$ และใกล้เคียงกับจำนวน $1,950$ มากกว่า $2,600$

4.4 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ $3 - 4$ คนศึกษาตัวอย่างจากใบความรู้ และทำแบบฝึกเสริมทักษะรายกลุ่ม จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูแจกเฉลยให้นักเรียนเพื่อสับสนกันตรวจ นำส่งครูเพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งแล้วให้คะแนน

4.5 ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะรายบุคคล ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ และเปลี่ยนกันตรวจจากเฉลย พิจารณาดูความสมเหตุสมผลของคำตอบ

4.6 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีหาผลคูณจำนวนที่มีหนึ่งหลักกับจำนวนที่มีสองหลักที่มีหนึ่งจากหลักหน่วยไปหลักสิบ

4.7 ครูสั่งการบ้านในหนังสือเรียนหน้า 131 ข้อ $4,5$ และ 12

ครูแจ้งผลในวันถัดไป

5. วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้

5.1 แผนภูมิการคูณ

5.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

5.3 หนังสือแบบฝึกทักษะสารการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกระทรวงศึกษาธิการ

6. กระบวนการวัดผลและประเมินผล

6.1 วิธีการ

6.1.1 สังเกต

6.1.2 ตรวจแบบฝึกเสริมทักษะ

6.1.3 ตรวจแบบฝึกหัด

6.2 เครื่องมือวัด

6.2.1 แบบสังเกต

6.2.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

6.2.3 แบบฝึกหัด

6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

ถูกต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ใบความรู้ที่ 10

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทั้งหมด

$$29 \times 46 = \boxed{\quad}$$

$$\begin{array}{r} +5 \\ 2 \boxed{9} \\ \times 4 \quad 6 \\ \hline 4 \end{array}$$

+5

$$\begin{array}{r} 2 \quad 9 \\ \times 4 \quad 6 \\ \hline 1 \quad 7 \quad 4 \end{array}$$

+3

$$\begin{array}{r} 2 \quad 9 \\ \times 4 \quad 6 \\ \hline 1 \quad 7 \quad 4 \\ \boxed{6 \quad 0} \end{array}$$

ค่าวิ่ง

ค่าวิ่ง

ผลบุญขอให้อธิบาย

ผลบุญขอให้อธิบาย

ผลบุญ

ค่าวิ่ง

ค่าวิ่ง

ผลบุญขอให้อธิบาย

ผลบุญขอให้อธิบาย

ผลบุญ

$$\begin{array}{r} +3 \\ 2 \quad 9 \\ \times 4 \quad 6 \\ \hline 1 \quad 7 \quad 4 \end{array}$$

$$2 \quad 9$$

$$\begin{array}{r} \times 4 \quad 6 \\ \hline 1 \quad 7 \quad 4 \\ + \quad 1 \quad 1 \quad 6 \quad 0 \\ \hline 1 \quad 3 \quad 3 \quad 4 \end{array}$$

ตอบ ๑,๓๓๔

วิธีคิด ขั้นตอนการคูณ เริ่มคูณจากหลักหน่วยก่อน แล้วคูณในหลักสิบ

- นำ 6 ซึ่งเป็นตัวคูณในหลักหน่วย ไปคูณกับ 9 ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักหน่วย ได้ 54 ใส่ 4 ในหลักหน่วย แล้วหดไว้ 5 สิบ
- นำ 6 ซึ่งเป็นตัวคูณในหลักหน่วย ไปคูณกับ 2 สิบ ซึ่งเป็นตัวตั้งในหลักสิบ ได้ 12 สิบ

- นำ 5 สิบ (ที่ทดไว้) มาบวกกับ 12 สิบ ได้ 17 สิบ ใส่ 7 ในหลักสิบ
ใส่ 1 ในหลักร้อย
- นำ 4 สิบ ซึ่งเป็นตัวคูณในหลักสิบ ไปคูณกับ 9 ซึ่งเป็นตัวตั้งใน
หลักหน่วย ได้ 360 ใส่ 0 ในหลักหน่วย ใส่ 6 ในหลักสิบ แล้วทดไว้
30 สิบ (300)
- นำ 4 สิบ ซึ่งเป็นตัวคูณในหลักสิบ ไปคูณกับ 2 สิบ ซึ่งเป็นตัวตั้ง²
ในหลักสิบ ได้ 80 สิบ (800)
- นำ 30 สิบ (ที่ทดไว้) มาบวกกับ 80 สิบ ได้ 110 สิบ (1100)
ใส่ 1 ในหลักร้อยและใส่ 1 ในหลักพัน
- นำผลคูณของหลักหน่วย คือ 174 มารวมกับผลคูณของหลักสิบ
คือ 1160 ได้ผลคูณ 1,334

ตอบ ๑,๓๓๔

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 10

เรื่อง การคูณที่มีทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักนี้ทศทุกหลัก

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. จงแสดงวิธีทำ

(+2)

(+2)

$$\text{ตัวอย่าง } 57 \times 34 = \boxed{} \quad \text{วิธีทำ} \quad \begin{array}{r} 57 \\ \times 34 \\ \hline 228 \\ 1710 \\ \hline 1938 \end{array}$$

3 4 \times

2 2 8

1 7 1 0 +

1 9 3 8 ตอบ ๑,๙๓๘

1. $36 \times 79 = \boxed{}$

วิธีทำ

.....

.....

.....

..... ตอบ

2. $84 \times 56 = \boxed{}$

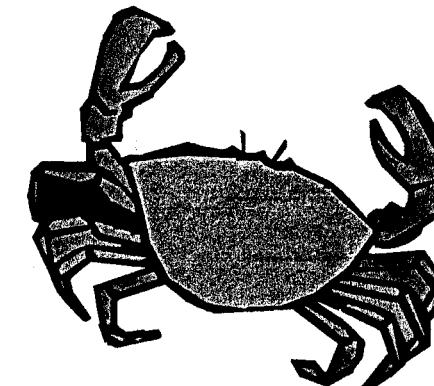
วิธีทำ

.....

.....

.....

..... ตอบ

เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 10

เรื่อง การคูณที่มีพหุ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีพหุทุกหลัก

คำชี้แจง 1. แบบฝึกมีทั้งหมด 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. งดแสดงวิธีทำ

ตัวอย่าง $57 \times 34 = \square$ วิธีทำ

(+2)

(+2)

5 7

x

3 4

2 2 8

1 7 1 0 +

1 9 3 8 ตอบ ๑,๙๓๘

1. $36 \times 79 = \square$

(+4)

วิธีทำ

$$\begin{array}{r}
 36 \\
 \times 79 \\
 \hline
 324 \\
 2520 \\
 \hline
 2844
 \end{array}$$

ตอบ ๒,๘๔๔

2. $84 \times 56 = \square$

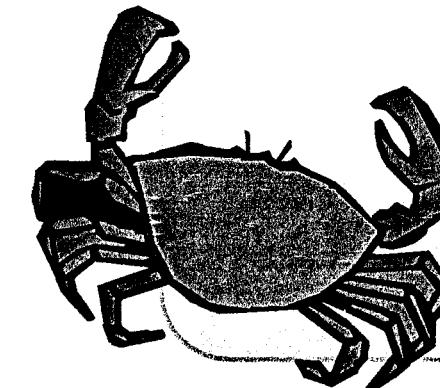
(+2)

(+2)

วิธีทำ

$$\begin{array}{r}
 84 \\
 \times 56 \\
 \hline
 504 \\
 4200 \\
 \hline
 4704
 \end{array}$$

ตอบ ๔,๗๐๔

แบบฝึกเสริมทักษะที่ 10

การคูณจำนวนที่มีสองหลักกับจำนวนที่มีสองหลักมีทฤษฎีหลัก

คำชี้แจง 1. ข้อสอบ มีห้องหนด 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน!

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากรบท (x) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำลงในกระดาษคำตอบ

<p>1. $24 \times 56 = \square$</p> <p>ก. 1,344 ข. 1,364 ค. 2,012 ง. 2,024</p>	<p>4. $34 \times 68 = \square$</p> <p>ก. 1,248 ข. 1,832 ค. 2,182 ง. 2,312</p>
<p>2. $36 \times 87 = \square$</p> <p>ก. 1,856 ข. 2,142 ค. 2,422 ง. 3,132</p>	<p>5. $93 \times 25 = \square$</p> <p>ก. 1,518 ข. 1,815 ค. 2,325 ง. 2,710</p>
<p>3. $73 \times 46 = \square$</p> <p>ก. 3,358 ข. 3,618 ค. 4,028 ง. 4,212</p>	 <p>อย่าลืมทดนะจ๊ะ</p>

ເຈລຍ

ແບນຝຶກເສຣິມທັກຂະທິ 10

1. ດ

2. ຄ

3. ດ

4. ຄ

5. ດ

ภาคผนวก จ

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

ทดสอบก่อนเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 การคูณ เรื่องการคูณที่ใช้ทด

1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก มีข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย \times ลงในกระดาษคำตอบ
2. นักเรียนมีเวลาทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง
3. ตัวอย่างคำถาม และวิธีตอบ

3.1 ตัวอย่างคำถาม

$$1 \ 24 \times 3 = \square$$

ก. 27

ข. 32

ค. 42

ง. 72

3.2 วิธีตอบ

ถ้านักเรียนคิดว่าตัวเลือกข้อ ง. เป็นคำตอบที่ถูกต้อง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย \times ให้ตรงกับข้อของตัวเลือกที่ต้องการลงในกระดาษคำตอบ ดังนี้

กระดาษคำตอบ

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				\times
2				
3				

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียน)

เรื่อง การคูณที่มีพหุ

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน
 2. ให้กาหนาท (\times) ทับอักษร ก, ข, ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกที่สุด
 เพียงข้อเดียว เวลาที่ใช้ทดสอบ 1 ชั่วโมง

1. $36 \times 3 = \square$ ก. 69 ข. 99 ค. 100 ง. 108	5. $35 \times 4 = \square$ ก. 120 ข. 130 ค. 140 ง. 150
2. $24 \times 3 = \square$ ก. 62 ข. 72 ค. 126 ง. 612	6. $29 \times 5 = \square$ ก. 105 ข. 115 ค. 145 ง. 305
3. $53 \times 2 = \square$ ก. 75 ข. 86 ค. 105 ง. 106	7. $126 \times 3 = \square$ ก. 168 ข. 378 ค. 468 ง. 478
4. $41 \times 4 = \square$ ก. 164 ข. 165 ค. 171 ง. 185	8. $215 \times 4 = \square$ ก. 640 ข. 860 ค. 740 ง. 960

9. $105 \times 7 = \square$ ก. 112 ภ. 705 ค. 712 ง. 735	14. $213 \times 9 = \square$ ก. 1,897 ภ. 1,917 ค. 2,097 ง. 3,627
10. $172 \times 5 = \square$ ก. 660 ภ. 750 ค. 860 ง. 900	15. $342 \times 8 = \square$ ก. 2,736 ภ. 2,763 ค. 3,726 ง. 3,762
11. $235 \times 6 = \square$ ก. 1,410 ภ. 1,630 ค. 1,710 ง. 1,830	16. $2,364 \times 3 = \square$ ก. 5,982 ภ. 6,982 ค. 7,092 ง. 9,092
12. $676 \times 2 = \square$ ก. 1,352 ภ. 1,358 ค. 1,442 ง. 1,448	17. $3,253 \times 4 = \square$ ก. 7,802 ภ. 8,002 ค. 12,802 ง. 13,012
13. $243 \times 6 = \square$ ก. 1,248 ภ. 1,458 ค. 2,249 ง. 2,459	18. $2,423 \times 5 = \square$ ก. 7,978 ภ. 10,008 ค. 12,115 ง. 12,215

19. $32 \times 65 = \square$

- ก. 1,180
ข. 1,900
ค. 2,080
ง. 2,180

20. $75 \times 35 = \square$

- ก. 2,625
ข. 2,715
ค. 3,515
ง. 3,725

เรื่อง การคูณที่มีหนด
เรียนไม่อยากหรอ ก็จะ

เฉลยแบบทดสอบวัดผลลัมกุทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียน)

1. ง
2. ช
3. ง
4. ก
5. ค
6. ค
7. ข
8. ข
9. ง
10. ค
11. ก
12. ก
13. ข
14. ข
15. ก
16. ค
17. ง
18. ค
19. ค.
20. ก

ทดสอบหลังเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 7 การคูณ เรื่องการคูณที่มีผล

1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก มีข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ ให้นักเรียนเลือก คำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย \times ลงในกระดาษคำตอบ
2. นักเรียนมีเวลาทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง
3. ตัวอย่างคำถาม และวิธีตอบ

3.1 ตัวอย่างคำถาม

1. 16×2 มีค่าเท่าไร

ก. 18

ข. 22

ค. 32

ง. 212

3.2 วิธีตอบ

ถ้านักเรียนคิดว่าตัวเลือกข้อ ค. เป็นคำตอบที่ถูกต้อง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย \times ให้ตรงกับข้อของตัวเลือกที่ต้องการลงในกระดาษคำตอบ ดังนี้

กระดาษคำตอบ

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1			\times	
2				
3				

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน)

เรื่อง การคูณที่มีพหุ

- คำชี้แจง** 1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน
 2. ให้กาหนาท (\times) ทับอักษร ก, ข, ค หรือ ที่เห็นว่าถูกที่สุด
 เพียงข้อเดียว เวลาที่ใช้ทดสอบ 1 ชั่วโมง

1. $36 \times 3 = \square$ ก. 69 ข. 99 ค. 100 ง. 108	5. $35 \times 4 = \square$ ก. 120 ข. 130 ค. 140 ง. 150
2. $24 \times 3 = \square$ ก. 62 ข. 72 ค. 122 ง. 612	6. $29 \times 5 = \square$ ก. 105 ข. 115 ค. 145 ง. 305
3. $53 \times 2 = \square$ ก. 75 ข. 86 ค. 105 ง. 106	7. $126 \times 3 = \square$ ก. 168 ข. 378 ค. 468 ง. 478
4. $41 \times 4 = \square$ ก. 164 ข. 165 ค. 171 ง. 185	8. $215 \times 4 = \square$ ก. 640 ข. 860 ค. 740 ง. 960

9. $105 \times 7 = \square$ ก. 112 ข. 705 ค. 712 ง. 735	14. $213 \times 9 = \square$ ก. 1,897 ข. 1,917 ค. 2,097 ง. 3,627
10. $172 \times 5 = \square$ ก. 660 ข. 750 ค. 860 ง. 900	15. $342 \times 8 = \square$ ก. 2,736 ข. 2,763 ค. 3,726 ง. 3,762
11. $235 \times 6 = \square$ ก. 1,410 ข. 1,630 ค. 1,710 ง. 1,830	16. $2,364 \times 3 = \square$ ก. 5,982 ข. 6,982 ค. 7,092 ง. 9,092
12. $676 \times 2 = \square$ ก. 1,352 ข. 1,358 ค. 1,442 ง. 1,448	17. $3,253 \times 4 = \square$ ก. 7,802 ข. 8,002 ค. 12,802 ง. 13,012
13. $243 \times 6 = \square$ ก. 1,248 ข. 1,458 ค. 2,249 ง. 2,459	18. $2,423 \times 5 = \square$ ก. 7,978 ข. 10,008 ค. 12,115 ง. 12,215

19. $32 \times 65 = \square$

- ก. 1,180
- ข. 1,900
- ค. 2,080
- ง. 2,180

20. $75 \times 35 = \square$

- ก. 2,625
- ข. 2,715
- ค. 3,515
- ง. 3,725

ทำเสร็จแล้วอ่าน
ตรวจสอบคำตอบด้วย
นะค่ะ

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน)

1. ส
2. ข
3. ส
4. ก
5. ค
6. ค
7. ข
8. ข
9. ส
10. ค
11. ก
12. ก
13. ข
14. ข
15. ก
16. ค
17. ส
18. ค
19. ค
20. ก

ภาคผนวก ณ

การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

การวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ก่อนเรียนและหลังเรียน จากการทดลองกลุ่มอย่าง 1 : 1 ใช้สูตร

$$p = \frac{\text{จำนวนผู้สอบที่ตอบชี้อสอบถูก}}{\text{จำนวนผู้สอบทั้งหมด}}$$

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนกับนักเรียน

เลขที่	ข้อสอบ ข้อที่																				รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
1	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	○	✓	✓	○	✓	✓	○	○	○	✓	○	✓	○	13
2	✓	✓	✓	○	✓	○	✓	✓	○	○	○	○	✓	✓	✓	○	○	○	○	✓	10
3	✓	○	○	○	✓	✓	✓	○	○	○	✓	○	○	○	○	✓	○	✓	○	○	7

คะแนนทดสอบก่อนเรียน

ข้อที่	ผู้ตอบถูก	คะแนนเฉลี่ย
1	3	1.00
2	2	0.66
3	2	0.66
4	1	0.33
5	3	1.00
6	2	0.66
7	3	1.00
8	1	0.33
9	1	0.33
10	1	0.33
11	1	0.33
12	1	0.33
13	2	0.66

ข้อที่	ผู้ตอบถูก	คะแนนเฉลี่ย
14	1	0.33
15	1	0.33
16	1	0.33
17	1	0.33
18	1	0.33
19	1	0.33
20	1	0.33

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนกับนักเรียน

เลขที่	ข้อสอบ ข้อที่																				รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
1	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	20
2	✓	✓	○	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	○	✓	✓	✓	○	✓	✓	17
3	✓	✓	○	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	○	○	✓	○	✓	○	✓	○	15

คะแนนทดสอบหลังเรียน

ข้อที่	ผู้ตอบถูก	คะแนนเฉลี่ย
1	3	1.00
2	3	1.00
3	1	0.66
4	3	1.00
5	3	1.00
6	3	1.00
7	3	1.00
8	3	1.00
9	3	1.00
10	3	1.00
11	3	1.00
12	1	0.33
13	2	0.66
14	1	0.33
15	3	1.00
16	2	0.66
17	3	1.00
18	1	0.33
19	3	1.00
20	2	0.66

การคำนวณดัชนีอำนาจจำแนกจากกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำของแบบทดสอบ

ผลทดสอบทางการเรียนหลังเรียน ดังนี้

ข้อที่	กลุ่มสูง (P_H)	กลุ่มกลาง	กลุ่มต่ำ (P_L)	ค่าความยาก (P)	อำนาจจำแนก
1	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
2	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
3	1 = 0.33	0	0 = 0.00	1 = 0.33	0.33 – 0.00 = 0.33
4	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
5	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
6	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
7	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
8	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
9	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
10	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
11	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
12	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
13	1 = 0.33	1	0 = 0.00	2 = 0.66	0.33 – 0.00 = 0.33
14	1 = 0.33	0	0 = 0.00	1 = 0.33	0.33 – 0.00 = 0.33
15	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
16	1 = 0.33	1	0 = 0.00	2 = 0.66	0.33 – 0.00 = 0.33
17	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
18	1 = 0.33	0	0 = 0.00	1 = 0.33	0.33 – 0.00 = 0.33
19	1 = 0.33	1	1 = 0.33	3 = 1.00	0.33 – 0.33 = 0.00
20	1 = 0.33	1	0 = 0.00	2 = 0.66	0.33 – 0.00 = 0.33

หาค่าความยากของแบบทดสอบหลังเรียนแบบกลุ่มบ่อย 1 : 1

ข้อที่	จำนวนผู้ตอบถูก	ค่า(P) รายข้อ
1	2 = 0.66	0.66
2	2 = 0.66	0.66
3	1 = 0.33	0.33
4	2 = 0.66	0.66
5	2 = 0.66	0.66
6	2 = 0.66	0.66
7	2 = 0.66	0.66
8	2 = 0.66	0.66
9	2 = 0.66	0.66
10	2 = 0.66	0.66
11	2 = 0.66	0.66
12	2 = 0.66	0.66
13	1 = 0.33	0.33
14	1 = 0.33	0.33
15	2 = 0.66	0.66
16	1 = 0.33	0.33
17	2 = 0.66	0.66
18	1 = 0.33	0.33
19	2 = 0.66	0.66
20	1 = 0.33	0.33

แบบทดสอบหลังเรียนมีค่าความยากทั้งฉบับ 0.361

ภาคผนวก ช
แบบสอบถามความพึงพอใจ

**แบบสอนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การคูณที่มีติด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ชื่อ..... เลขที่.....

ลงพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วบีบ (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	平常 (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	นักเรียนชอบทำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีติด					
2	นักเรียนรู้สึกสนุก เมื่อได้ทำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีติด					
3	แบบฝึกเสริมทักษะทำให้นักเรียนอยากรีบเรียนคณิตศาสตร์ทุกวัน					
4	นักเรียนสามารถทำแบบฝึกเสริมทักษะได้ถูกต้อง					
5	นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะเสร็จตามเวลาที่กำหนด					
6	แบบฝึกเสริมทักษะทำให้การเรียนคณิตศาสตร์ง่ายขึ้น					
7	แบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนเก่งขึ้น					
8	นักเรียนภูมิใจในผลงานที่ทำในแบบฝึกเสริมทักษะ					
9	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
10	นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ได้ด้วยตนเอง					

ตารางแสดงระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคอมพิวเตอร์

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	ระดับความคิดเห็น
1	นักเรียนชอบทำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีผล	4.51	มากที่สุด
2	นักเรียนรู้สึกสนุก เมื่อได้ทำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคูณที่มีผล	4.53	มากที่สุด
3	แบบฝึกเสริมทักษะทำให้นักเรียนอยากรู้เรียนคอมพิวเตอร์ทุกวัน	4.84	มากที่สุด
4	นักเรียนสามารถทำแบบฝึกเสริมทักษะได้ถูกต้อง	4.32	มาก
5	นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะเสร็จตามเวลาที่กำหนด	4.16	มาก
6	แบบฝึกเสริมทักษะทำให้การเรียนคอมพิวเตอร์ง่ายขึ้น	4.93	มากที่สุด
7	แบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนเก่งขึ้น	4.81	มากที่สุด
8	นักเรียนภูมิใจในผลงานที่ทำในแบบฝึกเสริมทักษะ	4.65	มากที่สุด
9	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.35	มาก
10	นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะคอมพิวเตอร์ได้ด้วยตนเอง	4.63	มากที่สุด

ภาคผนวก ๔

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

ตารางคะแนนจากแบบฝึกเสริมทักษะ (กระบวนการ E₁)

เลขที่	คะแนนแบบฝึก ชุดที่										รวม	เฉลี่ย
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100	10
1	9	9	9	9	8	9	9	9	9	9	89	8.9
2	8	9	8	8	8	9	9	7	7	9	82	8.2
3	8	8	8	8	9	7	8	8	8	7	79	7.9
4	7	8	7	8	7	8	9	8	6	7	75	7.5
5	9	9	8	9	8	7	9	8	8	8	83	8.3
6	9	9	9	8	9	8	9	9	9	9	88	8.8
7	8	9	9	8	9	8	8	8	9	8	84	8.4
8	7	8	8	8	8	7	7	8	7	7	75	7.5
9	8	8	7	8	7	8	8	8	8	8	78	7.8
10	9	9	8	9	8	8	8	8	8	9	84	8.4
11	8	8	8	8	8	8	7	7	7	7	76	7.6
12	7	8	7	8	7	7	8	7	8	7	74	7.4
13	8	8	7	8	7	8	8	8	8	8	78	7.8
14	9	9	8	8	8	9	8	8	9	9	85	8.5
15	9	9	9	9	9	9	8	9	9	9	89	8.9
16	7	8	7	7	7	8	7	7	8	7	73	7.3
17	9	9	9	8	9	8	8	9	9	8	86	8.6
รวม	139	145	136	139	136	136	138	136	137	136	1378	137.8
ร้อยละ	81.76	85.29	80.00	81.76	80.00	80.00	81.18	80.00	80.58	80.00		81.06

ตารางคะแนนผลสัมฤทธิ์จากแบบทดสอบ (ผลลัพธ์ E₂)

เลขที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ความแตกต่าง
1	11	18	7
2	8	15	7
3	7	16	9
4	8	15	7
5	8	18	10
6	8	18	10
7	8	17	9
8	9	16	7
9	9	16	7
10	9	18	9
11	9	16	7
12	7	15	8
13	10	16	6
14	11	17	6
15	11	18	9
16	8	15	7
17	7	16	9
รวม	148	280	134
เฉลี่ย	8.71	16.70	7.88
ร้อยละ	43.55	82.35	39.4
S.D.	1.36	1.18	-

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางพัชรา ท้วมดี
วัน เดือน ปี	วันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2502
สถานที่เกิด	อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี
ประวัติการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ปี พ.ศ. 2526
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดสันติธรรมราษฎร์บำรุง อำเภอองครักษ์ จังหวัดนราธิวาส
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการพิเศษ